

BEYOĞLU

ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

2017 SAYI 7

VUSLAT

SAYI 7 - 2017

İMTİYAZ SAHİBİ
BEYOĞLU ANADOLU
İMAM HATİP LİSESİ

TETKİK EDEN
RAGİP KÜÇÜKER

YAYIN KURULU
SÜLEYMAN OCAKCI
M.SALİH ÖZDEMİR
ENGİN ÖZDEMİR

TASARIM
CİHAT ACAR

KAPAK
CİHAT YILMAZ

İRTİBAT
İMRAHOR CAD. NO:88
SÜTLÜCE BEYOĞLU/İSTANBUL
0212 210 24 13
0212 210 24 14
BEYOĞLUANADOLUIHL
@HOTMAIL.COM

Kendi Kültürümüzü Yeniden İnşa Ederken

Mahmut YELEK
Okul Müdürü

Eğitim faaliyetlerinin günden güne daha yoğun emekler sarfetmemizi zorunlu kıldığı verimli bir dönemde yaşıyoruz. Rabbimizin izniyle geleceğin mimarları olacağından emin olduğumuz gençlerimizle birlikte, sosyal ve pozitif bilimlerdeki gelişmelerinin yanı sıra dinî bilgileri açısından da günden güne kendisine geliştiren bir kuşağın ellerimizde büyüüp gelişmesi bizlere enerji veriyor.

Hayat gayemiz uğrunda değerlendirmek istediğimiz bu enerjiyle bizler, gençlerimizin hem okul başarılarını artırmak hem de entelektüel gelişmelerine katkı sağlamak adına dergilerimizle sürdürdüğümüz seyir vesilesiyle, yüreklerimizde büyük bir sürur hissediyoruz. Vuslat'ımız aylardır seyrini sürdürüyor ve bu vesileyle binaen gençlerimizin öğretmenlerinden aldıkları ışıkla her geçen gün yazı hayatında ilerlemeleri bizleri çok mutlu ediyor.

Bu sayımızda dergimiz, Suriye'ye dair farklı bir röportajla başlıyor. Gençlerimiz Halep'in ve her geçen gün yıkılıp yok edilmekte olan kültürel değerlerinin izlerini arıyorlar. Önceki sayımızda olduğu gibi, kültürümüzün menşeyini hudutlarla sınırlı görmüyoruz ve sınırlar ötesinde görünen yürek coğrafyamızın kayıp diyarlarını ilgiyle takibe almaya devam ediyoruz. Sonrasında 15 Temmuz ruhunu diri tutmayı asla unutmuyoruz. Halkın iradesine darba yapma teşebbüsünde bulunan zihniyetin muharref tarih algısına karşın, gençlerimizin özgün araştırmalarından "Darbelerle Tarihimiz"i inceliyoruz. Ardi sıra 15 Temmuz'a dair bir öykü ile taçlandırıyoruz bu konuyu.

İmam Hatipli olmanın şuuruyla, bu neslin öncü ismi Celaleddin Ökten Hocamıza dair rahmet dualarına vesile olmasını umduğumuz kısa bir biyografi denememiz var ayrıca. Yine öğrencilerimizin Konya gezimize dair tuttuğu notlardan, bu sayı içerisinde Halep ile konya arasında gönülden gönüle bağlantılandığımız meridyenlerimizi kalın çizgilerle belirginleştiriyoruz. İnceleme yazılarımız arasında şiir eleştirilerimize ve "Mecelle-i Ahkam-ı Adliye"ye dair özet bir çalışmaya yer veriyoruz. Özellikle böylesi yazılarımızın her bir satırında, yine unutulmaması gereken değerlerimize değiniyoruz.

Dergimizin elinizdeki sayısında, önceki sayılarımızda sürdürdüğümüz çizgi doğrultusunda İslam kültür dünyamızın önemli değerlerinden Mevlana ve Mevlevilik hakkında yine aydınlatıcı bir yazının yanı sıra, günümüz sorunlarına Asım'ın nesli olarak Mehmed Akif'in eserlerinden çözüm aramaya devam ediyoruz.

Beyoğlu İmam Hatip Lisemiz bünyesinde kendilerini geliştirmekte olan genç kalemlerin heyecanını ve irfan arayışını yansıtan dergimiz, inşallah daha pek çok sayıda kültürümüzün yansımalarını sizlere sunmaya devam edecektir.

Bir kez daha bu kültür yolculuğumuzda emeği geçen tüm değerli öğrencilerimizi tebrik ediyor, onları geleceğe izler bırakacak birer nefer olarak yetiştiren tüm öğretmenlerimize de teşekkürü bir borç biliyorum.

04

Suriye : Kan ve
Gözyaşının Başkenti

12

Halep Bizim Neyimiz
Olur

14

Halepli İbrahim

18

Darbeler
Tarihi

33

Kınalı

36

Bir Nesil Öncüsü
M.Celalettin ÖKTEN

45

Şeb-i Arus

49

Unutulan Değerimiz
Mecelle-i Ahkam-ı
Adliyye

52

Safahat Işığında
Günümüz Sorunları

UNUTULAN DEĞERİMİZ MECELLE-İ AHKÂM-I ADLİYYE

Suriye : Kan ve Gözyaşının Başkenti	04
Halep Bizim Neyimiz Olur	12
Halepli İbrahim	14
Halep - Şiir	16
Darbeler Tarihi	18
Darbelerin Gölgesinde ...	28
Modern Kıyam 15 Temmuz	32
Kınalı	33
Bir Nesil Öncüsü	36
İslam Kardeşliği	37

Konya Gezisi	38
Mevlana ve Mevlevilik	43
Şeb-i Arus	45
Bir Şiir Bir Yorum	46
Unutulan Değerimiz - Mecelle	49
Safahat Işığında Günümüz Sorunları	52
Dünden Bugüne Din İstismarcıları	54
İstanbul Gezi Rehberi	58
“Okudukça” Projesi	61
Bir Ekol Bir Okul	63

SURİYE KAN VE GÖZYAŞININ BAŞKENTİ

M.Serdar CEVHERLİ
İ.İkbal EKİCİ
M.Bilal KOŞAR

Günümüzde Halep özelinde İslam ümmetinin çeşitli coğrafyalarında; gören gözün sabredemeyeceği katliamlar yapılmakta, işiten kulağın dayanamayacağı çığlıklar yükselmekte, anaların feryatları yürekleri dağlamaktadır.. Cennette ekmek yiyebilmek için bir an önce ölmek isteyen çocukların acı durumu, bölgedeki ahvali yansıtmaktadır. Toplumun her cenahının ibret alacağı bir nokta bulunan bu tabloda biz de üzerimize düşeni almak uğruna birşeyler yapmaya gayret ettik. Okulumuz Arapça hocalarından Nasrullah Abdo ile yaptığımız röportajda kentin eski durumu hakkında bilgi aldık. Hocamız Suriyeli olup eğitim amacıyla savaştan önce Türkiye'ye gelmiş birisi olarak durumu, sorularımızın çerçevesinde değerlendirmiş ve bizleri bilgilendirmiştir.

Soru 1: İlk olarak siz de Suriye halkından birisiniz ve bölgeyi kendi gözlerinizle gördünüz. Savaş öncesindeki Halep şehrinde biraz bahseder misiniz..?

Cevap: Esasen Halep şehri Suriye'deki en büyük şehirdir. Bu şehir başkent Şam'dan da büyük olup ikisi bu hususta Türkiye'deki İstanbul ve Ankara'ya çok benzemektedir.

Halep şehri sınıai, ticari ve iktisadi açıdan en büyük merkez olarak karşımıza çıkıyor.

Tarihin çeşitli dönemlerinden kalan birçok eserin yer aldığı şehir milattan öncesine ait olan birçok esere de sahip çıkmaktaydı. İslami dönemi yansıtan birçok eserin yanı sıra bu dönemleri

izleyen diğer birçok döneme ait eserler de bulunmaktadır. Aynı zamanda büyük bir kültür başkenti olan Halep sadece Suriye için değil diğer islam beldeleri içinde de önemli kültürel özelliklere sahiptir. 2006 senesinde islam kültür başkenti olarak Mekke den sonra gelen şehir olarak seçilmesi buna delil teşkil etmektedir. Mekke ilk sıradaydı ve Halep ondan sonra geliyordu. Baktığımız zaman Kültürel özellik taşıyan birçok eser ve yapı Halep'in birçok bölgesinde kültürel merkezler şeklinde karşımıza çıkıyor. Örneğin Milli Kütüphane bunlardan biridir.

Bunun yanında birçok edebiyat kulüpleri ve 100 000 öğrencinin eğitim gördüğü büyük Halep Üniversitesi de bu konuda verilebilecek yerinde ve güzel örnekler arasındadır.

Halep şehri aynı zamanda dünyada emsaline az rastlanan, islam öncesinde ve sonrasında çeşitli zaman dilimlerine ait birçok eser barındıran tarihi bir şehirdir.

En meşhur eserler arasında bulunan Halep kalesi MÖ. yüzyıllar öncesine dayanmaktadır. Bazılarının tarihini M.Ö. binyıllar olarak ifade ettiği kalede çeşitli asırlarda tecdit çalışmaları yapılmıştır.

Bir diğer meşhur örnek ise Büyük Emevi Camii'dir. Abbasiler dönemine ait birçok Medresenin bulunduğu şehirde savaşta yıkılışıya kadar ayakta olan Osmanlılara ait de birçok medrese bulunmaktadır.

Savaşta bu eserlerin birçoğu Esad, ordusu ve İran'ın paralı askerleri tarafından yıkılmış, yerle

bir edilmiştir. Halep şehrinde çok değerli birçok alim, üniversite hocası, imam, Şeyh ve hafız yaşamaktadır. Eğer savaş öncesindeki Halep şehrinde ve ehemmiyetinden bahsedecek olursak, ticari, sınai, iktisadi ve aynı zamanda kültürel anlamda en önemli şehir olduğunun altını çizmek istiyorum. Halep şehri dini açıdan da en önemli merkez olup birçok cami medrese ve en önemlisi birçok kuran hafızına ev sahipliği yapmaktadır. Bu hafızlar yaz kış demeden ilim ile iştigal etmektedir. Tasavvufi açıdan da çok önemli bir merkez olan şehirde tekke-zaviye ve buna benzer yapılar da çokça bulunmaktadır.

Soru 2: Halep şehrinin Müslümanlar ve muhalifler açısından önemi nedir ? Neden ? Cevabınızda şehrin tarihi, kültürel ve demografik özelliklerinden bahsedebilir misiniz ?

Cevap : Şehrin Müslümanlar için öneminden bahsedecek olursak, daha önce de ifade ettiğim gibi dini açıdan önemli bir merkez olup, diğer şehirlerden daha muhafazakâr bir şehirdir. Halkı da muhafazakâr olup hassasiyetleri olan ve buna riayet eden bir halktır. İslam dünyasının birçok bölgesinden binlerce öğrenci okullarında, Camilerinde, tekke ve zaviyelerinde eğitim görmek için Halep e gelmektedir. Muhalifler için önemine gelince gerçekten büyük öneme sahiptir çünkü ilk olarak, Türkiye ye yakındır ve Muhalifler için bu büyük önem arz etmektedir.

Muhalifler savaşın başından beri bu sınırdan girip çıkabilmekteydi ve çıkmak isteyen siviller yine bu sınırdan çıkıp Türkiye'ye giriyorlar. Hastalar da Türkiye'ye giriş de bu güzergahı kullanmaktadırlar. Muhalifler açısından Bir diğer önemi ise halkın durumu ve çokluğudur. Bu sebepten Esad rejimi de Halep e hakim olmak istiyor. Halep in hakimiyeti ve halkının kalbinin kazanılması büyük çokluk ifade ediyor.

Soru 3: Halep şehri ve çevresi geçtiğimiz yüzyılda da aynı yapı tarafından da katliamlara maruz kalmış mıydı ? Bundan biraz bahsedebilir misiniz ?

Cevap: Halep şehri tarihi yönden çok büyük bir öneme sahip. İslam'dan önce bölgedeki en önemli ticaret merkezlerinden biriydi ve ipek yolunun sonunda bulunuyordu. Ticaretle uğraşanlar her taraftan Halep gelirlerdi ve Asya dan gelen ipek yolu üzerindeki en önemli duraklardan biriydi. İslam'dan sonra bu önemini yüzyıllarca korudu. İslam'dan sonra önemi Bizans sınırında bulunması sebebiyle iyice arttı. Bizanslılar islam devletine savaş açmak istediklerinde karşılıklarına çıkan şehir Halep olurdu. Bizanslılar islam devleti topraklarına girdikleri zaman daha doğrusu girmek istedikleri zaman Halep şehri islam devletini Bizans hücumlarından koruyordu. Aynı zamanda Halep şehri Osmanlı Devleti zamanında da muazzam bir öneme sahiptir.

Osmanlı devletinden İstanbul ve Kahire'den sonraki 3. şehirdi.

Halep daha önce de söylediğim gibi tarihi açıdan en önemli merkezlerden biridir. İçerisinde birçok medeniyet yaşamış ve Halep içinde yaşayan uygarlıklar için önemli bir ticaret merkezi olmuştur. Bunlara Aramlar, Asurlar, İranlılar, Helen uygarlığı, Romalılar, Bizanslılar ve son olarak İslam uygarlığı örnek verilebilir.

Halep demografik açıdan ya da halkın çeşitliliği açısından gerçekten güzeldir ve Halep'in içinde sayılamayacak kadar çok ırk bulunur. Halep'in içinde yaşayan insanların çeşitliliği haleti fikri ve kültürel açıdan geliştirmiştir. Halep'te yaşayan insanların arasında, farklı ırklardan olmalarına rağmen çok sıkı bir dostluk vardır. Halep'te yaşayan ırklar; Araplar, Kürtler, Türkmenler, Arnavutlar, şamlı aileler, Ermeni aileler ve diğer

başka ırklardan insanlar vardır. Bu insanların arasındaki ilişkiler daha öncede söylediğim gibi çok iyi

Halep'te yaşanan katliamlara bakacak olursak "evet" arada yaşanan bazı katliamların [yegane sebebi] baas partisidir ve bu olaylar Baas partisi 1960'larda iktidara geldiğinden beri devam ediyor. Baas partisi kendi görüşüyle ters düşenleri, kendisiyle birlikte yürümeyenleri, düşünürleri, şairleri, yazarları, edebiyatçıları, aydınları, siyasetçileri, yaşlıları, kadınları ve çocukları öldürüyor bu partiyi yönetenlerin hiçbirisi insanlıktan nasibini almamış.

Beşar Esed'in babası olan Hafız Esed zamanında Halep'te [tarihinin en kanlı ve] en çok katliamın olduğu zamandır ve bu katliamlarda binlerce insan can vermiştir. Bu katliamdan yaşadığı 1979-1987 yılları arasında yani yaklaşık 3 senelik bu sene zarfında binlerce insan öldürüldü.

Halep o dönemde şiddetli bir abluka altına alındı. Ordu Kuvvetleri polisler ve Hafız Esedi destekleyen silahlı gruplar Halep'e girdi ve binlerce Halepliği hapsediler. Ve bu silahlı gruplar Halep'in bazı mahallelerine girerek insanları oturdukları yerlerden başlarını buyruk bir biçimde çıkarmaya başladı, ellerinde kimi çıkaracaklarına dair herhangi bir liste yoktu.

Bir kez Halep'in meşhur mahallelerinden birine girdiler ve oradakileri toplayıp öldürdüler. Öldürülenlerin arasında Kadınlar çocuklar ve yaşlılarda vardı bunu yaptıktan sonra ne yaptılar dersiniz? İnsanları öldürdükten sonra onları gömmeye başladılar ve gömülenlerin arasında hala hayatta olanlar ve yaralı olanlar vardı onları hayattayken gömdüler.

Bu abluka sebebiyle binlerce insan sırf Müslüman kardeşler cemaatine mensup oldukları için öldürüldü ve ülkenin dışına göç etti ve baas rejimi daha vahşi oldu [öyle ki] Müslüman kardeşlere bağlı olduğunu düşündüğü herkesi idam ediyordu ve hatta Suriye anayasasında Müslüman kardeşler cemaatine bağlı olan herkesin mahkemeye çıkmadan idam edilmesini içinde bulunduran bir değişiklik yaptılar.

1980 katliamını yaşayan yaşlıların anlattıklarına göre şehre insanları ezmek ve onları öldürmek için gelen subaylardan birisi hatırladığım kadarıyla 5 Nisan 1980 de tankın üstüne çıkıp yüksek

bir sesle; her gün Halep'te yaşayan 1000 kişiyi öldürmek istiyorum ta ki Müslüman kardeşlerin farelerinden Halep'te kimse kalmayınca kadar.

O katliamlardan biride 11 Ağustos 1980'de Ramazan Bayramı sabahı gerçekleşti. Yani düşünsenize bir yönetim kendi ülkesinin evlatlarını Ramazan Bayramı sabahı öldürüyor .Yani bunu sadece Amerika Saddam'ı Irak'ta idam ettiği zaman yapmıştı. Bildiğiniz gibi Amerika Saddam'ı Kurban Bayramı sabahı idam etti. Bunların düşünceleri bir.

Size anlattığım katliamdan bir gün sonra Ramazan bayramı katliamında ve Suriye'de "Meşarika" katliamı olarak bilinir ve meşarika bir mahalle ismidir. Ordu birliklerinden birisi bu katliamdan 1 gün sonra başka mahallelerde girmeye başladı ve o günlerde "bustan'ül kasr" denilen birçok katliamda onlarca genci bağlayıp kelepçelediler ve onları mahallelerde bir yere koyup kurşuna dizdiler

Ayrıca şehirde bir mahalleye daha girdiler. Müslüman kardeşler Halep sorumlusu bu mahallede idi .O mahalleye bu görevliden intikam almak için girdiler [başka bir şey için değil].O mahalleye girdikten sonra bu mahallenin yerleşim yerlerinden bir tanesinde 2000'den fazla genci idam ettiler, Neden? Çünkü Müslüman Kardeşlerin Halep sorumlusu o mahalledendi.

Soru 4 : Halep'in coğrafi olarak Türkiye'ye yakın olması savaş öncesinde halkı nasıl etkilemekteydi

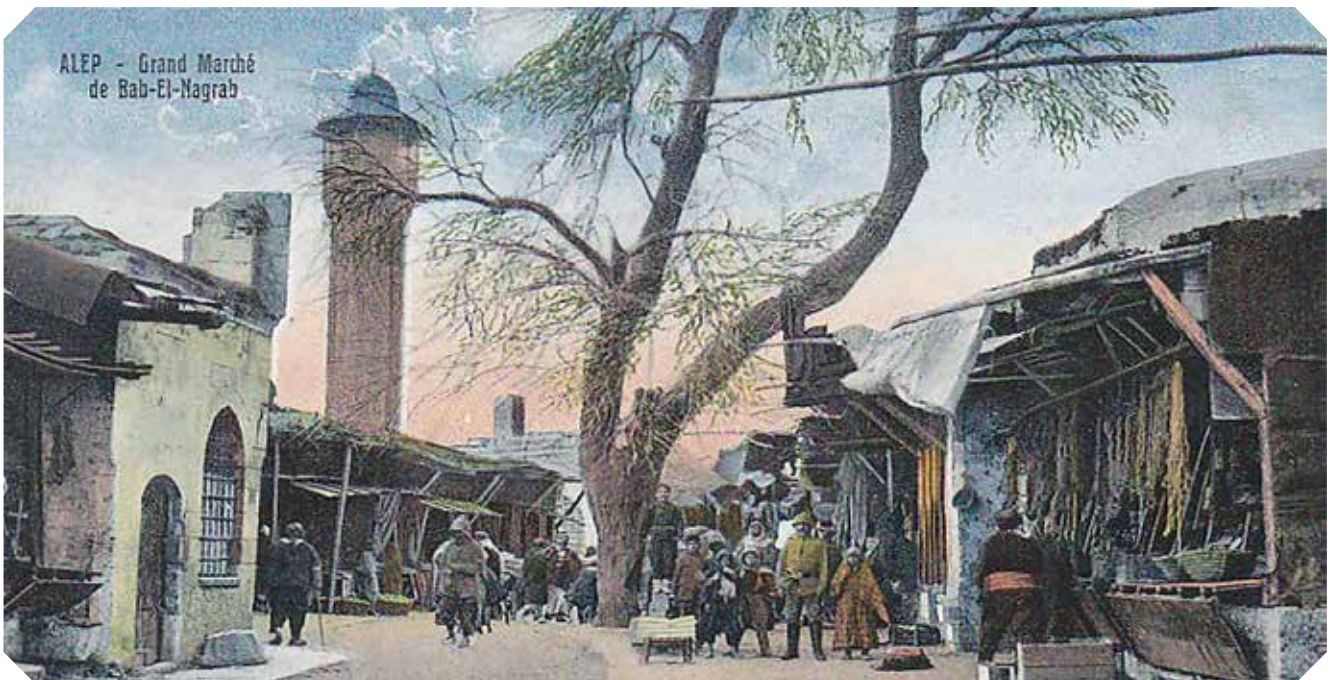
ve savaş sırasında nasıl etkilemektedir ?

Cevap : Halep'in savaştan önce Türkiye ile ilişkileri nasıldı? Yani sizin de soruda söylediğiniz gibi Halep ona büyük bir önem kazandıran Türkiye'ye yakın bir coğrafi konuma sahip. Ve tabi ki Halep Suriye'nin bir parçası.

Suriye savaştan önce Türkiye ile ilişkileri iyi olan bir ülkeydi. Türkiye'nin Suriye'ye, Suriye'nin Türkiye'ye açılan kapısıydı. Sadece ticari yönden değil aynı zamanda Suriye Türkiye ilişkileri sadece ticarî yönden değil aynı zamanda akrabalık ilişkileri yönünden de bağlantılıydı, bu yüzden Türkiye'yi ziyaret etmek Suriyelilerin adetlerindendi.

Savaştan önce Türkler ticaret yapmak amacıyla Halep'e gelirlerdi. Yani Türkiye'ye geldiğim zaman Halepli olduğumu öğrenince bana oraya gittiklerini ve oradan mal alıp sattıkları söylerlerdi. Yani Türk tanıdıklarım en çok Halep'in Türkiye'ye yakınlığı sebebiyle Oraya gitmiş insanlardı. Sadece Halep'in Türkiye'ye coğrafi yakınlığı değil aynı zamanda gelenek göreneklerinin ve Halep mutfağının Türk gelenek göreneklerine ve Türk mutfağına yakın olması sebebiyle Halep'e ziyaret eden birine Halep Türkiye'den çok da farklı gelmez. Uzun lafın kısası Halep Türkiye'nin Suriye'ye ve Suriye'nin Türkiye'ye açılan kapısıdır Hatta şunu da söyleyebiliriz ki Halep Türkiye'nin bütün Arap dünyasına açılan kapısıdır

Savaştan sonra -sanırım bunu daha önce de söyledik- Halep Suriyelilerin Türkiye'ye kadar uzanan tek geçidiydi ve bu durum Türkler içinde

böyleydi. Yardımlar Halep'e gelirdi ve Suriyeli hastalar, Türkiye'ye götürülürdü. Sığınma mntıklarında Türkiye'nin hemen yanına Halep yakınlarına kurtulurdu.

Soru 5: Anlattıklarınızdan yola çıkarak Halep'in düşmesi durumunda, yani şu andan itibaren savaşın seyri Nasıl değişecek? Sonuçları ne olacak?

Cevap :Kuşkusuz Halep'teki savaş çok önemli bir savaş ve rejim savaşa girildiğinden beri diyor ki "Halep, savaştan öncesine göre çok farklı olacak." Rusya da Rejim sayesinde Halep'e çok güçlü bir baskı uyguluyor. Halep Suriye'nin en iyi şehriken maalesef ki şu anda enkaz kümelerinden ibaret bir şehir haline geldi. Halep'teki savaş Rejim ve müttefikleri için çok önemli bir sembolken aynı şekilde Özgür Suriye Ordusu ve onu destekleyenler için de önemli bir sembol.

Halep'in düşmesinin ardından da biz hala iyimseriz çünkü bölgede çok sayıda savaş var. Birisini kazanıyorsun, bir sonraki seferde ise kaybediyorsun. Aslında Halep'teki savaşın kaybedilmesinin büyük bir etkisi var, gerek bölge için gerekse Suriye için de daha büyük bir etkisi olacaktır gelecekte.

İranlı askerler, Lübnanlı ve Afganistanlı Şii askerler de şu anda Halep'te ve orayı Şii bir kent olarak ilan ettiler. Bundan sonra da ÖSO'yu diğer bölgelerden savuşturup oraları da istila edeceklerini söylediler.

Rejim belki çok küçük bir bölgede Daeşle

savaşmıştır.Daeş Halep'e yakın bir bölgenin kontrolünü elinde tutuyor, bundan dolayı da Halep'i Daeş'ten kurtaranın Rejim olduğu sanılıyor dünyada. Yani gözüken bu.

Halep düştü ve direnenler kaybetti. Orada çocuklarımız ve arkadaşlarımızdan birçoğunu kaybettik. Maalesef şöyle de bir şey var ki Esed'i destekleyenler onu her şekilde destekliyorlar. Uçaklarıyla,askerleriyle,paralarıyla yani her şeyleriyle. Ama ÖSO'yu destekleyenler ise veya sadeceelinikaldırıpdestekliyormuşgibigörünenler ise her türlü desteği verebilecek olmalarına rağmen(uçaklarıyla,askerleriyle,paralarıyla) orada olmadılar, olmuyorlar.

Savaştan sonra Halep mutlaka değişecektir. Halep sakinleri ise şu anda İdlib'e ve diğer şehirlere göçüyorlar.İdlib daha öncesinde Nusayriler ve Daeş tarafından kontrol altında tutulmuştu ve bizim korkumuz da Rejimin Daeş bahanesiyle İdlib'e ilerleyip orda da korkunç bir katliam yapması, aynen Halep'te olduğu gibi. Tabiki biz bununla beraber Allah'ın bizimle olacağını ve bizi bırakmayacağını umuyoruz.

Soru 6 : Önümüzdeki yıllarda Halep'in Türkiye'ye ilhakı gündeme gelirse neler düşünürsünüz ve tavrınız ne olur? Neden?

Cevap :Halep'in gelecekte Türkiye'ye katılması konusunda bir Suriyeli olarak ve Suriyeliler'in çoğunun da aynı şekilde düşündüğünü bildiğimden Suriye ve Halep halkının herhangi

bir devlete katılma fikrinin desteklenmediğini biliyorum. İran da az önce söylediğim gibi zaten orayı Şii bir şehir ilan etti. Suriye halkı 5 seneden beri orada binlerce kayıplar, şehitler verdi. Hatta son seferde koca bir tabur şehit edildi. Tabii bu kayıplardan, kurbanlardan sonra Suriyeliler böyle bir şeyi(başka bir ülkeye katılma) desteklemezler, gelişmiş bir devlet olsa bile; Suriye'nin kuzeyinde ÖSO'yu destekleyen Sünni bir ülke var. Biz bu durumu desteklemiyoruz. İnşallah Suriye'yi özgürleştirirseniz Halep, Suriye'nin başkenti olur. Hem turistik, hem kültürel, hem de sanayi alanlarında.

Soru 7: Savaş sonunda Suriye'nin bölünüp, Sünni Arap Müslümanlara başkenti Halep olan bir devlet verilmesi gündeme gelirse halkın tepkisi ne olur?

Cevap : Suriye'de en çok korktuğumuz şey bölünmek.Esad'an askerleri başta insanları bu konuyla korkutuyordu. "Eğer giderseniz, Suriye bölünecek, insanlar birbirini öldürecek. Hafız Esad azınlıkları taşıdı ve Suriye'nin bir kısmında İslam Devleti kurulmasına izin vermedi. "Onlar sürekli aynı lafları tekrar ediyorlar o da şu ki "Suriye gelecekte bölünecek." Aslına bakarsak Suriye geçmişte birinci Dünya Savaşından sonra yapılan Sykes Picot antlaşması ile bölündü. Şuan bizim için en korkunç şey ülkenin bölünmesi. Esad savaşlardan birini kaybettiği zaman onun destekçileri Suriye'nin sahilinde bir Alevi devleti kurulacağını söylüyorlardı Suriye'nin sahili

Akdeniz tarafındadır onların aklındaki şey hep şu : eğer savaş kaybedilirse sahil kentlerine Ve orada bulunan köylere doğru hareket edecekler ilaveten Şam'ı da ,kurup yönetecekleri alevi devletine dahil edecekler .geriye ise Halep ve Sünni olan bazı şehirler kalıyor aslına bakarsanız bazı Alevi köyleri haricinde tüm Suriye Sünni yani bu şehirlerde ve buralarda Sünni devleti kurulacak ama biz asla böyle bir şey düşünemeyiz hatta Halep başkent bile olsa bu gerçekten korkunç bir şey geçmişte yeterince bölündük ama batı bizi yine bölmek sonunda da yıkmak istiyor inşallah böyle bir şey olmayacak.

Soru 8 : 6 yıldır yaşananlar, özellikle de Halep'te yaşanan bu kadar zulüm ve yıkım göz önüne alındığında sizce bu savaş gerekli miydi ?

Cevap : Bazı Beşşar Esad destekçileri de aynı şeyi söylüyorlardı .Hayat çok güzeldi her şey çok ucuz, üniversiteler bedavaydı şeklinde söylemler vardı. Her şeyin çok ucuz olduğu gerçeği hiçbir şeyi değiştirmiyor, bunu söyleyenler insan hayatına değer verilmediğini unutuyorlar her şeyimiz vardı lakin hürriyetimiz yoktu bu sözü söyleyen eşek destekçileri bunu göz ardı ettiler saygı sevgi toplumunda eksikti emniyet güçleri üniversiteye gidip öğrencilerle oturuyordum bir çok öğrenci Suriye istihbaratı için rapor yazmaya mecbur bırakılıyordu,devlette çalışacak herkesi için Baas'tan olması zorunluydu nefes almamıza konuşmamıza bile müsaade edilmiyordu bir kimsenin babasının kardeşlerinin önünde konuşması düşünülemezdi

bile aynı evde babanın evlatlarından evlatların da babalarından şüphelendi bir yerde hayat ucuz olsa ne olur istihbarat ajanıysa ve güvenmiyorsan her şey bedava olsa ne olur işte böyle bir ortam vardı önceden her yer büyük zulümlere sahne oluyordu biz yaşamıyor biliyorduk ediyorduk adeta ve değişim şart olmuştu savaş gerekiyordu artık tabii ki bizler savaş istemedik Suriye halkı ilk çıktıklarında çiçekler sunuyorlardı ve Esed'in değişmesinden bahseden yoktu sadece bazı müziklerimizi istiyoruz dediler hayallerimi çok basitti valinin değişmesini istemek suç mu ? Polisin halk üstündeki baskısını istemiyorduk aynı evde babamızdan şüphelenerek kardeşimize ajan mı diye bakmak istemiyorduk tüm bunlar istihbaratın eseriymiş ve halk artık bunu istemiyordu sadece yaşamak istiyorduk nasıl olursa olsun tek istediğimiz yaşamaktı ama sonrasında hard farz oldu diyebiliriz halkın çiçek taşımaya karşın Beşşar Esad askerlerine vur emri verdi. Bir eve gidiyor ve bir adamı arıyor diyelim, eğer bulamazlarsa annesini bacısını alıyorlar ırzına geçiyorlar her türlü kötülüğü yapıyorlardı bir keresinde bir adamı arıyorlardı ama evinde bulamadılar 40 günlük çocuğunu ve eşini bulunca annesinin gözleri önünde canlı bebeğim bu aradılar dile getirilmeyen ve hesabı sorulmayan o kadar çok suçları var ki biz hiçbir şekilde harbi istemedik ama bu tür olaylar polisler emniyet güçleri polis ve emniyet güçleri en baştan beri canavar gibi davranıyorlardı çocukları kesiyor işlerini kırıyorlar her türlü maruz kalan halk ise sabrediyor ve durumun değişmesini

temenni ediyor ama hiçbir şey değişmedi halk savaştan kaçtıkça rejim zorladı çünkü konuşmak istemiyordu. Halkın sözlü muharebede kendisinden iyi olduğunu bilen rejimi güçleri savaş için araba için ellerinden geleni yaptılar bizi savaşa iken söylendiği gibi Amerika Batı değil eşimin halk herkesin zannettiği gibi dışarıdan bir etkilediği bu tutuma karşı olan savaşın hiçbir zaman istemiyorum ama buna mecbur bırakıldı başladıktan sonra bitirmek için bir çok fırsat vardı özellikle acil ve dışarıdan etki olmadan bitecek bir seçimde beşer kaybedecek ve savaş bitecekti ama o öyle ne dedik koltuğunu bırakmak istemiyor 40 senedir bu değişim gerekiyordu Aslılar kontrol elini aldığından bu yana ya sözle ya savaşla bu değişim olacaktı biz istedik ki olaysız ama daha önce de belirttiğim gibi bir yerden sonra savaş kaçınılmaz oldu bunun müsebbibi de rejim güçleridir

Soru 9: Halep düşse bile oradaki rejimin halka tahakkümü mümkün müdür ? Nedenleriyle birlikte açıklar mısınız ?

Cevap : Rejimin kendi eliyle aldığı, düşürülen bütün bölgelerde zulmüne ve baskısına ara vermeden devam ediyor. Muhasara ve iktisadi baskılarına da asla ara vermiyor ve artırarak devam ediyor. Rejim in tahakkümü mümkün değildir diyerek abartmak istemiyorum. Zaten şehrin Yarısına hakimdi ve orda yaşayan insanlar rejim in emri altındaydı. Bazıları isteyerek desteklerken bir kısım insan da istemeden orda bulunuyordu. Şehrin diğer kısmında yani muhasara altında olan Doğu Halep deki insanlar muhalif gruplardır ve

rejim oradaki insanları kovmak suretiyle birçok yaptırım uyguluyor. Kendisine muhalif herkesi kovuyor ve Rusya da bombalıyor. Sonunda ise taş üstünde taş kalmayan şehirde binlerce insan şehit edildi. Bu şekilde rejim diğer insanlara da eğer emrine itaat edilmezse onları da aynı sonun beklediğini göstermek istiyor. İnsanların hiçbir şeyi kalmadı. Rejim suyu ve erzakı kısıtlıyor. İstihbarat, polis vb. unsurlar tüm caddelerde ve halkın hiçbir şeyi yok. Gerek silah olarak gerekse diğer imkanlar olarak hiçbir şeye sahip değiller. Eğer ellerine gerekli silahlar ve imkanlar geçerse muhasarayı kırabilirler. Halep in dışındaki ve köylerindeki kuvvetler bu imkanlara sahip olsa rejim i şehir den kovabilirler ama şu an ki durumda tüm İmkanlara sahip olan kısım rejim güçleridir. Halkın ise suyunu elektriğini kesiyorlar, bazen suya zehir bulaştırıyorlar, su ve elektrik temin edilen yerleri bombalıyorlar. Açıkçası zulmün her türlü Halep halkı üzerinde tecrübe ediliyor ve baskı giderek artıyor. İnsanları toprakları, kızları ve eşleri ile tehdit ediyorlar. Halka karşı her türlü zulüm uygulanıyor. Halktan birçok şey alıyorlar, kızlarının ırzına geçiyorlar. Tüm envai zulüm mevcut durumda Halep'te.. Halkın ise kuvveti gittikçe azalıyor ve özellikle de silahlarının kalmaması güçlerini daha da tüketiyor..

Soru 10: Son olarak şu anki durumu gerek Halep'te yaşananlar, gerekse dünyada verilen tepkiler olarak, açıklar mısınız?

Cevap : Halep'teki durum , başından beri kötüydü. Rejim,orayı doğu ve batı olmak üzere ikiye böldü ve batı kısmını yönetti. Onların milisleri geldiler ve ayrıca İran,Rus,Afgan askerleri yabancı askerler de onlarla beraberdiler ve bölgeyi beraber yönettiler. Düşünsenize gelip sizin şehrinizde geziyorlar,ne kadar garip hissedersiniz.Tabi bu rejimin yönettiği kısımda olanlar.Bir de muhaliflerin yönettiği yerde olanlar var,onları düşünmesi bile zor. Rejimin yönettiği yerde savaş yoktu ama onun dışında her şey vardı.Mesela sokakta kız kardeşin veya annenle beraber yürüyemezsin,çünkü eğer onlar güzel bir kadın görürlerse onu alırlar. Aleviler,ya da Esed'in askerleri diyelim,ister Alevi olsun ister Sünni,işte onların ahlakları yok.İnsanları sebepsizce öldürüyorlar.Mesela ona baktın diye seni öldürürler yani onlar ahlaktan nasibini almamış insanlar.Onların idaresinde yaşayan insanlar genel manada ahlaklı,tebiyeli,saygılı insanlar ama o bölgede güven yok.Rejimin orayı ele geçirmesinden sonra oradaki aileler göç etti. Rejim onları öldürdü,çoğunu da kovdu.Onlara

bir emanet verip sonrasında da onları öldürdüler. Aslında orada bu fiilleri rejimden daha çok adı Hizbullah olan Lübnanlı Milisler yaptı.

Şia'nın Sünnilere karşı bir hıncı var.Mesela Sünni birini gördüklerinde onu öldürmenin onları Allahı yaklaştıran bir ibadet olduğunu düşünüyorlar.Bir Sünni Müslümanı öldürdüklerinde "Bu Hüseyin'e feda olsun." diyorlar.

Rejim Haleptekilere "Halep'i boşaltıp güvenli bir şekilde uzaklaşın" dedi.Ama oradan ayrılan kafiye yoldayken Hizbullah orada bulunan yüzlerce genci tutukladı ve onlarcasını da öldürdü.Üstelik de haksız ve sebepsiz yere.Onları konuşmak için topladıklarında "Hüseyin'e feda olsun." diyerek öldürdüler.Onlar evlere girdiler ve birçok şey çaldılar.Basın yayın organlarında da bu konuyla alakalı çok sayıda fotoğraf var.Evdekileri ,buzdolaplarını,çamaşır makinelerini,evde ne buluyorlarsa alıyorlar.Eğer ilgilerini çeken bir şey bulamazlarsa da evi yakıp evden çıkıyorlar. Yani kısacası girdikleri bu bölgelerde akıllarına ne gelirse onu yapıyorlar.

Tabiki şu anda hava şartları da çok kötü o bölgede. Kar,yağmur,rüzgar...İnsanlar sokaklarda,evsiz... Evinden çıkıp da başka yere gidenlerin de gittikleri yerde çadırlar var,ev yok.Hayal edin,hemen evini bırakman gerekiyor.Yanında tüm anılarını da orada bırakıyorsun.Trajik bir durum.

Orada kadınlara sokakta tecavüz ediliyor ve öldürülüyorlar.Çocuklar da babalarının gözlerinin önünde öldürülüyorlar.

Orada binlerce insan enkaz altında kaldı.Çünkü uçaklar her yeri gelişigüzel bombalıyorlar. Halep,altında binlerce ölüsü ve dirisiyle adeta bir enkaz şehri haline geldi.Yaşayanlar da ölecek,çünkü enkaz altındalar.Ama bu olaya dünyanın verdiği tepkiler,sizin de gördüğünüz gibi ,mesela Türkiye'de yapılanlar başka hiçbir ülkede yapılmadı.Büyük bir millet olan Türkler Halep'e bombardıman başladığı zaman gece saat 3'te Rus Büyükelçiliği önünde eylemlediler. Diğer halklardan da zaten Suriyeliler bile bir şey beklemiyor.Mesela Avrupa.Ne bekleyebiliriz ki Avrupa'dan?Onlar bir taraftan Esed'i desteklerken,diğer taraftan da bizim yüzümüze gülüyorlar.Onlar Halep için bir şey yapamazlar buldukları yerde.Onların savaşta zaten bir tarafı var ve Esed'i destekliyorlar.Belki halktan bazı kesimler olayları protesto etmek için bir iki kez çıktı. Ama daha sonrasında işlerine dönüyorlar,çünkü her şey bitmiş oluyor.Aynı Halep şehrinin de bitişi gibi...

HALEP

BİZİM NEYİMİZ OLUR?

Çocuktum. Kaç yaşında olduğumu bile hatırlamıyorum. Doğup büyüdüğüm köy Gökçeli Köyü ve komşu köylerinin ismini biliyordum. Hatta bu köy hangi ile hangi ilçeye bağlı bu il Türkiye'nin neresinde bunları hiç bilmiyordum. O yıllarda dünyam yaşadığım Gökçeli köyü ile civar köylerden ibaret idi.

Bir gün akrabalarımızdan Veli amcaların evinden evime dönerken Veli Amca

'Mehmet nereye gidiyorsun' dedi. Ben de gayri ihtiyari bir halde,

'HALEP'e. Dedim. Veli Amca ve orada bulunan diğer akrabalarım gülmüştü. Daha sonra da karşılaştığımızda benim bu cevabımı hatırlatıp sürekli muhabbet konusu yapmışlardı. Bana o gün Halep cevabını verdiren, kendi yaşadığım şehrin adını bile bilmezken Halep'i bilebilmem acaba neyin sonucuydu. Fikirler, de acaba kalıtsal mıydı? Halep şehri ile bizim kültürümüzün bir bağı var mıydı? Veya Halep bizim neyimiz oluyordu? Tabi çocuk aklımla bu sorulara cevap aramadım. Ta ki yıllar sonra Tarih okuyana kadar. Evet Halep neresiydi?

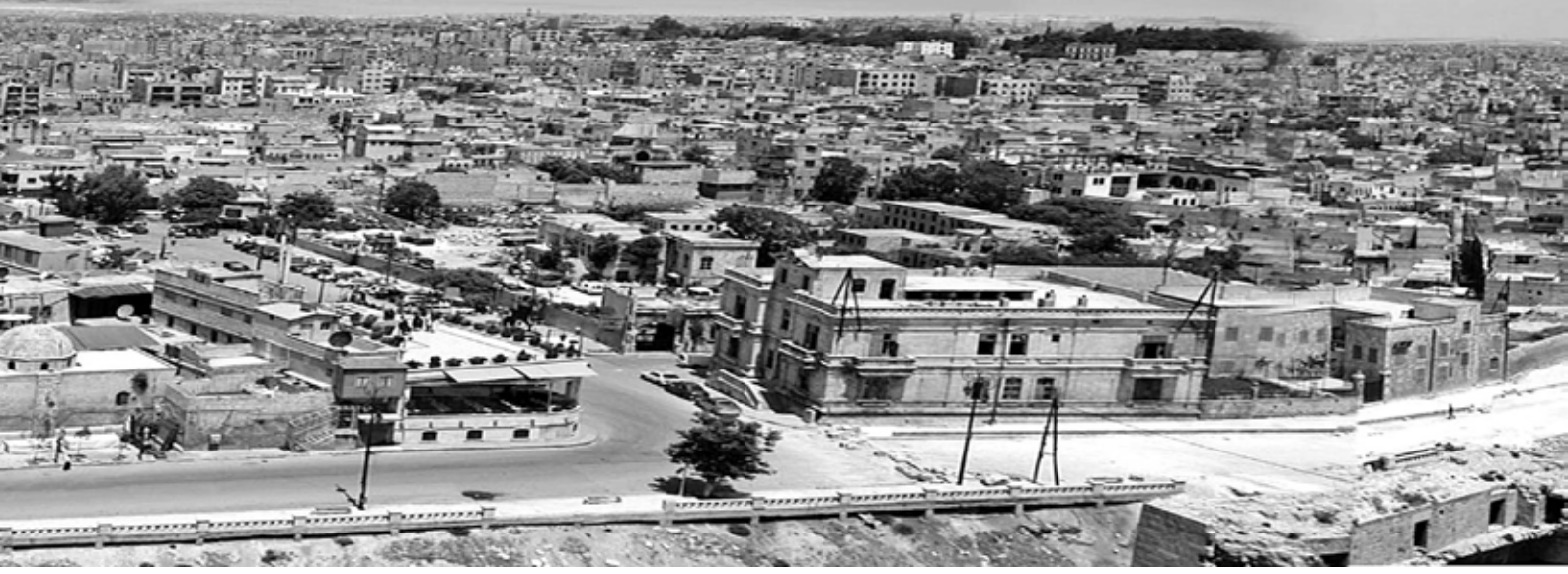
Tarihi MÖ 3000'lere dayanan, Mezopotamya, İran, İskender, Roma, Bizans, Arap, Selçuklu, Memlük ve Osmanlı hakimiyetlerini gören Halep şehri, Arapça'da 'süt veren' anlamına gelir. 1.Dünya Savaşı sonucunda önce İngiliz daha sonra da Fransız işgaline uğrayan Halep 20 Ekim 1920 Ankara

Antlaşması ile Fransa mandasındaki Suriye'ye bırakılmış, Türkiye'nin güneyinde Gaziantep'e 90 km mesafededir.

Halep, 1920'de resmen sınırlarımız dışında kalsa da medeniyet coğrafyamızdan ve kültürel hafızamızdan asla ayrılmamıştır. Halep, Osmanlı İmparatorluğu'nun en önemli kentleri arasında yer alan, Türkçe deyimlere ve Türk edebiyatına yerleşmiştir. "Halep oradaysa arşın burada" deyimini, Aşık Ömer'in "İşte geldim gidiyorum şen olasin Halep şehri" beyiti, Aşık Emrah'ın sevdiğini Halep'te araması, Kerem'in Aslı'nın ateşine Halep'te yanıp kül olması bu meyanda sayılabilir.

Kısacası Halep hala bizim kadim bir şehrimiz olup kalesiyle, mahalleleriyle, Ulu Camisiyle, yemekleriyle, deyimleriyle, hanlarıyla, hamamlarıyla, çarşı ve bedestenleriyle buram buram Türk kokmakta. Yurt dışına çıkan bir vatandaşımız Halep'e gitse ne yurt dışına çıkmış sayılır ne de orada oluşturmaktaydı.

2011'de başlayan Suriye iç savaşı, kimlerin planı veya neyin amacıydı? 20.yy başlarında kadim Osmanlı toprakları üzerinde ameliyat gerçekleştirip tek bir İslam devletini parçalara ayırarak Ortadoğu'da sömürü düzenini devam ettiren emperyalist devletler, 21.yy başlarında da Arap Baharı adı altında Arap Karakışını kurgulamaları buz düzenin

devamıdır.

Tunus, Libya, Mısır ve Cezayir'de yaşananların en kanlısı ve şiddetlisinin Suriye topraklarında yaşandığını ibretle ve kaygıyla izlemekteyiz. Suriye genelinde Halep özelinde bu tek taraflı insan kıyımı görünüşte katil Esad'ı devirmeye çalışan muhaliflerle, muhalefeti yok etmek isteyen Esad arasındaki bir iç savaş mı? Benim bu soruya vereceğim cevap koca bir Hayır. Suriye'de yapılan her türlü mücadele çözüme değil çözümsüzlüğe atılan birer adımdır.

Satranç oyununu bir göz önüne getirelim. Piyonlar, atlar, filler, kaleler, vezirler ve Şah. Hemen her biri diğerini yer. Örneğin Şah vezire, vezir kaleye, kale file galip gelir. Ama oyunu yönlendiren bunları, kurgulayan, gerçekte kazanan ve kaybeden bunların hiçbiri olmayıp satrançı oynayanlardır. Suriye iç savaşında da galip ve mağluplar ne Esad, ne muhalifler ne de şuursuzca kan döken terör örgütleridir. Bunların hepsi büyük fotoğrafa baktığımızda birer piyondur. Oyunu kurgulayan ve kazanmakta olan yine ABD, Rusya, İsrail ve İran olup bu oyunun mağlubu mağdur ve mazlum Suriye halkıdır.

Halep Suriye'nin ikinci büyük şehri olup bu mağduriyeti ve zulmü en fazla hisseden yakın tarihin Gazze'sidir, Saraybosna'sıdır, Musul'udur, Arakan'ıdır, Keşmir'idir, Çeçenistan'ıdır.

Halep'i kendi Şahlarına, vezirlerine (terör örgütlerine) galip getiren emperyalist devletler Suriye'nin kuzeyinde bir terör koridoru açıp Türkiye'nin bölgedeki Müslümanlarla bağını koparmayı tasarlamaktadırlar. Osmanlı yetimi mazlum Halep halkı ise bu kanlı eylemlere ve kirli amaçlara kurban edilmektedir.

20. Başlarında başımıza gelen parçalanmaya ve işgallere hazırlıksız yakalanan ümmetimizin 21 yy Başlarında da benzer bir ameliyata tabi tutulması birlik ve dirlikten yoksunluğumuzun bir sonucudur. Halep'in Kayseri'den veya Edirne'den farkının olmadığını idrak ettiğimizde sanırım ümmet olma bilincine kavuşmuş oluruz. Temennim bir anda önce ümmetin kendine gelmesi ve Allah'ın da yardımıyla Medeniyet Coğrafyamız ve kadim İslam beldelerinde uyanış ve dirilişin ortaya çıkmasıdır.

HALEPLİ İBRAHİM

M.Yasir DEMİRKOL

Gökten bir bomba daha düştü. Paramparça oldu ortalık, yerle bir. Halep'in insansız kalmış sokaklarına füzeler yağdı. Mazlum gözyaşı döktü yine, insanlık ağladı. Ciğeri dağıldı Müslümanların, ümmetin sesi duyulmadı...

"Gözlerimi kapatsam babam yanımda olur mu eskisi gibi? Kulaklarımı kapatsam kurşun sesleri yine deler mi beynimi? Sonra yine gözlerimi kapatsam, annemin gül yüzünü görür müyüm karşımda? Bağırırsam zulmü duyurur muyum insansız insanlara? Hiç konuşmadan bağırırsam, duyan olur mu beni? Şikayet etsem âlemi, âlemi Yaradan'a; zulmü durdurur muyum? Ve ölsem, lokma görmemiş karnımı doyurur muyum?"

Savaş başlayalı 5 yıl olmuştu. Bu, 5 yıldan beri hayatın duruyor olması demekti. Ulaşılamayan kuyular, yenemeyen ekmekler, mideye girmeyen lokmalar, su görmeyen mideler vb... Savaş, hürriyet yoksunluğu demekti. Keşke batılı özgürlüğünü kastetmiş olsam, dedi. Bu yorumları hep babasından öğrenmişti: "Batılının özgürlüğü hayatın tadını çıkarıp cehennemdeki azabını artırmaktır. En ulaşılmaza ulaşmak ister hep. Elindeki mala mislini ekler de yine de doymaz, bildiğimiz ademoğlu!" dedi. Oysa

kendinin sahip olduğu bir şey yoktu ki. Bu açıdan ayrılmıştı zaten batının veled-i zinasından. Televizyonda görmüştü yıllar önce. Michael isimli çocuk, 8 yaşına girerken ailesi ona telefon, bilgisayar almıştı. Hatta gelecek sene için ne yapacaklarını düşünmeye başlamışlardı daha önlerinde koskoca bir yıl varken. İbrâhim'in ise bisikleti vardı sadece. Ne 8 yaşındaydı ne de ailesinin durumu ona telefon alacak kadar elverişli idi. İbrâhim'in bir bisikleti vardı küçükken. Babası almıştı ona. Savaş başlamadan iki yıl evvelidi. İbrâhim 6 yaşında, küçük bacakları pedal çevirirken binbir acı çekiyordu. O günleri özlemişti. 7 yıl ne çabuk geçmişti. Savaşta hayat dursa da zaman durmuyordu. Şimdi ne bisiklet vardı ne de sürmeyi öğretecek bir baba.

Babası şehid düşmüştü. Hem de savaşın ilk günlerinde. Hanım, demişti. "Müslüman'ın şahsiyeti, "lâ" deme üzerine kurulmuştur, Allah'tan gayrısını reddetmek. Bugün kefarete bize saldırıyor, yerden gökten. Kölelik sunuyor bize. (Buna modern kölelik de denir.) Bizim lâ dememiz lâzım. Ben lâ demeye gidiyorum. Sen ve oğlum İbrâhim, asıl sahibiniz olan Allah'a emanettir. Hakkını helal et." dedi ve çıktı evden.

O gün bugündür babasını görmedi İbrâhim.

Geçen 5 senede çok şey değişti. İnsanlık insanlık değildi eskisi gibi. Dünya ahiretin önüne geçmişti. "Isırılmış elma"ya binlerce lira savuranlar, dünyadaki adaletsizliği tesis edenlerden başkası değildi. Üretimin kat ve kat artmasına karşın israf da artıyordu. Aç kalan nüfus sayısı da bunlara doğru orantıyla her geçen gün artıyordu. Batıda obeziteden ölenler varken, güneyde ve doğuda açlıktan ölüyordu insanlar...

Evet artık Kur'an diye bir kitaba bağlı kalmıyordu insanlar. Yeni bir çözüm arayışındaydı herkes. Daha modern lazımdı. Bulunamadı hiç, taklitçiyle doldu sokaklar. Sonuç hüsrân oldu, İslâmsız insan olunamadı.

13 yaşında bu lafları ediyordu İbrâhim. Babasıydı bunun kaynağı. Eğitimini babası vermişti. Ders okuttuğu kitap Kur'an'dı...

"Bu kadar anı tazelemek yeterli olsa gerek" dedi kendi kendine. Ortada özlenecek bir aile vardı doğru. Ama düşünce insanlık daha uzaktı, en çok ona hasretti toplum.

İbrâhim bu düşünce dünyasındayken yanındaki kulübeye havan mermisi düşmüştü. İbrâhim garipsemedi bu durumu. Zaten 5 yıldır durum buydu. Suskun dünya, suskun Ümmet. Müslümanlar üç maymun; insanlık kayıp, müebbed.

"Neden kimseden ses gelmiyor? Pek bir şey beklemiyorum ama hümanist batı neden katledilen insanlığa ses çıkarmıyor? Bizim müslüman kardeşlerimiz vardı, onlar nerde? İslâm bizi kardeş kılmıştı. Bu muydu kardeşlik? Sahi, bir zamanlar biz de ümmettik, bir elin parmakları gibiydik..."

İran keferesi de kan emmeye girişmişti. Bu daha da üzüyordu. Müslüman'ım deyip kâfirle anlaşıyorlardı. Sonra Müslüman kanı döküyorlardı. En çok bu acıyordu İbrâhim'in kalbini.

Hiçbir tanıdığı kalmamıştı Suriye'de. "Ben de çıksam, şehid olsam" dedi. Yaşı itibariyle öldüğü vakit cennetlikti zaten. Yine de şehadet arzuladı. Hiç bu kadar istememişti daha önce. "Kâfirin topu, tüfeği varsa benim Kur'an-ı

Hakîm'im var" dedi. Bisiklet kalmıştı, sapan kalmıştı babasından geriye. Babası: "Müslüman, hiçbir canlının canını yakmaz evlat! Bu sapanı kuş vur diye yapmadık. Bilakis eğer bir gün, zeytin dalı taşıyan barış güvercini vurulursa, sen de onu vuranı vur..." demişti.

Boynunda babasından geriye kalmış Kur'an, bir elinde sapanla bisiklet üzerinde ilerliyordu. Moloz yığınları arasında emin adımlarla ilerliyordu. Aklında bir plan vardı. Müslüman ismini kullanan bir münafığı vursam bana yeter, dedi. Şii karargâhına doğru sürdü bisikletini. Cebinde taşlar, boynunda Kur'an-ı Kerîm, altında bisiklet. "Şurda, yakınlarda bir karargâh olmalıydı" dedi. Birkaç pedal çevirdi ve ilerdeki karargâhı gördü.

Hızlandırdı pedal çevirişini. Dilinde tekbir, şehadet, şehadete yol alıyor... Kalp atışları iyice artmıştı artık. Belki bir yol olur benim şehadetim, belki ümmet doğrulur az da olsa, dedi. Karargâhın kapısında iki asker bekliyordu. Sapanı cebine sokmuştu, görünmüyordu dışardan. Girmek istiyorum, bir konu hakkında konuşmam gerekiyor, dedi. Pek sorgulamadı askerler. Küçük boyuna bakarak tehlikeli görmediler. İçeri girdi. Komutanın karşısında durdu. "Sen, benim babamın canını aldın. Sen ümmetin kanını akıttın." dedi. Komutan sarı dişlerini göstermekten imtina etmedi. O pis gülüş esnasında çıkardı sapanı İbrâhim. Kafasına nişan aldı ve gözünün üzerine fırlattı. Can havliyle bir çığlık. Askerler içeriye doluştu. Tekbir diyordu İbrâhim, Allah-u Ekber, Firavun'u yendim. Bütün mermileri cılız bedenine boşalttılar. Son kelimeleri, "Kâfirlere de ki: Yenileceksiniz ve cehenneme sürüleceksiniz." mealindeki ayet oldu, şehadet getirdi sonra ve gözleri tekrar açılmamak üzere kapandı.

Güvercinler uçuşuyordu cennet bahçelerinde. Zeytin dalları tutuyorlardı. Dolaşıyordu bahçeler içinde İbrâhim. Gövdesindeki kurşun sayısınca güvercin gördü, zeytin dalı. Babası ve annesini gördü sonra. Ebediyen beraberlerdi artık. Sonra peygamber efendimiz aleyhisselam seslendi onlara: "Siz, İslâm'ı müdafaa pahasına canlarınızı verdiniz. Cennet size hasretti, hoşgeldiniz..."

HALEP

Bir ses duydu küçük, bir çığlık
Annesiydi bağırarak enkazın altında
Hayat memmat arasında bir anlık
Son bir damla gözyaşı göz pınarlarında

Küffar nedir bilmezdi o zaman
Tek bildiği cansız bedeni annesinin
Soğuk beyaz elleriydi aklında kalan
Bir de hatırası, karşılıksız sevdiğinin

Dünyası yıkıldı, yıkılan eviyle bir
Altında kalan annesi bir de hayalleri
Ardından bir çığlık hep birden, Tekbiir..!
Kapladi gönlünü Allahu ekber sesleri

Ey ümmeti islam yok mu içinizden bir er
Soracak hesabını bu zulmün zalimden
Eriyor annelerimiz adeta teker teker
Dua eden dahi yok onca Müslüman denilenden..

Zaman akar döner bir gün devran
Razı değilim seyirci olan hiçbir Müslümandan
Gözyaşımla Islandı cesed-i canan
Adı Müslüman diyorlar, nerede kardeşlik, nerede iman..?

Ben ufacıktım, harbin ortasında Halep'te
Her gün yüzlerce kefen birbiri üstünde
Kimi yaşlı kimi kadın kimi çocuk..
Dünya ekranında, katledilmekte

Hava kan kokuyor anne korkmuyorum
Sana kıyanla çarpışmaktayım
Zalime asla boyun eğmem
İmanımdan kuvvet almaktayım

Son damlasına dek damarlarımdaki kanın
Bu yolun bir neferiyim annem
Rızası uğrunda yüce yaradanın
Bu yola baş koymuşum annem

Suriye’de bir duvar yazısı:

“Suriye de akan çocuk kanları petrol olsaydı dünyadan çıkmayacak ses kalmazdı.”

Mazlumların uğradıklar zulümleri birde çocuklardan dinleyelim.

Açlıktan acı çekişen küçük çocuğun feryadı: **Allah’ım ölmek istiyorum ekmeğimiz yok bizi cennete al da ekmek yiyelim.**

Bombalamadan sonra fotoğraf çekecek kişiye kız çocuğunun sözü: **“Amca Allah rızası için fotoğrafımı çekme örtülü değilim.”**

Bombalama yapılırken küçük bir kız çocuğunun son vasiyet mektubu: **Bu benim vasiyetimdir. Canım Annecim! senden benim güzel gülüşlerimi hatırlamanı ve yatağımı olduğu gibi bırakmanı istiyorum ve sen Ablacığım! arkadaşlarıma de ki: O açlıktan öldü... Sen Abiçiğim! üzülme: ikimiz birlikte biz açız!.. dediğimizi hatırla. Ey ÖLÜM MELEĞİ! acele et ve ruhumu al ki artık cennette yemek yiyeğim. Ben çok açım ve Ey Ailem! benim için korkmayın. Bensizin yerinizde cennette yiyebildiğim kadar çok yiyeceğim.**

Küçük bir yavrunun ölmeden hemen önce söylediği arşı titretecek söz:

Her şeyi Allah’a şikayet edeceğim.

Darbeler Tarihi

Erkam ÜNAL

Millet olarak geçmişten bugüne darbelerden muzdarip bir milletiz. Modern tarihimizde bu durum bazı tarihçilere göre 1876 yılında gerçekleşen Sultan Abdulaziz'in katliyle bazı tarihçilere göre ise 1913'ün 23 Ocak günü gerçekleşen Bab-ı Ali Baskını ile başlar. Yazımda milletimizin darbelerle olan tarihini anlatmaya çalışacağım.

30 Mayıs 1876 Darbesi

2. Mahmud'un oğlu olan 32. Osmanlı Hükümdarı 111. İslam Halifesi Sultan Abdulaziz kardeşi Sultan Abdülmecid'in vefatı üzerine tahta geçmiştir. Osmanlı'nın sıkıntılı dönemlerinden birinde tahta çıkmış bir padişah olan Sultan Abdulaziz Devlet-i Aliyye'yi eski günlerine kavuşturmak için çalışmalar yapmıştır. Orduyu çağının en modern silahlarıyla donatmıştır. İngiltere ve Fransa'dan sonra Osmanlı Donanması'nı dünyanın en büyük üçüncü gücü haline getirerek donanmayı eski ihtişamına kavuşturmayı amaçlamıştır. 450 km olan demiryolu uzunluğunu üç katına çıkarmıştır. Bu sayede Osmanlı büyük güçlerin hedefi haline gelmiştir. Sadrazamın Ruslarla olan iyi ilişkisi de bu durumu iyice körükleyerek İngilizler'in gözlerini Osmanlı'ya çevirmiştir. İngilizler her zamanki gibi Osmanlı ile uğraşmaya başlamışlardır. Bu süreçte Parleментар bir

Osmanlı ve yeni bir anayasa isteyen Yeni Osmanlılar'ı desteklemişlerdir. Mason Locaları da boş durmayarak Amcası Abdülaziz'in yanında Avrupa'ya giderek Masonlarla tanışan Veliad Murat aracılığı ile Osmanlı üzerinde planlarını uygulamaya başlamışlardır. Kullandıkları adam ise bir zaman Abdülaziz'in sadrazamlığını yapan Mithad Paşa idi. Mithad Paşa padişahтан kurtulma amacıyla adamlarını toplamaya başladı. Serasker olacak Hüseyin Avni Paşa, Sadrazam olacak Mütercim Mehmet Rüşdi Paşa, Şeyhülislam olacak Hasan Hayrullah ile konuşmalar yapıldı ve neler yapılacağı için anlaşıldı. Fatih ve Beyazıt medreselerindeki öğrenciler ayaklandırılacaktı.

Plan uygulanmaya başlandı. 11 Mayıs günü Fatih Medreselerindeki öğrenciler gösterilere başladı. Maksatlarını şöyle ifade ediyorlardı. " Devlet ve memleketin hukuk ve istiklali çığnendiği bir zamanda derslerle uğraşmak hamiyet ve diyanet şiarı değildir. Sadrazam ve Şeyhülislam'ı istemiyoruz." Öğrenciler Bab-ı Ali önüne geldiler. Onlar gelmeden önce Sadrazam Mahmut Nedim Paşa ve Şeyhülislam Hasam Efendi kalmışlardı. Abdülaziz bunun bir öğrenci ayaklanması değil halk galeyanı olarak yorumladı. Bir bölük asker gönderdi hepsinin dağılacağını biliyordu ama yine de Seryaver ve Başmebeyinci'yi göndererek yatıştırmaya çalıştı. İstediklerini bulamayan öğrenciler isteklerini sıralayıp dağıldılar. Fakat

17 Mayıs günü tekrar toplanacaklardı. Bütün bu olanların sonucunda 12 Mayıs günü Sadrazam ve Şeyhülislam azledildi ve sadrazamlığa Mütercim Rüşdi Paşa, şeyhülislamlığa Hasan Hayrullah, seraskerliğe Hüseyin Avni ve Devlet nazırlığına Mithad Paşa getirildi. Böylece Mithad Paşa ve adamları kabinedeki görevlilerini aldılar ve darbenin son planlarını yavaş yavaş uygulamaya başladılar.

Darbeden bir gün önce 29 Mayıs günü Şeyhülislam Hasan Hayrullah'dan padişahın indirilmesi için fetva alındı. Herşey hazır. Darbe 31 Mayıs günü için planlanmıştı. Hüseyin Avni ve Süleyman Paşa'nın görüşmeleri sonucu 30 Mayıs'a alındı. Fakat bu Veliahd Murat'a söylenmedi.

30 Mayıs günü 300 Harbiyeli ve Türkçe bilmeyen Suriye'den gelen Arap bölük Süleyman Paşa ile birlikte Dolmabahçe'ye vardılar. Bu askerlere padişahı korumak için saray muhasara edilecek denmişti. Saray kuşatıldı. Abdülaziz tahttan indirildi ve Süleyman Paşa refakatiyle kayığa bindirilerek götürüldü. Darbe fetvayla beraber halka duyuruldu ve yeni padişah açıklandı. Fetvada padişahın akli kusurlu olduğu söylendi. Bu halk için çok etkileyici birşeydi. Bu fetva için ilk Peygamberimizin soyundan gelen Şerif Abdülmuttalip Efendi ile görüşülmüş ama o şerefli zat bunu kabul etmemişti.

30 Mayıs günü askerler Mason Sultan 5. Murat'ı almaya geldiklerinde Murat darbenin erkene alındığını bilmediğinden darbe başarısız oldu sandı. Hatta aklının bir kısmını burada kaybettiği söylenir. Saraya getirildi. Devlet ricalleri biat ettiler. Fakat darbe gizli olduğundan birçoğu biat merasiminde yoktular. Hatta her padişahın cülus töreninde olan Bayram Tahtı unutuldu onun yerine Seraskerliğin en lüks koltuğu getirildi.

Darbeden 5 gün sonra Feriye Saraylarında Sultan Abdülaziz ölü bulundu. Bilekleri kesilmiş haldeydi. Masonların ve İngilizlerin oyunuyla tahttan indirilen padişah Abdülaziz katledilmişti. Devletine bağlı milletin iyiliği için çalışan Abdülaziz öldürülmüştü. Bir milletin başına nice musibetler açacak bir yolun başlangıcıydı bu.

31 Mart Vakası

31 Mart Vakası denilen olay sözde irticacı şeyhlerin sofuların halkı "Şeriat isteriz! Din elden

gidiyor." yalanlarıyla kandırıp İstanbul'un altını üstüne getirerek gerçekleştirdikleri, sonucunda Selanik'den yola çıkan Herekat Ordusu'nun İstanbul'a varıp Kızıl Sultan Abdulhamit'i hal etmesiyle sona bulan bir olaydır. Fakat tarihimizdeki çoğu olay gibi yalanlarla doludur. İrtica kelimesiyle anlatılmak istenen ise İslamiyettir. Ne yazık ki bu durumun ne şeriatla ne de İslam en ufak bir alakası yoktur. İşin aslını anlatmadan önce Kızıl Sultan denilen Sultan 2. Abdulhamid'i tanıyalım biraz.

Ulu Hakan Sultan Abdulhamid abisi ilk ve tek mason padişah olan 5. Murat'dan sonra 1876 yılında 34. Devlet-i Aliyye Padişahı 113. İslam Halifesi olarak tahta çıkmıştır. Saltanatı boyunca bu kötü gidişe bir dur demeye çalışmıştır. İlk günlerinde Rus Harbi ile sıkıntıya düşen Osmanlı'yı ayağa kaldırmaya çalışmıştır. İleriki günlerde Avrupa'nın birbirine düşeceğini tahmin eden Ulu Kağan Yunanlar ve Bulgarları kilise sorunuyla oyalayarak batıya karşı dengeli bir politika izlemiştir. (Ne yazık ki daha sonra İttihat ve Terakki bu Yunan ve Bulgar arasındaki sorunu bitirerek bize karşı birleşip Balkan Harbi'ni başlatmalarını sağlamıştır.) Devletini çakallara domuzlara aylara yedirmemek için müthiş politikalar sergileyen Abdulhamid diğer çalışan kimseler gibi itiraf ve karalamaların da heded olmıştır. Filistin toprakları üzerinde bir devlet kurmak isteyen Yahudiler Sultan'ın huzuruna çıkarak toprakları satın almak istemiş buna karşılık devletin tüm borçlarını ödemeyi teklif etmişlerdir. Heyetin bu talebine çok öfkelenen Abdulhamid "Şehit kanıyla sulanan topraklar parayla satılmaz! Defolun!" diyerek onları koymuştu. Fakat kovulanlardan biri olan Emanuel Karaso daha sonra Abdulhamid'e hal tebliğini sunan heyet arasında yerini alacaktı. Sadece bu bile 31 Mart

Vakası'nın amacının ne olduğunu anlamamızı sağlar. 31 Mart Vakası'ndaki Yahudilerin amacı bu idi fakat İttihatçılara el altından yardım edip işbirliği yapan İngilizlerin gayesi ne idi? Asıl hedefleri tabiki Hilafet Müessesesi idi. Bunu zamanın Sömürgeler Bakanı olan Gladistonun şu meşhur sözlerinden anlayabiliriz. "Bu Kur'an, Müslümanların elinde oldukça onlara hâkim olamayız. Ne yapıp etmeliyiz, ya Kur'an'ı ortadan kaldırmalıyız, yahut Müslümanları ondan soğutmalıyız. Bir de hilâfet müessesesini mutlaka ortadan kaldırmalıyız." 31 Mart Olayından sonra İttihat ve Terakki'nin önde gelen isimlerinden Rıza Tevfik batılı büyükelçiliklere teşekkür ziyaretine gitmek istemişti. İngiltere büyükelçisi tarafından kabul edilmemişti. Buna çok şaşırın Rıza Tevfik

yıllar sonra İngiltere'de okuyan oğlunu ziyaret etmek için gittiğinde emekli olmuş büyükelçiyle görüşür ve o gün neden kabul edilmediğini sorar. "Dostum Rıza Tevfik Bey... Biz Jön Türkleri teşvik ettik. Onlardan büyük bir netice bekliyorduk. İhtilal olacak ; istibdat ile beraber Sultan da ve bahusus (bilhassa) temsil ettiği hilâfet müessesesi de alaşağı edilecek. Fakat aldanmış olduk. Beklediğimiz neticeyi alamadık. Zira ihtilal yaptınız, gerçi kanun-u esasi geldi, fakat Sultan da ve hele hilâfet müessesesi de yerinde baki..." Cevabını alan Rıza Tevfik hilafetin neden İngilizleri alakadar ettiğini sorar. Buna karşılık aldığı cevap ise ileride bazı İttihatçıların anlayıp pişman olacağı bir şeydi. Abdülhamid'i ve onun düşmanlarını tanıdıktan sonra 31 Mart Vakası'na geçelim.

Abdulhamid ilk Meşrutiyet'i ilan etmişti lakin bunun devleti azınlıkların idaresine bırakmasından farklı bir yanı yoktu. Bunun sonucu Abdulhamid Meclisi tatil etti. Buna karşılık

dönemin etkili siyasi oluşumu İttihat ve Terakki Selanik'te toplanıp padişaha ultimatom vermeye karar verdiler. Padişah da Meclisi toplantıya çağırdı. Bu sayede 2. Meşrutiyet de ilan edilmiş oldu. Millet in içinde bir ümit kabardı. Lakin kısa sürede hüsrana döndü. İttihat ve Terakki padişahın yetkisinin kısıtlandığı ülkede iktidar olmuştu ama ülke olumsuzlara sürükleniyordu. Buna karşılık İttihat ve Terakki yaptıklarını düzeltmek yerine eleştirenleri ağır bir şekilde susturuyordu. Ordu ve memurlar arasında büyük tasviye başlatıldı. Muhafazet yazarları sokak ortasında vurduruluyordu.(Ahmet Samim ve Fehmi Bey) Artık halk Sultan Abdulhamid'i mumla arıyordu. Yetkinin tamamen elinde olmasını isteyen İttihat ve Terakki planlamalara başlamıştı.

12 Mart 1909 günü cuma selamlığından dönen askerler Taşkılla koğuşlarında sarıklı cübbeli adamlar görürler. Bunların Hassa Ordusunun emriyle geldikleri söylenir. Oysa komutanların bu emirden haberleri yoktur. 31 Mart 1909 sabahı kışlada bir paşa asker in karşısına çıkar ve padişah tan diyerek bir ferman okur. Ferman da bundan sonra askerlerin Avrupa askerleri gibi siperlikli şapka giyeceği yazıyordu. Aslında paşa da yanındaki subaylar da sahte üniforma giydirilmiş İttihat ve Terakki yöneticileridir. Bunlar Bahaeddin Şakir, Mithat Şükrü Bleda, Ömer Naci'dir. Sakallı cübbeli hocalar ile başlayan gavur şapkası propagandası artarak devam eder. Artık askerler için son damla taşmıştır. Askerler kışladan meclisi doğru marşlarla yürümeye başlar. Yolda askerlerin arasında " Gavur işi şapka giydireceklermiş. Şeriat isteriz. Din elden gidiyor." diyenler de eklenir. Meclise yaklaştıkları zaman Hüseyin Cahit sanılan Lazkiye milletvekili Şekip Arslan vurulur. İsyancılara yatıştırmak isteyen Adalet Bakanı da başkası sanılarak vurulur. Hükümet istifa eder.

Artık 31 Mart senaryosu işe yaramış İstanbul kaos ortamı içindedir. Abdülhamid son cuma selamlığı öncesi subaylarını çağırır. Fermanın kendisine ait olmadığını, Harekat Ordusu'nun yakın olduğunu kesinlikle bir çatışma istemediğini söyler. Askerlere iletilmesi için şu sözleri söyler. "31 Mart günü okunan ferman benim değildir, bu hadise bazı düşmanlar tarafından tertiplenmiştir. Sizleri aldatmışlar, kötü emelleri için teşvik ve tahrik etmişler. Asker evlatlarını bunlara kesinlikle inanmasınlar. Kışlarında sakın olsunlar, silah

kullanmasınlar...” Abdülhamid o cuma askerine geçti töreni yaptırmaz. En sessiz cumadır o gün. Askerler kışlaya döndüklerinde sadece Albay İsmail Hakkı’yı bulurlar karşılarında. Diğer tüm subaylar yoktur. İsmail Hakkı da askerlere tahrike

kapılmamaları tekrarlar. Ancak o gece cephaneye girilerek silahlar ve mühimmat koğuşlara taşınır. Bu sırada komutanlar Abdülhamid’e Harekat Ordusu’nu dağıtmak için izin isterler. Sadece İstanbul Muhafızları bile Harekat Ordusu’nu bastırabilecek kuvvettedir. Fakat Abdülhamid müslümanı müslümana kırdırtmayacağını söyleyerek red etti. Harekat Ordusu’nun İstanbul’a girmesiyle Avcı Taburu arasında çatışma başladı. Taşkıyla Taksim Davutpaşa Kışlaları Avcı Taburunun merkezi idi. Buralarda çok kan döküldü kışlalar topa tutuldu. 2 gün süren kuşatma sonucu İstanbul Harekat Ordusu’nun eline geçti. Daha sonra Enver Paşa kışlalara giriş yapar. Askerleri telkin ve teskin eden padişahına bağlı bir subay olan İsmail Hakkı Enver Paşa tarafından tokatlanır. Buna karşılık İsmail Hakkı Enver Paşa’nın yüzüne tükürür. Bu şerefli askerin sonu kurşuna dizilmek olur. Daha sonra Yıldız Sarayı yağması başlar. Padişahın devletin kötü günleri için sakladığı altınlar bulunamaz. Haremağası Cevher Ağa nerede olduğunu söylemez. Asılarak idam edilir. Nadir Ağa ise söylemek zorunda kalır. Böylece bir devir sona erer. Devamında ise Balkanlar elden çıkar. Daha sonra Alman sevdası sonucu 1. Dünya Savaşına girilir. Koskoca devletin sonunu getirecek olan bir dönem böylece başlamış olur.

Bab-1 Ali Baskını

Tarih 23 Ocak 1913 Balkan Harbi devam ediyor. Bulgarlar Edirne ve Çatalca önlerindeler.

Yani savaşın kaybedileceği anlaşılmış.

İttihat ve Terakki yöneticileri toplantıda. Talat Paşa, Enver Paşa, Ziya Gökalp, Fethi Okyar, Cemal Paşa ve diğer önde gelen isimler hararetle bir tartışma içindeler. Ülkenin bekasını düşünüyorlar. Bekası için yapılması gereken ise şu anki hükümetin düşürülmesi. Yalan bir dedikodu ile Edirne’nin Bulgarlara bırakılacağı açıklanacaktı. (Halbu ki darbeden sonra kendileri Edirne’yi Bulgarlara bıraktılar.) Halk galeyana getirilip Bab-1 Ali basılacak Kamil Paşa hükümeti devrilecekti.

23 Ocak Perşembe günü Talat Bey hazırlıkları denetledi. Hüsametdin Ertürk baskının sızmaması için polis müdürlüğü, merkez komutanlığı, posta ve telgraf idaresi gibi önemli noktaları ele geçirmek için tetikte bekliyordu. Emir geldi. Hüsametdin Bey ve ekibi önemli noktaları ele geçirmek için düğmeye bastılar. İttihat ve Terakki’ye bağlı subaylar Bab-1 Ali etrafındaki devriyeleri kaldırdılar. Enver Paşa’ya da beklenen emir geldi. Kendisini bekleyen ata binerek Bab-1 Ali’ye doğru sürmeye başladı. Onu toplantıda ayarlanması için görüştükları fedailer

takip ediyordu. Bab-1 Ali’yi koruyan Uşak Taburu da İttihatçılar tarafından ele geçirilmişti. Enver Paşa devam ederken Ömer Naci yetişti. Yanında da Ömer Seyfettin vardı. İki usta hatip konuşmaya başladılar. “Vatandaşlar Edirne Bulgarlara veriliyor. İçeride anlaşmalar imzalanıyor.” Ömer Naci’nin usta hitabeti işe yaramıştı. Her geçen dakika kalabalık artıyordu. Kalabalık içeriye girmek için hızla ilerliyordu. Kalabalığı gören Doktor Ağabeydin Bey “Kapıları hemen kapatınız.” diyerek. Bir nebze olsun kalabalığı yavaşlattı. Fakat engel olamadı. Artık Enver Paşa ve arkadaşları içerideydiler. Gürültüyü duyunca Sadaret Yaveri Nafiz Bey silahını alıp salona koştu

ama vücuduna isabet eden kurşunlara yere yığıldı. Harbiye Nazırı Nazım Bey'in yaveri Tevfik Bey de cansız yere düştü. Silah seslerini duyan Harbiye Nazırı Nazım Bey salona koştu. Karşısında Enver Paşa ve arkadaşlarını görünce öfkeyle " Asi herifler bu ne cüret! Aklınızca sadareti mi basacaksınız." Karşılıklı tartışmalardan sonra Yakup Cemil Paşa'nın sakağına silahını dayayıp ateş etti. Enver Paşa'nın "Buna gerek var mıydı?" sorusuna. Yakup Cemil " Bunlara laf anlatılmaz." diyerek cevap verdi. Daha sonra ilk işleri Sadrazam Kamil Paşa'yı bulup istifasını imzaladılar. Aynı gün istifayı kabul eden 5. Mehmet büyük bir baskı ile Mahmut Şevket Paşa'yi sadrazam olarak atadı.

Önlerinde iki seçenek vardı. Ya Bulgarlarla barış ya da savaşa devam. Savaşa devam edildi. Ağır bir hezimetle kaybedilerek Londra Antlaşması imzalanarak Edirne Bulgarlara bırakılmış ve ağır barış koşulları kabul edilmiş oldu. Devamında kendilerine muhalefet olanlar tutuklanmaya devam edildi.

Bu sayede Devlet-i Aliyye Osmanlı'nın dağılmasına yol açacak olaylar başlamış oldu.

1960 Darbesi

Tarih 23 Mayıs 1960 günlerden pazartesi. Milli Birlik Komitesi toplanmış. Darbe ile ilgili kararlar alınmıştı. Harekat tarihi 25 Mayıs olarak kararlaştırılmış. Zamanında gerçekleşirse "Dündar Seyhan'ın oğlu sınıfı geçti. Şayet gerçekleşmezse "Dündar Seyhan'ın oğlu bütünlemeye kaldı" olarak şifreler belirlenmişti. 27 Mayıs 1960 günü saat 3.15'te piyade birlikleri ve süvari gurubu, 3.30 da ise tank birlikleri harekete geçti. Saat 4.36'da daha sonra darbeye karşıtlıktan sürgüne gönderilecek olan Albay Alparslan Türkeş radyoda okuduğu bildiri ile harekat Türkiye ve tüm dünyaya ilan edildi. Sabah artık bütünüyle Milli Birlik Komitesi ülke yönetimine

el koymuş durumdaydı. 37 subaydan oluşan komite meclisi fethetti. Tüm siyasi olaylar askıya alındı başta Demokrat Parti lideri olan Adnan Menderes olmak üzere Cumhurbaşkanı Celal Bayar ve birçok DP'liyi tutuklattı. Tutuklananlar arasında Genelkurmay Başkanı Rüştü Erdelhun, İstiklal Savaşı kahramanlarından Ali Fuat Paşa ve Kore gazisi Tahsin Yazıcı da vardı. Bu darbe emir komuta zinciri altında gerçekleşmeyen bir darbeydi. Tutuklular bir

süre Ankara' da göz altında tutulduktan sonra bir çok drama şahit olacak Marmara' daki Yassıada'ya götürüldü. MBK Başkanı Cemal Gürsel Orgeneralliğe getirildi. Aynı zamanda başbakanlık ve milli savunma bakanlığı görevlerini de üstlendi. Hemen yeni bir anayasa için faaliyetlere başlandı. 12 Haziranda geçici anayasa hazırlandı. Sıra Türkiye Silahlı Kuvvetleri içindeki darbe karşıtlarına gelmişti. 235 general ve amiral ile yaklaşık 4000 subay emekli edildi. Milli Birlik Komitesi içinde ayrılmalar başlamıştı. Daha sonra 14ler olarak anılacak ekip komiteden ihraç edildi. Daha sonra sıra yargılamaya gelmişti. 14 Ekimde Yüksek Adalet Divanı adıyla olağanüstü bir mahkeme kuruldu. 14 Ağustos 1961 yılında kadar sürecek yargılamalarda devrik cumhurbaşkanı Celal Bayar ve devrik başbakan Adnan Menderes dahil 15 kişi ölüme, 32 kişide ömür boyu hapis cezasına mahkum edildi. Fakat daha sonra Adnan Menderes, Hasan Polatkan ve Fatih Rüştü Zorlu dışındakilerin idam cezaları ömür boyu hapse çevrilecekti. Türk demokrasi tarihinde büyük hizmetler gören, bir ülkeyi baştan sona kalkındırmaya çalışan ve on senelik bir döneme damga vuran bir başbakan 17 Eylül 1961'de çalışma arkadaşları Hasan Polatkan ve Fatih Rüştü Zorlu ise bir gün önce idam edildiler. Bu Türk demokrasi tarihine silinmez bir leke olarak yerini aldı 1990 yılında iade-i itibar yapılsa da... İşte darbe ve sonrasında olaylar böyle gerçekleşti. Peki tüm bu olayların sebebi ya da sebepleri nelerdi?

BÜTÜN YURTTA SIKIYÖNETİM İLAN EDİLDİ

Ordu yönetime el koydu

Hükümet ve Parlamento feshedildi, Siyasal partilerin faaliyetleri durduruldu. Parlamenterlerin dokunulmazlıkları kaldırıldı. Saat 05.00'ten itibaren sokağa çıkma yasağı başladı

Genelkurmay Başkanı Evren'in başkanlığında Kara, Hava, Deniz Kuvvet Komutanları ile Jandarma Genel Komutan Milli Güvenlik Konseyi'nde görev aldı. DISK ve MİSK'e bağlı bütün sendikalar faaliyetten men edildi. Dünün dernekler toplantıda bu hafta hiç bir spor faaliyeti yapılmayacak. Bankalar ikinci bir emre kadar çalışmayacaklar. Yurt dışına çıkış yasaklandı. Yurt dışında çalışan işçiler ve turistler yurt dışına çıkabilecekler.

İlk bildiri:

1 numaralı bildiri

Sene 1959 darbe sonucu idam edilen üç adam Adnan Menderes, Hasan Polatkan, Fatih Rüştü Zorlu Amerika'ya gittiler. Burada ABD Başkanı Roosevelt ile görüşen ekip 300 milyon dolar kredi talep ettiler. "Siz tarım ülkesisiniz. Zaten NATO tarafından yeterli yardım yapılıyor. Kurulu düzeni bozmayın." diyerek onları reddeden Roosevelt'den sonra alınacak tek kapı olarak Rusya kalıyordu. Dönemin Rusya Devlet Başkanı Krusçev olabilir cevabını verince darbenin ayak sesleri duyuluyordu. Bunun kanıtı olarak da darbe sonrası ilk açıklama olarak "NATO'ya bağlıyız." açıklamasını gösterebiliriz.

Tabi ki gerçekleşen tüm darbelerin altında üstünde yanında ya da merkezinde olan CHP de ortamı hazırlamaya başlamıştı. 1957 seçimindeki kısmi başarısından cesaretle çıktığı gezilerde tahrik amaçlı konuşmalar yapan parti yöneticileri halkı kaosa sürüklemeye çalışıyorlardı. Hatta daha da ileri giderek "Zalimleri yıkmak için gerekli kuvvet bizim gençlerimizde ve ordumuzda vardır." diyerek açıp bir şekilde mesajını veriyordu. Gençleri kullanmak için çalışmalarına başlayan CHP üniversitelerdeki bazı profesörlerle anlaşıp gençleri kendi safına çekmeye çalışıyordu. Daha sonra profesörler ve akademisyenler Menderes tarafından "kara cübbeliler" olarak anılacaktı. Olaylar başlamıştı. 28 Nisan 1960 günü başlayan

öğrenci olaylarında kullanılan slogan "Kahrolsun hükümet. Menderes istifa." idi. Gaz kullanan polis olayları durduramayınca araya süngülü askerler girdi. Tam bu sırada öğrenciler " Yaşasın ordu! yaşasın Türk askeri!" diye slogan atmaya başladılar. Daha sonra duran askerler öğrenciler ile kucaklaşmaya başladılar. Böylece iktidara karşı öğrenci ve ordu ittifakı ortaya çıkmış oldu. Askerler polislerin tutuklayıp göz altına aldıkları öğrencileri serbest bıraktılar. Daha sonra Beyazıt Meydanında toplanan öğrenciler sert bir şekilde eyleme devam ettiler. Bu eylem sırasında Turan Emeksiz adlı bir öğrenci vurularak öldü. Bir de lise öğrencisi tank altında kalarak can verdi. Bu gün tarihe "Kanlı Perşembe" olarak geçti. Daha sonra benzer eylemler Ankara'da da başladı. İstanbul ve Ankara'da sıkıyönetim ilan eden hükümet olayları yatıştırmaya çalıştı. 22 Mayıs'ta Ankara'da sessiz yürüyüş yapan Harp Okulu öğrencileri iktidara karşı gelişen bu gizli ordu ittifakını göstermiş oldular. Bu durumdan rahatsız olan subaylar Milli Birlik Komitesi'ni kurarak darbe planlarına başladılar. Daha sonra yukarıda anlatılan şeyler yaşandı. Türkiye Cumhuriyeti tarihine bir kara leke olarak geçecek şeyler.

1980 Darbesi

TBMM kapatıldı. Anayasa ortadan kalktı. Siyasi partiler kapatıldı. 650 bin kişi göz altına alındı. 1 milyon 683 bin kişi fişlendi. 7 bin kişi için idam istendi. 517 kişi idam cezası aldı. 50'si asıldı (18 sol görüşlü, 8 sağ görüşlü, 23 adli suçlu ve 1 ASALA militanı) 30 bin kişi sakıncalı oldukları gerekçesiyle işten atıldı. 14 bin kişi vatandaşlıktan çıkarıldı. 300 kişi sebebi bilinmeyen bir şekilde öldü. 171 kişinin işkenceden öldüğü belgelendi. 937 film yasaklandı. Gazeteler 300 gün yayın yapmadı. 39 ton dergi ve gazete imha edildi. Cezaevlerinde 299 kişi öldü. 95 kişi çatışmalarda öldürüldü. 43 kişinin intihar ettiği belirlendi. Bunlar ve niceleri

12 EYLÜL: 50 İDAM, SAYISIZ İŞKENCE...

12 Eylül 1980 Darbesi'nin bilançosu. 80 Darbesi Türkiye Cumhuriyeti tarihinde insanları belki de en derinden etkileyen olaydır.

80 Darbesi'nin gerekçelerine bakıldığında Başbakan Süleyman Demirel'in 70 sente muhtacız sözüyle açıkladığı ekonomimiz, her gün insanların bir gazeteci ya da siyasetçi cinayetiyle güne başlaması, gittikçe artan sağ-sol çatışması olarak gözükür. Ülke büyük bir kaos içinde sürüklenirken bazı kesimler askeri beklemeye başlamıştı bile. Asker ise yavaş yavaş olaya dahil olmaya başlamıştı. 27 Aralık 1979'da Kenan Evren Milli Güvenlik Kurulu Başkanı sıfatıyla Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e bir mektup yolladı. Korutürk'ün 80 yılının başında açıkladığı mektupta şöyle yazıyordu. "Türk Silahlı Kuvvetleri ülkemizin bugünkü hayati sorunları karşısında siyasi partilerimizden bir an önce, milli menfaatlerimizi ön plana alarak, anayasamızın ilkeleri doğrultusunda ve Atatürkçü bir görüşle bir araya gelerek anarşi, terör ve bölücülük gibi devleti çökertmeye yönelik her türlü hareketlere karşı bütün önlemleri müştereken almalarını ve diğer anayasal kuruluşların da bu yönde yardımcı olmalarını ısrarla istemektedir." Göz ardı edilen bu mektup aslında ordu tarafından yapılan bir uyarıydı. Ortalık yavaş yavaş iyice karışıyor. Postal sesleri artık daha net duyuluyordu.

Bir iddiaya göre 11 Eylül 1980 akşamı ABD Başkanı Jimmy Carter'a Türkiye Silahlı Kuvvetleri'nin bir darbe yapacağı haberi verilir. Soğuk Savaş zamanı Rusya'nın yanı başında bir ülkenin siyasi bir boşluğa düşmesi Carter'ın isteyeceği son şeydi. Fakat darbecilerin "NATO ve diğer müttefiklerimize sadık kalacağız." açıklaması onları rahatlatmaya yetmişti. Darbeden sonra ise "Bizim çocuklar halletmişler." diyerek

kutlama yapıldığı ABD Dış İlişkiler Uzmanı Paun Henze tarafından söylenmiştir. Neden bu kadar sevindiklerini ise darbeden sonra yaptığı açıklama ile dönemin CIA Başkanı Stanfield Turner şöyle açıklıyor: "Türkiye ile dostane ilişkileri sürdürmek, bizim için insan haklarından ya da orada kimin iktidarda olduğundan daha önemlidir. Birinci özellik iyi ilişkilidir. Hükümetin şekli ikinci sıradadır. Harhangi bir ülkenin lideri iyi bir adam olmayabilir. Önemli olan bizim adamımız olmasıdır yani komünist olmamasıdır." Bu sebeplerden darbeyi sadece Türkiye odaklı düşünemeyiz.

12 Eylül 1980 sabahı Türk Silahlı Kuvvetleri yönetime emir komuta zinciri altında ey koydu. Bur radyo bildiriyle halka ve tüm dünyaya ilan edildi. 5 Paşalı bir MGK kuruldu. Tüm yetkiler buraya bağlandı. Daha sonra tüm parti liderleri MGK kararıyla belli yerlerde ikamete tabii tutuldular. Demirel, Ecevit Hamzakoy'a ;Erbakan ise İzmir Uzunada'ya gönderildi. Akşam açıklanan bir bildiriyle THK, Çocuğu Esirgeme Kurumu ve Kızılay dışında tüm dernek faaliyetleri durduruldu. Daha sonra Kenan Evren'in deyimiyile 2 sağdan 2 soldan idamlar onaylanmaya başlamıştır. Ne hikmetse olaylar bıçak gibi kesilmiştir. Kenan Evren'e " Darbe için en uygun zaman bu zaman mıydı? Yoksa beklediniz mi?" Kenan Evren'in verdiği cevap ise düşündürücüdür "Yok daha önce de yapabildik lakin şartların olgunlaşmasını bekledik." 12 Eylül'den sonra önceki senelerdeki gazeteci ve siyasilerin cinayetleri birer birer çözülüyor failleri bulunuyordu. En çok korkulan hatta çatışmaların olması beklenen DİSK meselesi ise çok kolay bir yoldan çözülüyordu. Yöneticilerin çoğu gelip teslim olmuşlardı. Böyle devam ederken infazlar

devam ediyordu. 12 Eylül'ün en dramatik olayı gerçekleşti. 16 yaşındaki Erdal Eren yaşı büyütülerek idam edilmişti. Kenan Evren'e sorulduğunda " İdam etmeyelim de besleyelim mi?" ve "Bir sağdan bir soldan asalım ki taraf tutuyoruz sanmasınlar." sözleri tarihe geçti.

Yavaş yavaş sıkıyönetim kaldırılıyordu. 1987'ye geldiğimizde tüm illerde sıkıyönetim kaldırılmıştı. Böylece 80 Darbesi kapkara bir leke olarak tarihte yerini aldı.

28 Şubat 1997

Her şey Refah Partisi'nin sandıktan birinci parti çıkmasıyla başladı. Türkiye, Aralık 1995'te yapılan seçimlerde bir ilki yaşamıştı. Milli Görüş'ün lideri Necmettin Erbakan sandıktan zaferle çıkmış, yüzde 21 oyla Meclis'teki 550 sandalyenin 158'ini kazanmıştı.

Uzunca sayılan bir sürecin ardından Refah Partisi ile DYP koalisyon kurmuş Necmettin Erbakan ise Başbakan olmuştu.

Huzursuzluğun ilk sinyali Ağustos 1996'daki YAŞ'ta belirmeye başladı. Erbakan'ın YAŞ üyelerine verdiği yemekte Oramiral Güven Erkaya'nın garsona 'bana rakı getirin evladım' demesi gazete manşetlerine taşınmıştı.

Bu gelişmelerin ardından demeçler birbiri peşine gelmeye başladı. Barolar Birliği Başkanı Eralp Özgen ile Yargıtay Başkanı Müfit Utku, adli yıl açılışındaki konuşmalarında şeriat ve laikliği gündeme taşıdılar.

2 hafta geçmemişti ki bu defada TÜSİAD'ın açıklamaları gündeme oturdu. TÜSİAD, erken seçim talebini dile getirdi. Gerekçeleri ise ekonominin kötüye gitmesiydi. Erbakan'ın önce İran gezisi ardından Ekim 1996'daki Mısır, Libya ve Nijerya üçlüsüne yaptığı ziyaret eleştirilmeye başlandı. Hatta Libya gezisi için mecliste Erbakan hakkında gensoru verildi ancak kabul görmedi.

23 Ekim 1996'da meydana çıkan Aczimendilerle işin boyutu başka yöne kaydırıldı. 2 ay sonra da Fadime Şahin olayı patlak verdi. Aczimendilerin lideri Müslüm Gündüz Fadime Şahin'le bir evde basıldı. Operasyon ise adeta canlı yayınlandı. Medyada bu olay günlerce tartışılırken dindar insanlar töhmet altında bırakıldı. Sonrasında ise sahte şeyh Ali Kalkancı televizyonlara çıktı. Tabii o da operasyonlara dahil edildi.

3 Kasım'da meydana gelen Susurluk kazası ve Erbakan'ın bu olay için 'fasa fiso' demesi kendisini siyasi anlamda etkiledi. Bu olayın ardından İçişleri Bakanı Mehmet Ağar istifa etti, yerine Meral Akşener getirildi.

Tarih 7 Aralık'ı gösterirken Ankara DGM savcısı Nuh Mete Yüksel, Başbakan Erbakan, Çalışma Bakanı Necati Çelik ile bazı milletvekilleri hakkında suç duyurusuna bulundu.

10 Aralık'ta toplanan Rektörler komitesi yayınladığı deklarasyonda, hükümete susurluk

ve basına baskı konusunda sert uyarılarda bulundu. Deklarasyonu YÖK Başkanı Kemal Gürüz okudu. 2 hafta sonra ise, oluşan kaygan siyasi zeminde DYP'li bazı vekiller istifa ederek Hüsamettin Cindoruk Liderliğinde Demokratik Türkiye Partisini Kurdu.

11 Ocak 1997'de "Meşhur İftar" yemeği

gerçekleşti. Dönemin Başbakanı Necmettin Erbakan, 11 Ocak 1997 Cumartesi günü, Başbakanlık Konutunda tarikat liderleri ve şeyhlere iftar yemeği verdi.

Medyada da art arda çıkan "Taksim'e cami", "Ayasofya ibadete açılacak", "500 tarikat 5 bin şeyh", "Defileler yasaklanıyor" gibi manşetler askerleri de harekete geçirdi. Bu olaylar üzerine yüksek rütbeli subaylar Gölcük'te irtica toplantısı gerçekleştirdi. Gazetelerde bu toplantıyı orgeneral rütbesindeki 9 komutanın 72 saat boyunca üst üste toplantı yaptı şeklinde duyurdu. Yüksek rütbeli subayların Gölcük'te toplanarak irticanın iktidarda olduğunu tartıştıkları yazılıp çizildi. Tarihi MGK'ya 1 ay kala artık manşetler iyice irtica haberleriyle süsleniyordu.

30 Ocak gecesi Sincan Belediyesi'nin düzenlediği ve İran Büyükelçisi Ali Rıza Bugheri'nin de katıldığı Kudüs Gecesi düzenlendi. Gecede sahneye konulan "Cihat" oyununun manşetlere taşınması adeta bardağı taşırdı.

Belediye başkanı Bekir Yıldız, İran büyükelçisinin misafir olduğu gecede sahneye konulan cihad oyunu basında tepki oluşturdu. Star muhabiri Işın Gürel saldırıya maruz kaldı. Bekir Yıldız tutuklandı, mahkûm edildi. Ertesi gün önce Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, Siyasi Partiler Kanununa aykırı davrandığı için RP'yi uyardı. Ardından dönemin başsavcısı Vural Savaş Erbakan'ın ülkeyi iç savaşa sürüklediğini ileri sürdü.

Demokrasiye balans ayarı tanklarla yapıldı. Bu çerçevede Ankara Sincan'da tanklarla geçiş yapıldı. 4 Şubat'ta Sincan'da askerler 20 tank ve 15 zırhlı araçla geçiş yaptı. Deniz Kuvvetleri

Komutanı Oramiral Güven Erkaya 'irtica, PKK'dan daha tehlikeli' dedi.

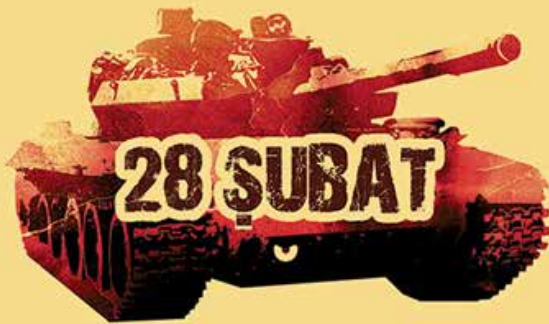
Şubat ayının başlarında dönemin ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz "Türkiye kaosa gidiyor. Güçbirliği yapmaya hazırız." açıklaması yaparken, Cindoruk "RP düzeni silahla değiştirecek" beyanını verdi. 5 Şubat'ta Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Başbakan Erbakan'a birkaç mektup gönderdi. Başbakan Erbakan karşılığında "Ordu da, Demirel de bizden çok memnun" dedi ancak 5 Şubat'ta Demirel'in gönderdiği uyarı mektubu herşeyi özetliyordu.

11 Şubat'ta Şeriat Karşı Kadın Yürüyüşü Ankara'da yapıldı.

Korku senaryolarıyla ilgili her gün ekranlarda haberler yapılıyor, gazetelere manşetler atılıyordu. Muhalefet, sendikalar, iş dünyası aynı korkulardan bahsediyordu. O korkunun adı "İrtica"ydı.

Ve Tarih 28 Şubat 1997... En uzun Milli Güvenlik Kurulu toplantısının ardından Başbakan Necmettin Erbakan'a yapılan baskılar iyice arttı. O MGK'da "bin yıl sürecek" denilen süreç için önemli bir viraj dönülüyordu.

Gazeteler günlerdir birinci sayfalarında işaret ettiği tarihi MGK toplantısı yapıldı. Alınan kararlar hükümete bildirildi, laiklik konusunda yasaların uygulanması istendi. 4 Mart'ta Başbakan Erbakan, MGK kararları yumuşatılmazsa imzalamayacağını söyledi ve imzalamadı. 13 Mart'ta 5 günlük direncin ardından Başbakan Necmettin Erbakan, MGK kararlarını imzalamak zorunda kaldı. Erbakan daha sonra bu kararları imzalamadığını sadece ön yazıyı imzaladığını söyledi. MGK kararlarını uygulama komitesi

"28 ŞUBAT"
FİİLİ MÜDAHALEDEN ÖTE
ZİHNİ BİR MÜDAHALEDİR

kurularak ülke çapında irticacı avı başlatıldı.

21 Mayıs'ta Yargıtay Başsavcısı Vural Savaş, "Ülkeyi iç savaşa sürüklediğini" söyleyerek, RP'nin kapatılması için dava açtı.

Olayları fişlemeler takip etti. Akademisyenler, subaylar ve yöneticiler görevlerinden uzaklaştırıldı.

Meslek liselerinin ortaokul kısımları kapandı. Bazı öğrencilerin üniversitelere girişi, katsayı uygulaması ile engellendi.

3 Haziran'da Susurluk Davası 7 ay aradan sonra DGM'de başladı.

7 Haziran'da Genelkurmay, irticai faaliyetleri desteklediğini iddia ettiği firmalara ambargo koydu.

10 Haziran'da Anayasa Mahkemesi, Yargıtay ve Danıştay başkan ve üyeleri Genelkurmay Başkanlığı'na çağrılarak kendilerine irtica konusunda brifing verildi.

18 Haziran'da Necmettin Erbakan başbakanlıktan istifa etti. İstifasının nedeninin başbakanlığı Tansu Çiller'e devretmek olduğunu belirtti.

19 Haziran'da Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, hükümet kurma görevini o sırada arkasında TBMM çoğunluğu olan DYP lideri Tansu Çiller'e vermeyip, ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'a verdi.30 Haziran'da Mesut Yılmaz, Bülent Ecevit ve Hüsamettin Cindoruk'la birlikte ANASOL-D Hükümeti'ni kurdu.

Eski Genelkurmay Başkanlarından Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu "28 şubat bin yıl sürecek" demiş olsa da Türkiye'nin toplumsal ve siyasi ortamındaki büyük çaplı değişimler

daha güçlü çıktı; yaklaşık 5 yıl sonra kararların hedefindeki siyasi oluşumun bünyesinden çıkan Recep Tayyip Erdoğan ve partisi hükümet oldu.

Yıllar sonra ortaya çıkan bilgi ve belgeler 28 Şubat sürecine yeni bir boyut kazandı. Ergenekon ve Balyoz soruşturmaları 28 Şubat'a kadar uzandı.2012 yılında TBMM, darbeleri araştırma komisyonu kurmuş ve 28 Şubat başta olmak üzere askeri darbeleri araştırmaya başlamıştır. Bu sürecin yargılanması ise 28 Şubatta etkin rol oynayanların tutuklu yargılanması ile başlamıştır.2 Ekim 2012 tarihinde Dönemin Başbakan Yardımcısı ve DYP Genel Başkanı Tansu Çiller 'mağdur' sıfatıyla ifade vermiştir.

Müslümanların başına çok büyük musibetlerin geleceği günler yakındı. Genç kızlar başörtüleri yüzünden üniversiteye girişine izin verilmeyecek ya da ikna odalarına alınıp ikiyüzlülük yapması istenecekti. Fethullah Gülen ise darbeyi övecek " Başörtüsü teferruatır." diyerek kendi öğrencilerinin başını açmasını emredecekti. Seçilmiş milletvekili olan Merve Kavakçı başörtülü bir şekilde meclise girince Ecevit "Bu kadına haddini bildirin." diyecekti. Devamında başörtüsü yasağı yüzünden liseli kızlar derse alınmayacak kendilerini okul duvarlarına zincirleyeceklerdi. Derse başörtüsü ile giren öğrenciler polis eşliğinde yaka paça dışarı çıkarılacaktı. İşte müslümanları bekleyen kötü günler bunlardı. Biz şuan bulunduğumuz okulda rahatça ders işliyorsak bu zamanında abilerimiz ve ablalarımız tarafından bunun bedeli ödendiği içindir. Cefası çekilenin sefasını sürüyoruz.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

EMROLUNDUĞUN GİBİ
DOSDOĞRU
OL
-hud 112-

DARBELERİN GÖLGESİNDE TARİKATLER, CEMAATLER VE İSTİKAMET MEFHUMU

M.Yasir DEMİRKOL

15 Temmuz darbe girişiminden sonra en çok konuşulan meselelerden birisi de şüphesiz cemaat ve tarikatlar oldu. FETÖ, darbeyi başaramadı belki ama milletçe bizi en derin değerimizden vurdu: Cemiyet anlayışı...

Cemiyet dedim çünkü darbeyi en baştan "cemaat" ismini kullanarak vurdu: Gülen cemaati... Kendi kırıyla kirlettiği cemaat isminin yanına tarikatlar da eklendi darbe girişiminden sonra.

Bu kısım çok tartışılır, bizim tafsilattan çok meseleyi genel hatlarıyla ele almamız gerekiyor.

Cemaatler ve tarikatlar, anlam itibariyle İslâmiyet'indoğuşuyla beraber ortaya çıkmışlardır. Darü'l Erkam yahut Mekteb-i Suffe dediğimiz meclisler, ilk cemaat(topluluk) örneklerini teşkil etmiştir. Hâl böyleyken İslâmiyet'in, İslâmî toplumların, hülâsa Müslüman'ın cemaat ve cemiyetlerden müstağni olması, söz konusu bile olmamalıdır.

"O hâlde, emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Berâberindeki tevbe edenler de! Ve (Allah'ın koyduğu) hudûdu aşmayın! Çünkü O, ne yaparsanız hakkıyla görendir."(Hûd Suresi 112. Ayet) ayeti kerimesi bize istikamet üzere olmayı emretmiştir.

Sizin de takdirinizdir ki birey, hiçbir destek, fikir vb. şeyler, kısaca yardım almadan ne emri anlayabilir ne de emre bağlı olan istikamet üzere olmayı.

Cemaatlerin ve tarikatların amacı asla şeyhi uçurup kaçırmak, üfleme, mih yutmak, duvar yürütmek olmamıştır ve olmayacaktır da.

Cemaatler ve tarikatlar bizlere bu konuda (emir ve istikamet) yardımcı olmak için vardır. Hakk'a davettir cemiyetlerin amacı. Mekke'de Darü'l Erkam nasıl Hz. Ömer'i Müslüman yaptıysa, onların varisleri olan cemaatlerin yegane amacı da istikamete iletmektir bireyleri. Zulmden, zalimden uzak tutmaktır.

Yukarda geçen ayetin devamında "Zulmedenlere de meyletmeyin! Yoksa ateş size dokunur! Hem sizin, Allah'dan başka hiçbir dostunuz yoktur; sonra size yardım edilmez."(Hûd Suresi 113. Ayet) buyuruyor Allah Teala.

Ne demek bu zulmedenler, ne demek istikamet?

Kısa tanımıyla; İslâm olmayan insan her ne kadar insancıl da olsa bir yerden patlak verip zalim olur. Cemaat ve tarikatlar insandaki zalimi öldürüp kişiyi bu ayetlere binaen istikamet üzere yapmayı gaye edinmişlerdir, edinmelidirler.

Buraya kadar olan kısımda cemaat ve tarikatları savunduk. Lügat-ı Cedîd'imizdeki anlamıyla cemaatçi. Ne kadar doğrudur ki bu "-cı,-ci" ekleri?

Yukarda dediğimiz gibi ilk cemaat ve cemiyet örneklerini nebevî eğitim yuvası olan

Darü'l Erkam ve Mekteb-i Suffe göstermişti. Asıl amaç dediğimiz istikamet üzere olmayı bu meclisler sağlıyordu. Sahabedeki istikamet üzere olmayı, nebevî bir örnekle daha iyi anlayabiliriz:

Peygamber efendimiz aleyhisselam savaş vb. toplumsal bir olay hakkında bir karar verdiğinde ashab, "Bu vahiy midir yoksa senin kendi görüşün mü ya Rasulallah?" derlerdi. Onların inancında öncelikle Allah ve O'nun yetkileri dahilinde Allah Rasulu. İstikamet üzerine olan inançları onlara bu soruyu sordurmuştu. Peygamber ne kadar Allah'tan olsa da istikamet üzere olmak Hakk'tan geleni aratıyordu...

Kısa tanımıyla cemaat ve tarikatların öğretisi olan istikamet, putları reddetmek, at gözlüğünü çıkarmak, bağınaz ve yobaz görüşlerden kurtulmak demektir. Cemaat ve tarikatlara düşen bireyler ve kendileri için "Rabbimiz Allah'tır deyip ihlâsla istikamet üzere olmalarıdır. Bu istikamet üzere olduğunda ayetin devamındaki müjdeye nail olunur: "Şübhesiz ki "Rabbimiz Allahdır" deyip, sonra (ihlâs ile) dosdoğru olanların üzerine (ölüm ânında, kabirde ve haşir meydanında): "Korkmayın, üzülmeyin ve va'd olunup durduğunuz Cennetle sevinin!" diye melekler iner."(Fussilet Suresi 30. Ayet)

İslâm üzerine istikamet tutmak isterken yoldan sapmak ne akıl kârı bir iştir ne de Müslümanca bir davranış. Biz İslâm'ı doğru incelediğimizde putperestliği reddederiz. Kafirun Suresi yeter belki de buna.

Bizim özgürlüklerimiz Kur'an-ı Hakîm'in sınır koyduğu yerde biter. Kur'anî bir emri "gayrı İslâm" bir eyleme dönüştürmek münafığın işidir Müslümanın değil. Bu perspektifte ayrılırız cemaatten, diğer türlü başta Kur'an-ı Kerîm'in ders halkasında olmak üzere İslâm cemiyet üzerine kurulmuştur zaten.

Şahısların evhamı, "cemiyetler kapatılsın fetö yetişiyor oralarda." demeleri, Kur'an'ı diliyle okuyup kalbiyle anlamadığını gösteriyor. Akli selim her Müslüman'ın anlayacağı üzere tarikat ve cemaatler Hakk'a davet, istikamet üzere sabitleyici rehberlerdir. Reddedilmesi gereken yegane husus, putlaştırılmış cemaatler ve liderleridir ki bunlar İslâm'ın tahrifçileridirler.

Bu hususta söyleyecek pek bir şey kalmadı. Bu yazıyı cemaat ve tarikatların halk üzerinde nasıl bir görevi olduğunu anlatan ayetle sonlandırıyorum. Duam odur ki, bu yazıyı okuduktan sonra hayra çağırın bir topluluğu, düşünmeyip süfeha gibi eleştirenler, kör fikirleriyle eleştiriden vazgeçerler. İslâm'ın felâhı ve refahı ancak kör fikirler ve tağutlardan kurtulunca sağlanır.

"O hâlde içinizden, hayra da'vet eden ve iyiliği emredip kötülükten men' eden bir topluluk bulunsun! Ve işte kurtuluşa erenler, ancak onlardır." (Âl-i İmrân Suresi 104. Ayet)

"Selâm, hidayete tâbi olanların üzerine olsun."

Erkam ÜNAL

MODERN KİYAM 15 TEMMUZ

15 Temmuz gecesi 248 kişi can verdi. Bir o kadar da yaralandı. İnsanlar vatanlarını ne kadar sevdiklerini uğruna canlarını bile verebileceklerini göstermiş oldular. Köprü'nün kapatıldığı, tankların meydanlara çıkarak halkı ezdiği, Meclis'in F-16'larla bombalandığı, darbeciler tarafından halkın üzerine ateş açıldığı, TRT'de zorla bildiri okunduğu o gece milletin aklına unutulmayacak bir şekilde kazandı.

Saat 22.25'te Fatih Sultan Mehmet ve Boğaziçi Köprüsü'nü askerler tanklarla kapattı. Bu haber hemen insanlar arasında yayıldı. Birileri tatbikat derken birileri ise terör saldırısı için askerlerin korumaya aldığını söyledi. Yarım saat sonra Başbakan Binali Yıldırım bazı kendini bilmez askerlerin emir-komuta zincirli altında gerçekleşmeyen bir darbeye teşebbüs ettiklerini duyurdu. Saat 23.11'de Emniyet Genel Müdürlüğü tüm personeli göreve çağırdı. Tüm bunlar olurken insanlar ne olduğunu anlamaya çalışıyorlardı. Bizim gibi hayatının tamamı AKP iktidarı içinde olan gençler için çok farklı birşeydi. İnsanlar gerçekten tam olarak farkında değillerdi ta ki TSK'nın internet sitesindeki açıklamadan sonra bir de TRT'de bildiri okunmasıyla işin ciddiyeti anlaşıldı. İnsanlar cumhurbaşkanlarının emriyle sokağa akmaya başladı. Daha sonra 1. Ordu Komutanlığından yapılan açıklamada darbesinin TSK tarafından desteklenmediğini açıkladı. Milletin de desteğiyle darbe yavaş yavaş sindirilmeye başlamıştı. TSK darbecilerin kullandığı bir Skorsky helikopteri düşürdü. İstanbul Belediyesinde, Vatan Caddesi ve köprüler başta olmak üzere sivil direniş devam ediyordu. Onlarca insan şehit oldu. Teslim olan askerler omuzlarda taşındı.

Ankara'da helikopterden halkın üzerine ateş açıldı. İnsanlar tanklarla ezildi. Buna rağmen şehadet parmakları yukarıda diğer elde bayrak direniş devam ediyordu. Ankara Gölbaşı Özel Harekat Daire Başkanlığında şiddetli çatışmalar gerçekleşti. 17 özel harekat polisimiz şehit oldu. 3. Ordu Komutanı Orgeneral Erdal Öztürk canlı yayına çıkarak darbeye katılan tüm askerlere kışlaya dön çağrısı yaptı. Saat gece 3'e yaklaşırken TBMM bombalanmaya başladı. Daha sonra darbeci askerler tarafından alıkoyulan Orgeneral Hulusi Akar kurtarıldı. Saat sabah 5'te Atatürk Havalimanı'nda konuşan Recep Tayyip Erdoğan darbeye karşı birlik çağrısı yaptı. Sabah gün aydınlanırken köprüdeki askerlerin teslim olmasıyla darbenin sonuna gelinmiş oldu. Artık iş adalete kalmıştı. İşte bir milleti derinden yaralayan bir darbe daha darbe olamadan kaldı ama bir darbe kadar insanların yüreğinde iz bıraktı.

Humeyni gibi darbe yapıp uçakla ülkeye giriş yapma hayalleri kuran Cebrail parti kursa oy vermem diyen, başörtüsü teferruatı diyerek Allah'ın emrini yoka sayan, Meclis'e başörtüsü ile giren vekile haddini bildirin diyen Ecevit'e şefahtçi olacağım diyen, Mavi Marmara olayları sonrasında İsrail'den izin alınmalıydı diyen, 28 Şubat olayları sonrası Erbakan başbakanlığı bıraksın diyen Fethullah Gülen'in ve onun destekçisi müttfikimiz olan darbeden sonra yanındayız mesajı veren ama Gülen'i iade etmeyen darbeci generallerle görüşme ayarlayan Suriye'de düşmanımız YPG'yi destekleyen ve besleyen Amerika'nın hayalleri suya düşmüş oldu.

KINALI

© Mehmet Akif BALCI

Güneş ışığı genişçe bir ovanın içindeki iki katlı ahşap evin tüllerinden içeriye süzülürken hasırın üzerinde kıvrımlı süslemeler oluşturuyor. Duvarda harika bir hat yazısıyla yazılmış ihtişamlı

لا غالب إلا الله

yazısı altın işlemeli zemin üzerinden ve çerçeveden kendine bakını selamlıyor. Hazım Ağa öğle namazının son sünnetini bitiriyor.

Allah'ım, sen bize yardım et, İslam'ın son kalesinin düşmesine mahal verme! Ümmetin tekrar tevhid etmesini sağla! Üzerimizde oynanan oyunları kuranların başlarına geçir! Ümmet içinde tefrika çıkarmaya çalışanlara fırsat verme! Sen tuzak kuranların en hayırlısısın!

Bir kaç tane toz odada uçurken alt kattaki oturma odasının kenarında aynanın önünde kıtıpiyoz eski bir radyo, yüksek sesle türkü çalmaya başlıyor. Hazım Ağa açmış, çalışırken şen olmalı, böylece meyvelerinin ve sebzelerinin de böylece şen olduğuna inanıyor.

Neylerem köşkü sarayı,

Çul bana yeter

Hazım Ağa başında eskimiş kasket ve atleyle evinin önünde bahçesine inip işlenirken türküye eşlik ediyor, ektiği domateslere bakıyor.

Oooo..

Kıpkırmızı olmuş bunlar. Bayrak kırmızısı gibi. Son günlerde her yerde bayrak görmeye başlandı zaten. Bitkiye zarar vermemeye özen göstererek ermiş olanları koparıyor.

Taaaaaak....

Oduzluktan bir ses.. Hay Allah, Alaattin yine odunları devirmiş. Son günlerde iyice enerji

doldu kedileri. Kuş filan avlayıp evin ortasına getiriyor, oyuncak gibi oynuyor. Adını Alaattin koymuşlar, sırf torunları Enes Alaattinin Sihirli Lambası çizgi filmi seviyor diye.

Kınalı da uzaktan koşuyor bir şey mi oldu diye, sonra Alaattini görünce rahatlıyor köpek. Azar çekermiş gibi bir iki havlıyor. Yok, ötekinin umrunda değil. Kuyruğunu titreterek koşmaya başlıyor, Kınalı da kovalıyor. Hazım Ağa'nın eşi Emine Hanım bir bayramda eline kına yakarken küçük köpek gelip kınanın içine batmış, ensesinde kına renginde bir kısım var. Tam isim ararken köpeğe Kınalı deyivermişler.

Neylerem atlas libası,

Şal bana yeter

Kedi ağaca tırmanıyor, arkadaşı da bir şey yapamayacağını anlayanınca incir ağacının altına

oturuyor. Güneş ufukta güne veda ederken, kızıl kızıl ışıklar, yağmurdan ağacın yaprağına düşen ve oradan oraya çarpıp yere süzülen küçük damlalar gibi yapraklar arasına girip çıkıyor. Yerde oluşturduğu gölge muazzam.

Hazim Ağa hüzünleniyor, kederleniyor. Emine hanım kahve yapmış, evinin önünde oturup içmeye başlıyor. Torunlarını özlemiş, aslında geleceklerdi ancak, geç mi kaldılar ne?

-Hanım, yav bizim evlat nerede kaldı?

-Gelirler şimdi, az daha sabret.

Kınalı yine havlamaya başlıyor. Uzaktan bir duman bulutu, içinden sanki ağır çekimdeymiş gibi bir cip çıkıyor, işte geldiler. Küçük oğlan Enes arabanın arka cam kısmına oturmuş. Bir de liseli var, 15'li yaşlarında. Yasin.

-Dedeeeeeeeemm!

-Yavruuuuum.

Hazim Ağanın gözleri doluyor, işte geldiler! Torununu doya doya kucaklıyor. Bir bayram havası var evin önünde. Hepsinin hayatta olduğunu bilse de gözüyle görmesi çok önemli.

Bir ay evvel kaç kişi şehid oldu...

Yanağında güller açmış,

Alsam satar mı?

-Dede,

-söyle yavrucuğum.

-Benim atımla arabalarım nerede?

Hazim Ağa müstehzi,

-Bak, koş buradan, orada arpa evinde köşede duruyor hepsi.

Koşuyor. At dediği de bulduğu bir sopanın ucuna telden bir şey koymuş, at kafasına benzetiyor.

(...)

Gün bitiyor, gece saatleri. Tatlı bir yaz rüzgarı uyuyan kedinin tüylerini okşuyor. Küçük Enes Kınalı ile oynuyor. Ailenin geri kalanı koyu bir sohbet içinde, çay-çekirdek yapıyorlar.

Gülüyorlar, bazen üzülüyorlar, duygulanıyorlar.

Sadece Ağa sessiz. Arabanın üzerinde sabitlenmiş bayrağa dalmış. Şanlı Türk bayrağı. Bu sefer arabanın radyosu açık, Hasan Mutlucan çalmaya başlıyor.

Kırım'dan gelirim adım Sinan'dır

Kılıcımın suyu kandır dumandır.

Hazim Ağa'nın canı sıkılıyor bu türküyü bu sanatçıdan duyunca. Derin bir of çekiyor.

-Dede,

-Efendim Yasin'im

-Ne düşünüyorsun?

-Düşünülecek ne var be yavrum, bu memleketin başından hain eksik olmaz mı?

-Çalan o kalın sesli adam kim?

-Hasan Mutlucan o. Neden canım sıkıldı anlamıyorsun değil mi?

-Hayır.

-Bak yavrum, sen o zamanlar yoktun, baban da senin şimdiki yaşından az daha küçüktü. Bir sabah uyandık, sokak başında askerler bekliyor. Ne olduğunu anlayamadan televizyonu açtık, siyah beyaz ekranda Hasan Mutlucan çalışıyor. Askerlere soruyoruz, asker yönetime el koydu diyorlar.

-Geçen ayki gibi mi?

-Evet. Biz geceleyin uyurken darbe olmuş. Binlerce insan içeri tıkmış. Akıl almaz işkenceler, eziyetler, haksızlıklar...

-Kim yapmıştı bu darbeyi?

-Kenan Evren ve yanında 4'er tane general diyorlardı, ancak yıllar geçtikçe farkettiler ki işin arkasında başkaları da varmış.

-Nasıl yani!?

-Bak yavrum, bazı güç odakları Dünya'nın çeşitli coğrafi öneme sahip bölgelerinde hakim güç olmak isterler. Komşumuz Orta Doğu ve biz, Türkiye, bu önemli bölgelerin başını çekiyoruz. Bu odakların bölgede üs olarak kullanabileceği

ülke bizdik. Ülke sürünmekte olmasına rağmen kontrol bu darbeye külliyen ele geçirilmiş oldu.

Hazım ağa gözlerini diktiği bayraktan başını yavaş yavaş çeviriyor. Bir anda sanki tüm aile fertleri anlaşmış gibi susuveriyorlar. Derin bir sessizlik. Yalnızca Enes ve Kınalının sesleri geliyor uzaktan.

-İyi de, elin adamı kendine bu kadar uzak olan bir yeri niye kontrol etmek istesin ki?

-Bunun ne savaşı olduğunu biliyor musun sen bakalım?

-Nasıl yani?

-Verilen mücadele aslında Hilal ve haçın mücadelesi, ve Haçlı da Hilal'i bölmek için elinden geleni yapıyor! Ve oraları sömürmek için.

-Bu yüzden mi kontrol etmek istiyorlar?

-Aynen öyle. Dikkat edersen ne zaman kontrolü elimize almaya çalışsak başımıza bir musibet gelir. Önceden askerimiz Nemçeliyle Moskofla savaşırdı, gaza ederdi, şimdi kendi halkına sıkıyor! Sen Kazım Amca'nı tanır mısın?

-Hayır.

-Babanın amcası, benim kardeşim! 12 Eylül'de içeride işkenceden dolayı öldü, anlıyor musun, öldü! 3 ay haberini alamadık, sonra öldüğünü öğrendik. Hiçbiriniz bilmiyorsunuz, çünkü size söylenmedi! Onun gibi yüzlercesi de öldü, sakat kaldı. Saatlerce falaka yemek, ıslak zeminde elektrik, dayak, tecavüz... Ülkede her birimin başına askerler getirildi, bizi korusun diye görevlendirdiğimiz askerimiz, bize silah tuttu. Bak evlat! Askerimiz canımızdır. Beline taktığımız silahı bizi korumak için kullandığı sürece canımız, namusumuzdur. Ama o silahı bize doğrultunca... 12 Eylül'den sonra her yerde sıra beklenmeye başlandı, un yok, ekmecek yok, halk perişan, her yerde kriz var. Askerler getirildikleri yerleri nasıl yöneteceklerini bilmiyorlar. Darbe anayasası zorla dayatılıyor. Eğer ki bu girişim başarılı olsaydı bundan çok daha kötüsüne şahid olurduk. Bu millet geçen ay neden sokağa döküldü zannediyorsun? Çünkü biliyorlar ne olacağını! Çünkü bunu istemiyorlar. Artık hainlerin hıyaneti âşikar. Bu insanlar, halk, böyle bir birlik içerisinde olursa her zaman, başaramazlar. Şimdi de bu Birliği bozmak isteyecekler, Allah fırsat vermesin.

Küçük Enes bile her ne kadar bir şey anlayamasa da dinliyor.

-Ama dede, uçaklar çok güzel uçuyordu! Asker amcaların silahları da çok güzeldi.

-Sen nereden gördün onları bakalım,

Çocuğun anne-babasına bakıyor.

-Bunu da mı çıkardınız sokağa!

Verecek cevap bulamıyorlar, birisi geveliyor.

-Baba o anki heyecanla ne yapacağımızı bilemedik!

-Yine de iyi yapmışsınız. Bu çocuklar olaylara şahit olacaklar ki tarihe tanıklık edebilsinler.

Yine bir sessizlik.

-Bu girişim başarılı olsa şu an burada oturuyor olmazdık. Hala aklım almıyor... Ya Yasin, anlıyor musun? Bak bazı şeylere muhalefet edince neler olabiliyor, ama Allah büyüktür evlat. Bizde kuşlar filleri de , insanlar uçağı, tankı da yener. İnanç, iman en önemli şey.

Yasin derin düşüncelerde. Hiç dedesinin baktığı açıdan bakmamıştı olaylara. Sanki başının üzerinde bir ampul yanıyor, taşlar yerine oturuyor.

-Anlıyorum...

Dedesini başını okşuyor yavaşça,

-Daha çok gençsin yavrucuğum. Kanın deli akar. Ama düşünmelisin. Düşünce...

Len Enes!

-Dedem,

-Git şu radyodan başka bişeyler aç, şu kalın sesi duymak istemiyorum!

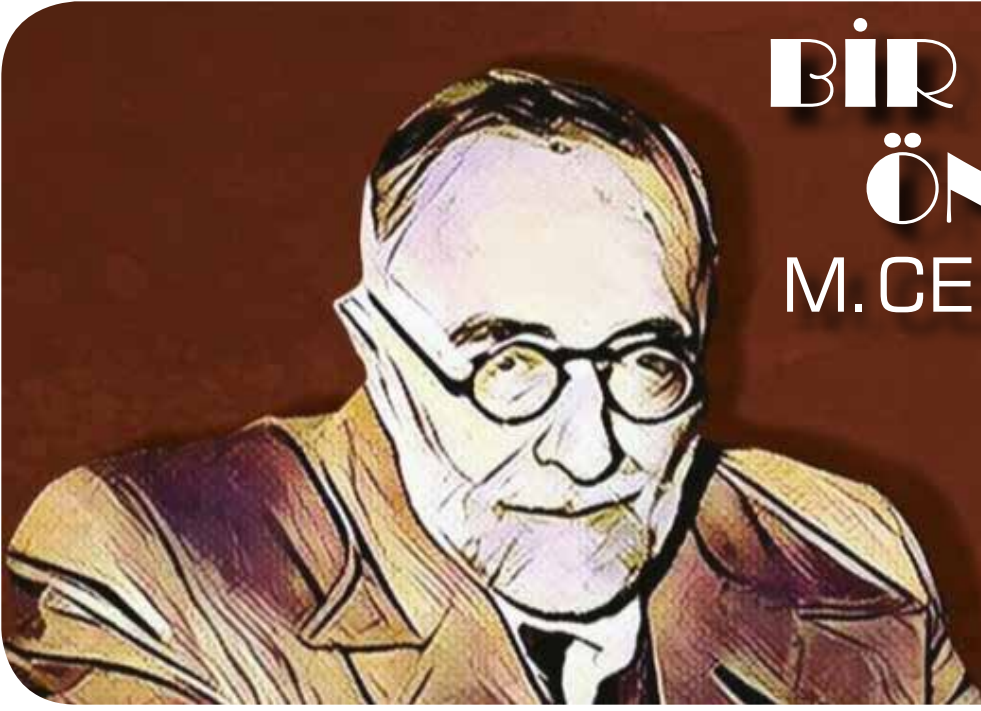
Ayva turunç narım var,

Benim ah-u zarım var.

Hep derdinden ağlarım,

Bir vefasız yarım var...

BİR NESİL ÖNCÜSÜ M. CELALETİN ÖKTEN

M. Halit KAYA
Y. Salih MAMUR

1882’de, Trabzonda başladı onun hikayesi. Derdi Allah ve Peygamber aşkı olan, derdi kendini rahatsız eden biriydi. Genç iken Hakk’a verdiği ahdi hakkıyla yerine getirebilen bir “öncü” hikayesi...

Annesini ve babasını küçük yaşlarında kaybeden Celaleddin Ökten, uzun bir müddet dedesi ve babaannesiyile beraber yaşar. Hafızlığını küçük yaşlarında tamamlar. Günümüzde ortaokul ve lise yerini tutan rüşdiye ve idadiyi Trabzon’da tamamlar. İdadide okuduğu sıralarda medresede de tahsil görür. Aynı dönem içerisinde imam olan dedesi Ömer Feyzi Efendi’nin yerine Trabzon Çarşı Camii’nin imam-hatipliğini yapar. Rivayet odur ki, 17 yaşındayken bir Ramazan günü ikindi vakti camide müezzin Kur’an okurken kendinden geçerek içten bir dille der ki “Ya Rabbi! Sen bana bu kitabın lisanını anlamayı nasib eyle, ben de ölene değin senin kitabının dellalı (ilan edicisi) olayım!”.

Yıl 1905... Sultan Abdülmecid Dönemi’nde açılan, rüştiyelere erkek öğretmen yetiştirmek için açılan Daru’l-Muallim-i Aliyye’ye gider. Bir nevi Eğitim Fakültesi... Zamanın meşhur alimleri olan İzmirli İsmail Hakkı’dan, Mehmet Akif’ten, Babanzade Ahmed Naim’den ders alır. Arapça, fıkıh, kelam, felsefe ve mantık alanlarında diz çürütür. Bir müddet Arapça hocalığı yapar. Muallimlik onun nezdinde o kadar mühimdir ki “Derse gelmediğim gün, cenazeme gelin!” dediği söylenir. Kendine özgü öğretim yöntemi, öğrencileriyle ilişkileri namının yürümesine sebep olur. Celal Hoca’nın öğrenciler arasında da bir lakabı vardır. “Sıfırcı Celal”...

Mütareke döneminde kayınpederi yerine Vasat Atik Ali Paşa Camii’nin on yıl kadar imamlık görevini üstlenir. Cumhuriyetin kurulmasının ardından alelacele

çıkarılan Tevhid-i Tedrisat Kanunu’nun aleyhine konuştuğu iddiası üzerine açığa alınır ancak yapılan tahkikatın ardından görevine iade edilir. Şimdiki ismi İstanbul Erkek Lisesi olan İstanbul Sultanisi’nde Arapça öğretmenliği yapar. Harf inkılabından dolayı Arapça derslerinin kaldırılması, Celal Hoca’nın Türkçe öğretmenliği vazifesini devralmasına sebep olur. Uzun yıllar boyunca İstanbul’da çeşitli okullarda Türkçe, Edebiyat, Mantık ve Felsefe dersleri okutur. 1947 yılında Vefa Lisesi’nden emekli olur.

Emeklilikten sonra rahatının değil, davasının peşindedir. Zira işi vaktine sığmamaktadır. Halihazırda var olan ama yetersiz kalan İmam-Hatip Kursları’nı genişletme mücadelesine başlar. Sadece pratik olarak imam yetiştirmeyi hedefleyen bu 10 aylık kursların daha kapsamlı olması gerektiğini düşünür. Yeterli ilgi görmediğinden kapatılması planlanan kurslar, Celal Hoca’nın sokaktaki amelelere “Ne kadar kazanıyorsanız gelin ben vereyim. Yeter ki sınıfta oturun, müfettiş geldiğinde öğrenci yok diye kursu kapanmasın.” der. Dönemin Millî Eğitim Bakanı Tevfik İleri dahil olmak üzere birçok yetkili ile görüşür. Uzun uğraşları meyvesini verir ve İmam-Hatip Okulları’nın açılması kararlaştırılır. 17 Ekim 1951... İlk İmam-Hatip Okulu olan İstanbul İmam-Hatip Okulu Celal Hoca’nın gayretleri sayesinde açılır ve ilk müdürlüğünü yapar. Kimi zaman tadilat-tamirat, kimi zaman elinde süpürgeyle temizlik, kimi zaman tahtaya geçip hocalık yapar.

Bir neslin, hayır, bir milletin tükenmekteki dini bağlarını kurtarması, öncümüz yapmıştı Celal Hoca’yı...

İSLAM KARDEŞLİĞİ

M. Eray KARABULUT

Yaşamalı. Ama neden?

İnsanoğlu...

Yeryüzünün kadim misafirleri. Milyonlarca yıldır "yaratılmışların en güzeli" sıfatıyla ,cüz-i de olsa iradesiyle yer kürenin hakimi. Ama insanın bu hakimiyeti mutlak değildir. Sorumluluklarını beraberinde getiren bir hakimiyet. Bu sorumluluklardan en önemlisi - yahut yegane şartı- yaşamaktır.

Peki ya neden?

Son dönemde insanoğlunun en büyük sorunu da bu 'neden yaşamalıyım' sorusuna cevap bulamamaktır. Psikologların son bir ayı dolmuş randevu defterleri, eczacıların sattığı kutu kutu antidepresan haplar, hergün artan intihar oranları... İşte bu amacını kaybetmiş ruhların, neden yaşadığını bilmeyen kafataslarının ve yaşamak için yaşayanların en bariz portresidir.

Her şeyin maddi ideolojiler üzerine inşaa edildiği günümüz dünyasında hedeflerimize de enaniyet bulaşmış durumda. Öyle ki insan bu hedeflere ulaşınca - yahut yegane ulaşamayınca- 'neden yaşamalıyım?' sorusu bir daha gündeme gelir. En büyük tehlikenin en büyük habercisi de budur : Amaçsızlık.

Kurtuluş nedir? Nerededir?

Kitlesel bir kurtuluşun ilk şartı şudur; bireylere neyden kurtulması gerektiğini öğretmek. Düşmanını iyi tahlil etmiş bir toplum, kazandığı bilinçle savunursa- yahut saldırırsa- zafer çok yakın olur.

Peki bizim asli düşmanımız kim?

İtina ile bizleri kültürümüzden sıyırmaya çalışan,

içi boşaltılmış bir kelime dahi olsa "kültürel emperyalizmin" kan emici vampirleridir düşmanımız. Bizler bu düşmanın kim olduğunu biliyoruz. Ama ona -onlara- karşı bir türlü bilinçlenemiyoruz.

Eksik kalan ne ?

Günümüz islam coğrafyasının yegane kurtuluş şansı - aynı zamanda günümüz müslümanlarının en zayıf karnı- tek bir olgudur: KARDEŞLİK. İlk adımda bireyin çöküşünden, amaçsızlıktan, büyük resimde ise yegane düşmanın dişlerinden kurtulmanın yoludur.

İslamın kanbağı kardeşliğinden ötede tuttuğu din kardeşliği -nitekim asli kardeşlik budur- topyekün bir kurtuluşun tek çaresidir.

Yaşatmak için!

İşte kardeşlik olgusunun en temel felsefesi. Yalnızca kendi için yaşayan bir insanın halet-i ruhiyesindeki büyük kaos şudur: sen bu evrende gereksiz bir noktadan farksızsın. Milyonlarca galaksi içinde ufak bir gezegende yaşayan 7 milyar gereksiz nokta. Oysa fikrin tilsimini haykırırçasına dışa vuran, onbinlerce küçük noktadan oluşan, kelimelerdir. Bir nokta ancak cümle içinde anlamlıdır. Biz yokuz diye islamın cümlesi yok olacak değildir. Evvelden ahire, hak ile batılın savaşı sürecektir. Önemli olan biz nerede olacağız?

Zaferin şartı "KARDEŞLİK"

Biz müslümanlar kendimiz için istemediğimizi kardeşlerimiz için de istemedikçe ne imanlarımız kurtulacak, ne de topyekün bir zafere ulaşabileceğiz. Zerrellerimizde imanın bize aşıladığını hissetmedikçe "hasta adam" kalmaya devam edeceğiz.

KONYA GEZİSİ

17 Aralık günü okuldan altı arkadaş ve tarih öğretmenimiz Mehmet Özkaraman hoca ile günü birlik Konya gezisindeydik, diğer bir ifade ile Mevlana'nın Rabbine, sevgiliye kavuşma gecesi yani düğün günü, Mevlevilikteki adı ile "Şeb-i Arus" günü.

Gezi yolculuğumuz hızlı trenle İstanbul Pendik Garı'nda saat: 07.30'da başladı. Ne var ki birkaç hafta önce başlamıştı gezimiz, Mehmet Hoca'nın dönüş uçak biletlerimizi almak için TC kimlik numaralarımızı istemesiyle. O zaman haberdar olmuştuk Konya'ya gideceğimizden. O gün akşam daha önceden yalnızca ismini duyduğumuz Şeb-i Arus'u araştırmaya başlamıştım. Farsça olan Şeb-i Arus kelimesi Türkçede "Düğün Gecesi" demek. Mevlana ölüm gününü "Hakk'a vuslat" yani "Yaratana Kavuşma" (Düğün Günü-Gecesi) saymıştır, "Herkes ayrılıktan bahsetti, bense vuslattan" der. Ölüm Mevlana için kişinin aslına dönüşü, kaynağının ilahi bir cevher olması nedeniyle "Allah'a dönüş" olarak yorumlar. Bir başka ifadeyle ölüm "cismin ortadan kalkması değil, Allah'a doğru uçmasıdır".

Yolculuğumuzun Konya'ya oluşu, dahası birde hızlı trenle gerçekleşiyor olması kafamda geçmişe dair çağrışımlar yaptı. Öyle ya, hiç mir müridi, Mevlana'ya bizim gibi hızlı trenle gitmemişti, kolayca. Zorluk çekmişlerdi ona ulaşmak için, belki günlerce tek başlarına yayan yürümüşlerdi ona. Bense beş arkadaşım ve bir hocamla gidiyordum, dahası hızlı trenle; gecede uçakla geri döneceğiz Allah'ın izniyle.

Koca bir medeniyetin, Anadolu Selçuklu Devleti'nin yıllarca başkentliğini yapmış olan Konya'ya nihayet varmıştık. Şehir bizi beklediğimizden soğuk karşılamıştı -8 derece ve yerlerde kar ile. Konya'ya vardığımızda öğle namazına az bir vakit kaldığından yönümüzü hemen Alaaddin Keykubat Camii'ne çevirdik. Ne var ki, tüm ihtişamı ile bize bakan yapının tamamına yakını restorasyonda idi. Öyle ya, o açık kalan küçük kısmında bile tek bir safı dolduramıyoruz, ona yanalım.

Öğle namazını eda ettikten sonra doğruca Konya'nın meşhur tandır kebabını halkın deyişiyle "Furun Kebabı"nı yemek için bir lokantaya girdik ve yarım yağlı kuzu etini yedikten sonra herkesin resimlerden ve fotoğraflardan aşına olduğu; o yeşil kubbeye, "Kubbe-i Hadra"ya doğru yola çıktık yolda Şeb-i Arus'un Türkçe ve İngilizce tanıtım pankartlarının yanında Farsça pankartların da olması bizi şaşırtmıştı, kendi kendime İran'dan ne kadar kişi gelebilir ki? Farsça pankart gereksiz diye düşünmüştüm lakin yeşil kubbeye yani içinde Mevlana'nın türbesinin de bulunduğu Mevlana Müzesi'ne varınca durumun pek de düşündüğüm gibi olmadığını anladım. İran'dan gelenler (özellikle bayanlar) saatler öncesinden türbeye gitmiş, içeride müsait bulduğu bir yere oturmuş ve kendi hallerinde kuran okuyor ve zikir çekiyorlardı. Mevlana Müzesi de hem günün önemi hem de girişinin ücretsiz olması münasebetiyle çok kalabalıktı. Huzur-i Pir yani türbe ziyaretinde izdihamdan kaynaklı zorluk

çektik.

Müzeden çıkınca ikindi namazını kılmak için Konya'nın önemli camilerinden olan XII. Yüzyılda Şeyh Şerafettin tarafından yaptırılmış ve 1336 yılında tamamen yıktırılarak kubbesini on fil ayağı tutacak şekilde tekrardan inşa ettirilmiş Şerafettin Camii'nde cemaatle eda ettik. Şerafettin Camii'nin de bir kısmı restorasyon da idi. Namazı kıldıktan sonra hem yorulmamız hem de üşümüş olmamız hasebiyle sıcak bir çay içmek niyetiyle şehir meydanında kahvehane aramaya başladık. İşte şehir turunu aslında o zaman yapmış olduk, ora senin bura benim kahvehane arama başladık ve en nihayetinde bir hanın içinde küçük, sobayla ısınan bir kahve bulduk ve oturduk. Sohbet ederken Konya'ya kadar gelmişken bıçak arası ve etli ekmek yemeden dönmek olmaz dedik. Bu sefer de şehir merkezinde etli ekmek yiyebileceğimiz bir lokanta aramaya başladık, girdiğimiz her lokanta da sıra vardı. Üç- dört lokantaya girip çıktıktan sonra boş bir lokanta bulduk ve oturduk. Yayık ayrı ile beraber etli ekmek, bıçak arası, bıçak arası Mevlana pidelerini afiyetle yedikten sonra akşam namazını kılmak için yönümüzü Selimiye Camii'ne çevirdik. Selimiye'de akşam namazını eda ettikten sonra Konya'ya gelmemizin asıl amacı olan Şeb-i Arus programına gitmek için dolmuşa atlayıp programın düzenlendiği Konya Büyükşehir Belediyesi Spor ve Kongre Merkezi Salonu'na gittik ve programı seyretmek için yerimizi aldık. Program Türkçe, İngilizce ve Farsça tanıtım ile başladı ve akabinde normalde her sene Şeb-i Arus'a katılım sağlayan ama bu sene programının yoğunluğundan ötürü iştirak edemeyen Sn. Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın göndermiş olduğu mesaj okundu. Sonra da Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı Sn. Mustafa Çelik'in açılış konuşması ile devam etti. Daha sonra mikrofonu Kültür Bakanı Sn.

Nabi Avcı devraldı ve günün anlam ve önemine binaen bir konuşma yaptı. Akabinde sunucu, konuşmasını yapmak üzere TC 26. Başbakanı Sn. Ahmet Davutoğlu'nu kürsüye davet edince Konya halkı alkış ve tezahüratlarla Sn. Davutoğlu'nu bağrına bastı. Ahmet Davutoğlu da Mevlevilik kültürünün temel esaslarına değinen bilgi yüklü bir konuşma yaptı. Ve sırada solistliğini ünlü sanatçı Ahmet Özhan'ın yaptığı konser var, kıymetli sanatçımız hakikaten kulağımızın pasını sildi diyebilirim. Sonrasında da Av. Ömer Tuğrul İnançer Hoca Mevlevilik hakkında bir konuşma yaptı.

Ve semazen... Girişleri, duruşları, oturuşları, aheste aheste dönüşleri; derken Allah aşkından kendilerinden geçişleri... Renkler de semazenlerle birlikte dans etti adeta. Salon kah beyazla aydınlandı, kah yeşillere büründü, bazen de kızıla boyandı.

Programın bitimi ile bir taksi çevirdik ve yedi kişi artı bir şoför sekiz kişi bir araca sığıp Konya Havalimanı'na gittik. Biletlerimizi alıp yatsı namazını kıldıktan sonra uçağı beklemeye başladık. Uçağın Havalimanı'na gelmesiyle birlikte uçağı bindik. Yeni bilgiler öğrenmiş, bir şehri yeniden tanımış ve görmüş olmanın mutluluğu ile İstanbul'a döndük. Bu da bizim için böyle bir hatıra oldu.

Gezi yazımı Hz. Mevlana'nın kendisi ile ilgili Mesnevi'sinde zikrettiği ve hadisle Kur'an-ı Kerim'in ayrılmaz bütünlüğünü vurguladığı şu sözü ile bitmek istiyorum: "Ben yaşadıkça Kur'an'ın bendesiyim/ Ben Hz. Muhammed'in ayağının tozuyum/ Biri benden bundan başkasını naklederse,/ Ondan bizarım, o sözden de bizarım, şikayetçiyim"

Selam, muhabbet ve dua ile ...

**Ŗu müstesnâ şahıs, Celaleddin-i Rûmî-i kalender,
Mesnevî-i Bercestede nâs-ı târumara ne söyler?
Hamlığı, pişmeyi, ve yanmayı biteviye öğütler,
Makul kelimaları ile hemdem olur ser-i giriftler.**

**Canhıraş bir zamanda ortaya çıkan kamer-i dildâr,
Hazreti Mevlana, asr-ı vakinin tiryâkı muteber,
Dinlerken onu şad kişiler, üflediği nây-ı nigar,
Sağken kurana bende olan molla, behçet-i nâs olur.**

©.Mehtned Akif BALCI

Mevlana

ve

Mevlevilik

B. Selim ALFREİSOĞLU

Mevlana şu sıralarda Afganistan sınırları içerisinde kalan Belh şehrinden artan Moğol tehditleri ve babası Bahaeddin Veled'in Harezmsah hükümdarı ile ilişkilerinin bozulmasından dolayı Konya'da bitecek bir yurt arama girişimine başladı babası ile beraber. Bu yol üzerindeki birçok ketten biriydi Nişabur kenti ve orada Feriüddin-i Attar adında ünlü bir şeyh karşıladı. Sultanü'l Ulema olarak meşhur Mevlana'nın babası ile Feriüddin-i Attar arasında Celaleddin'in de dinlediği zaman zaman içinde bulunduğu sohbet meclisleri oldu. Şehirden ayrılırken Feriüddin-i Attar Celaleddin'e *Esrarname adlı ünlü kitabını hediye etti ve babasına dönüp şöyle dedi: Umarım yakın bir gelecekte oğlunuz alem halkının gönlüne ateş verecek ve onları yakacaktır.*

Böylelikle Celaleddin ve babası yurt arama çalışmalarına uzun yollar kat ettikten sonra Konya'da son verdiler. Başta Alaeddin Keykubat olmak üzere şehrin ileri gelenleri Bahaeddin Veled'in kıymetini iyi bildiler ve ona ihtiram gösterdiler.

Babasının vefatından sonra onun yerine Celaleddin geçti. Olaylar bu şekilde devam ederken Celaleddin'in hayatını baştan sona değiştirecek çok büyük bir hadise gerçekleşti.

Şems-i Tebrizi ile tanıştı. Artık Celaleddin için eski yaşamı çok fazla bir değer ifade etmiyordu. Müritlerinin meclislerine katılmıyor, vaaz vermiyor kısacası toplumun içindeki eski konumunda olmak istemiyordu. Mevlana'nın bu haline kızanlar bundan şikayetçi olanlar oldu. Bu gelen dervişin kim olduğunu merak edenlerden niye Celaleddin'in artık insan içine çok nadir çıktığını soranlara kadar birçok insan vardı. Hatta olay öyle bir raddeye vardı ki bazıları Şems'i ölümle tehdit ettiler.

Bu olaylar üzerine Şems bir süreliğine Mevlana'dan ayrılıp Şam'a gitti. Fakat bu Mevlana için katlanılmaz bir hal almıştı. Bunu üzerine Mevlana'nın oğlu ve yanında yaklaşık 20 kişi Şems'i geri getirmeye Şam'a kadar gittiler. Mevlana'nın bu ricasını kıramayan Şems Konya'ya döndü. Sonrasında Konya ahalisi ile Şems arasında kısa süreli bir barış yaşansa da insanlar Mevlana ve Şems'in eski rutinlerine döndüklerini görünce bu işten şikayetçi olmaya başladılar. Şems ise Mevlana'ya artık kendisini kimsenin göremeyeceği bulamayacağı bir yere gideceğini söyledi. Konya'dan ayrıldı. Fakat Şems'in Konya'da aleyhinde olan kişiler tarafından öldürüldüğünü söyleyenler de vardır.

Şems'in ölümünden sonra Mevlana onun yerine bazı insanları koymaya çalıştı. Bunlardan biri olan Hüsameddin Çelebi'nin de istekleri ile 6 ciltlik Mesnevi ortaya çıkmıştır. Mesnevi'nin ilk 18 beyiti Mevlana'ya ait olup sonrası yine Mevlana'nın ağzından söylenen temsiller ve hikayeler şeklinde olup Hüsameddin Çelebi tarafından yazıya geçirilmiştir. Ayrıca Mesnevi Mevleviliğin de temel ve öğretici kitabı olarak kabul edilir.

Mevlevilik ise kurumsallaştırılması Mevlana'nın ölümünden sonra olan fakat Mevlana tarafında ana hatları belirlenen ve temeli atılan bir tarikattır. Zamanla Mevlana'nın fikirleri yayıldı ve toplantılarına katılmak isteyenlerin sayısı arttı. Bu kişilerin bazıları İran ve Arabistan gibi yabancı ülkelerden geliyorlardı. Mevlana, toplantılara düzen vermek için bazı kurallar koydu. Bu düzen, Mevlevilik tarikatı ritüellerinin kökenini oluşturacaktı. Gönül dostu Şems'i kaybettikten sonra Mesnevi'yi yazdırır. Oğlu Sultan Veled, talebesi Hüsametdin Çelebi ve ardından gelenler bunu geliştirip önce Anadolu'ya daha sonra da diğer yörelere

yayımlardır. Mevlana'nın torunlarından biri de Kütahya'da Dönerler Camii'nde yatmaktadır.

Mevlana'nın oğlu Sultan Veled postnişin (şeyh) olduktan sonra bir tarikat merkezi (tekke) inşa edildi. Bu tekkede Kur'an ve Mesnevi okunuyordu. Böylece Mevlevilik, sufitarikatlardan biri haline geldi. Mevlana'nın, yakınları ve dostlarının defnedilmiş olduğu Konya'daki Yeşil Kubbe (Kubbe-i Hadra), tarikatın manevi merkezi halini aldı. Bugün de pek çok Müslüman bu türbeyi ve yanındaki tekkeyi ziyaret etmektedir.

Mevleviliğin başlangıcında sema ayini, dervişlerin vecde gelmesiyle başlıyordu. Ulu Arif Çelebi zamanında semadan önce Kur'an ve gazeller okunmaya başladı. Sema ayini Mukabele denilen günümüzdeki şeklini 15. yüzyılda Pir Adil Çelebi zamanında aldı.

Osmanlı padişahlarının çoğunun da Mevleviliğe sıcak bakmaları sayesinde hatta bazılarının Mevlevi olması sayesinde Mevlevilik faaliyetleri cumhuriyetin ilanına kadar sıkıntı çekmeden yürütülmüştür.

Şeb-i Arus

Şeb-i Arus genel olarak Mevlâna Celaleddin Rumi'nin ölüm yıldönümüne verilen isimdir. Şeb-i Arus'u detaylıca anlatmadan önce ünlü mutasavvıf Mevlevi yolunun öncüsü Mevlâna Celaleddin Rumi'yi tanıyalım. Mevlâna Horasan'ın Belh bölgesinde doğmuştur. Babası «Sultan-ül Ulema» sıfatıyla tanınan Muhammed Bahaeddin Veled ; annesi ise Belh Emiri Rukneddin'in kızı Mü'mine Hatundur. Babasının ölümünden sonra hayatının büyük bölümünü geçireceği Konya'ya gelmiştir. Burada ünlü eseri Mesnevi'yi yazmıştır. Hayatını tasavvufa ve Mesneviliğe adayan Mevlana 17 Aralık 1273'de rabbine duyduğu aşktan dolayı Şeb-i Arus (Düğün Gecesi) dediği günde vefat etmiştir. Lakabı Celaleddin'dir. Bir diğer lakabı olan Mevlâna (Efendimiz) ise onu yüceltmek için söylenmiştir. Hüdavendigar, Molla Hünkar, Molla-yı Rum gibi lakapları da vardır.

Yukarıda da belirttiğim gibi Mevlâna kendi ölüm gecesine rabbine duyduğu aşktan dolayı sanki sevgilisine kavuşacağı günmüş gibi düğün gecesi manasına gelen Şeb-i Aruz demiştir. Her sene Aralık tarihine gelen bu gün etkinlikler düzenlenir. Bu güne aynı zamanda Arapçada düğün gecesi manasına gelen Leyletü'l Arus da denilir.

Mevlâna bir eserinde "Ölümümüzden sonra mezarımızı yerde arama, arif kişilerin gönlündedir bizim mezarımız. Burada ölüm tezahür ediyorsa da orada doğumdur." der. İşte Mevlâna ölümün sadece bu fani dünyadan göç olduğunu en güzel şekilde anlatmış. Asıl hayatın ölümle başladığını da vurgulamıştır. Mevlâna başka bir eserinde şu sözleri söyler: Ölmek şeker

gibi tatlı bir şey, canı sen aldıktan sonra seninle olunca da tatlı candan da tatlıdır ölüm. Mevlâna bu sözlerinde ise rabbinden gelen ölümün bile şeker gibi olduğunu çünkü sonunda en sevgiliye ulaştıran bir vasıta olduğunu düşünmüştür. Böylelikle bizim o çok korktuğumuz ölüme çok başka bir boyut kazandırmıştır.

Biz bu gecede Mevlâna'nın canının beden kafesinden kurtularak aslında döndüğü günü yad ederiz. İşte Mevlâna bu geceye "Vuslat Gecesi" der. Çünkü canı o çok sevdiği rabbine kavuşmuştur.

Yazımı son olarak tüm bu yazdıklarımın özeti olan Mevlâna Celaleddin Rumi'nin gazellerinden bir parçayla sonlandırmak isterim.

Öldüğüm gün tabutum götürülürken, bende bu dünya derdi var sanma...

Benim için ağlama, yazık, vah vah deme;

Şeytanın tuzağına düşersen, o zaman eyvah demenin sırasıdır,

Cenâzemi gördüğün zaman firâk, ayrılık deme,

Benim kavuşmam, buluşmam işte o zamandır,

Beni toprağa verdikleri zaman, elvedâ elvedâ demeye kalkışma,

Mezar, cennet topluluğunun perdedir.

BİR ŞİİR BİR YÖRÜM

M. Akif Ersoy

Müslümanlık sizi gayet sıkı, gayet sağlam,
Bağlamak lazım iken, anlamadım, anlıyamam,

Ayrılık hissi nasıl girdi sizin beyninize?
Fikr-i kavmiyeti şeytan mı sokan zihninize?

Birbirinden muteferrik bu kadar akvamı,
Aynı milliyetin altında tutan islam'ı,

Temelinden yıkacak zelzele, kavmiyettir.
Bunu bir lahza unutmak ebedi haybettir...

Arnavutlukla, Araplıkla bu millet yürümez..
Son siyasetse bu! Hiç böyle siyaset yürümez!

Sizi bir aile efradı yaratmış Yaradan;
Kaldırım ayrılık esbabını artık aradan.

Siz bu davada iken yoksa, iyazen-billah,
Ecnebler olacak sahibi mülkün nagah.

Diye dursun atalar: 'Kal'a içinden alınır.'
Yok ki hiç bir kişiden... Millet-i merhume sağır!

Bir değil mahvedilen devlet-i islamiyye...
Girdiler aynı siyasetle bütün makbereye.

Girmeden tefrika bir millete, düşman giremez;
Toplu vurdukça yürekler, onu top sindiremez.

Bırakın eski hükümetleri meydandakiler
Yetişir, şöyle bakıp ibret alan varsa eğer.

işte Fas, işte Tunus, işte Cezayir, gitti!
işte Irak'ı da taksim ediyorlar şimdi

İstiklal şairimiz Mehmed Akif Ersoy'un 1923 yılında kaleme aldığı, içinde bulunduğu devletin tarumar olmuş durum ve gidişatına bir tepki olarak doğan, bu kötü durumdaki düşünce tarzlarından yanlış gördüğü bazı noktaları eleştirmek amacıyla ve bahsi geçen dönemdeki hali kendi bakış açısından gördüğü tehlikeyi tavzih etmek istediği şiidir. Bilindiği üzere bu canhıraş dönemlerde I. Dünya savaşı narsist Batı'nın birtakım desiseleriyle kaybedilmiş, Mondros ve Sevr gibi antlaşmalarla devletin her türlü gelirlerine, kaynaklarına el konulmuş, ordusu dağıtılmış, kurumları işlemez hâle sokulmuş ve neredeyse yaşama bile elinden alınmak istenmişti. Bu olayların akabinde Kurtuluş Savaşı'nın cansiperane verilmesi ise mübrem idi. Ersoy'un durumu böylesine kötü bir raddeye getirmiş olduğuna inandığı mesele ise 'kavmiyyetçilik' veya 'ulusçuluk' mefkuresidir.

BIÇİM

Şiir biçim zaviyesinden tadtik edilecek olursa, aruz ölçüsünün kullanılmış olduğu anlaşılacaktır. Beyitler şeklinde yazılmış olan şiir, aruz ölçüsünün yanında şairin genelde tam kafiye ve yanında redif kullanmış olması hasebiyle cazibesini her daim yüksek düzeyde tutmayı başarmıştır. Kafiye ve redifin böylesine bir ustalıkla isti'mal olunmuş olması ve bazı beyitlerin kendi içinde ses tekrarı yapılmış olması, elbette şiirin tekrar ve tekrar okunmasına vesile olacaktır.

FİKİR VE KONU

Osmanlı Devleti'nin çok uluslu bir devlet oluşu malumdur. Yüzyıllar boyunca bu uluslar müslümanlar ve gayrimüslimler olmak üzere iki 'millet' olarak yaşamayı bilmişler, ancak 1789 Fransız İhtilaliyle yayılan ulusçuluk akımı elbette tek bir Osmanlı çatısı altında yaşayan farklı etnik unsurların düşünce tarzlarında birtakım değişiklikler yapmıştır. Bunlara örnek olarak her ulusun kendisini öteki uluslardan üstün görmesi verilebilir ki bu, devlet içindeki etnik çatışmanın başlamak üzere olduğuna bir delildir. Zaten zayıflamakta ve eprimekte olan yapı, buna ilaveten bu tür çatışmalarla yüzyüze kalınca durum çok daha vahim bir hal almıştır.

1914 yılında Osmanlı Devleti'nin ittifak devletlerinden taraf savaşa iştirak

etmesinin akabinde, bazı ulusların kendi bağımsızlıklarını ilan etmek için isyanlara kalkışması, zaten gidişatı Osmanlı için pek de iyi olmayan savaşın temelli kaybedilmesine sebep olmuş ve bu da devletin yıkılmasındaki son darbe olmuştur.

İşte şairimiz Mehmet Akif Ersoy'un eleştirdiği düşünce, devletin yıkılmasında en büyük paya sahip olan etkenlerden biri olan 'ulusçuluk'tur. Ersoy şiirinde Emperyalist Batı'nın İslam Ümmeti'ni içeriden taksim ederek 'böl, parçala,yut' taktiğini kullandığına

Diye dursun atalar: 'Kal'a içinden alınır.'

Yok ki hiç bir kişiden... Millet-i merhume sağır

beyitinde dikkat çekmiştir. Kalenin içinden alınması, kale ahalisinin birbirine düşürülmesi ve nihayetinde kalenin zayıf düşmesi yoluyla yapılmıştır.

Türk, Arap, Kürt, Arnavut, Ermeni, Boşnak'ın birbirini yemesi, belki de birbirini yerken Batı'yı mesnet bilmesi bittabi Batı muhasarasının işini kolaylaştırmıştır. Şairin gördüğü bu gerçeği, 'pan-ulusçular' göremeyince milletin içine tefrikalar girmiş ve

Girmeden tefrika bir millete, düşman giremez;

Toplu vurdukça yürekler, onu top sindiremez

Beyitinin anlattığı gerçeğin tam zıttı görülmüştür. Tüm bunların sonucunda ise ağyar yine mülkün sahibi olmuş,

Cezayir'i, Fas'ı, Tunus'u ve maalesef ki Irak'ı da taksim edebilmişlerdir.

Bir diğer taraftan bakılınca da, be beyitin ikinci bercestesinde cinas kullanılmış olması, dilin en yüksek zevk derecesinde kullanılmış olduğunu işaret eder. Yürekler toplu vurdukça doğacak olan kuvveti hiçbir top veya silah gücü yenemez.

GÜNCEL

Yaklaşık bir yüzyıl önce yazılmış bir şiirde günümüzdeki bazı durumlara dair pek çok teşbih yapılabilir. İslam Ümmeti'nin parçalanmasına sebep olan ulusçuluk, hala ümmeti bölmeye devam etmekte, bu görüşü savunan insanlar, dindaşlarına sırtlarını dönmektedirler. Sonuç olarak ise, birleşmiş bir Batı karşısında yapılacak tek şey, birliği sağlamak olacaktır.

Bunun en yakın örneği ise yakın zamanda şahit olduğumuz 15 Temmuz darbe girişimidir. Aynı bercestede belirtildiği gibi

Toplu vurdukça yürekler, onu top sindiremez

vatandaşlarımızın çoğunun yüreği toplu vurmuş, ve hainlerin ellerindeki toplara galip gelmiştir. Birlik olunduğu sürece tüm dünyanın ülkenpmiz ve ümmetimiz üzerinde oynadığı oyunlar biiznillah bozulacak, ve zafer bizim olacaktır.

Vesselam...

UNUTULAN DEĞERİMİZ

MECELLE-İ AHKÂM-I ADLİYYE

Ahmet YAVUZ
Bakırköy İlçe Vaizi

YENİ BİR FIKIH KİTABINA GÖSTERİLEN TEPKİLER

“Mecelle-i Ahkâmı Adliye”¹ isimli eser fıkıh ilmi içinde önemli bir yer tutar. Mecelle vücuda geldiği andan itibaren gerek Osmanlı topraklarında gerekse Osmanlı toprakları dışında büyük ses getirmiştir. Dolayısı ile Mecelle küçük makalelere değil büyük makalelere sığmayacak kadar geniş bir konudur.² Mecelle üzerine birçok çalışma yapılmış olması bunun en bariz delilidir.

Mecelle, 1800’lü yıllarda Osmanlıda var olan bir tartışmanın ürünü ve bu tartışmanın etkisi sonucunda kaleme alınmıştır. Dolayısı ile Mecelle’yi anlamak için yazıldığı tarihe bakmak ve ilm-i fıkıh hakkında birkaç cümleyi dile getirmek faydalı olacaktır. Aksi takdirde “Mecelle nedir? Mecelle niçin yazıldı? Mecelleyi diğer fıkıh kitaplarından ayıran, farklı kılan en önemli özellik nedir? Yazıldıktan sonra amacına ulaştı mı?” gibi sorulara cevap bulunamayacaktır.

1800 yılların başında Osmanlıda Ali Paşa, Fuat Paşa ve Kabuli Paşa fikirlerini şöyle dillendiriyorlardı: “Fıkıh ilmi bugün için yetersizdir, problemlerimize çare üretmiyor; fıkıh, mezhepler arası ihtilaf göstermekte ve bu bir muammalık içinde devam etmekte, diğer taraftan fıkıh kitapları arasından gerekli olan hüküm ve fetvayı bulmak oldukça zordur. Düz yazı ve nesir halinde yazılmış olması işi daha da zorlaştırmaktadır.”

Bu paşalar, bir manada fıkıh ilminin gereksizliğini, ondan kurtulmanın yollarını arıyorlardı. Hâlbuki fıkıh ilmi insan hayatını kuşatan, ölümden önce, ölümden sonra hatta doğumdan önceki zamana dair hükümler getirmiş bir ilimdir. Bunu yaparken Ehl-i sünnet ölçülerine göre önce Kur’an sonra Sünnet-i Nebevi, İcma-i Ümmet ve Kıyas-i Fukaha diye adlandırılan deliller ışığı altında gerçekleştirmiştir. Aslında bu açıdan bakıldığında “Fıkıh ilmi yetersizdir, çağın problemlerine çözümler üretmiyor” fikrini savunanlar bir manada “Kur’an ve sünnet yetersizdir” demek istemişlerdir. Böyle bir yaklaşım en hafif tabiriyle “Tehlike” ifade eden bir cümle olduğunu söylemektir. Söz konusu paşalar daha da ileri giderek: “İşte bunun içindir ki İslam fıkıhı terk edilmeli bunun yerine Fransız medeni kanun terceme edilerek uygulamaya geçmelidir.” diyerek Fransız medeni kanununa geçilmesi alanda gayret sarf etmişlerdir. Diğer tarafta bunlara karşı Şirvanizade Rüştü ve Ahmet Cevdet Paşalar; yerli, İslami kökten ve fıkıh kitaplarımızdan istifade edilerek problemlerimize çare üretmenin mümkün olabileceği hatta bu alanda dört mezhebin görüşlerinden istifade ederek taknin edilmiş (kanunlaştırılmış-maddeleştirilmiş) bir eserin yazılabileceğini savunuyorlardı. Ve bunu da bir şaheser olarak Mecelle’yi yazarak başarmışlardır. İşte Mecelle-i Ahkâm-ı Adliyye böyle bir ortamda doğmuştur. Ancak böyle bir ortamın doğmasına iten veya sevk eden iç ve dış sebepler de vardır. Burada bu sebeplere de kısaca temas ederek unutulmuş değerimiz konusu –Mecelle- daha da iyi anlaşılacaktır.

MECELLE’NİN DOĞUŞUNU HAZIR LAYAN AMİLLER

Yukarıda temas edildiği gibi 1800’lü yılların Osmanlısında İslam hukukunun tartışılan bir konu haline gelmesi veya terk edilmesi konusuna gelinmesine elbette iç ve dış faktörler etkili olmuştur.

1 Fıkıh-i Hükümler Mecmuası

2 Geniş bilgi için: “Mirat-ı Mecelle, İslam Hukuk Tarihi, Hayrettin KARAMAN

1. DIŞ FAKTÖRLER

- İngiltere, Fransa, Rusya, Almanya, Avusturya gibi devletler iç işlerimize karışarak yeni mahkemeler ve kanunlar yapmaya bizi zorlamaları.
- Özellikle Fransız Medeni Hukukun tercümesinde Fransız büyük elçisinin gayretleri ve Osmanlının içinden gördüğü destek

2. İÇ FAKTÖRLER

- Fıkıh kitaplarımızın düz yazı, metin halinde (kompozisyon şekline) yazılı olması sebebi ile okunanı anlamak, uygulamak ve tatbik noktasında çok zor olduğunun yaygın bir kanaat haline gelmiş olması. Buna bağılı olarak da kodifikasyon³ hareketi meylinin artmış olması.
- Metin halinde yazılı olan fıkıh kitaplarından gerekli ahkâmın bulunup çıkarılması, anlaşılıp tatbik edilmesi için gerekli hâkimlerin bulunamaması
- Zamanın değişmesi ile örf ve âdete dayalı bulunan fıkıh hükümlerin değişmesine duyulan ihtiyaç

MECELLE'NİN KALEME ALAN ÂLİMLER VE EN ÖNEMLİ ÖZELİĞİ

Mecelle'nin yazımına başlanması ve bitirilmesi 1868–1889 yılları arasındadır.21 yıl gibi bir çalışma sonucunda meydana gelen dev bir fıkıh eseridir. Bu eseri diğer fıkıh kitaplarından ayıran, içte ve dışta ses getiren tek ve en önemli özelliğı 'Taknin' yani maddeleştirilmiş olmasıdır. Mecelle-i Ahkâm-ı Adliye fıkıh kitabı toplamda 1851 maddeden oluşmaktadır. Bu çalışma devrin adalet bakanı ve büyük bir İslam âlimi olan Ahmet Cevdet Paşa'nın başkanlığında 14 kişilik bir Ulema Heyeti tarafından yazılmıştır. Bu heyet-Allah onlara rahmet eylesin-aşağıda ölüm tarihleriyle beraber verilmiştir.

- 1.Ahmet Cevdet Paşa (vefatı: 1895)
- 2.Ahmet Hilmi Efendi (vefatı: 1888)
- 3.Seyfettin İsmail Efendi (vefatı: 1882)
- 4.Filibeli Halil Efendi (vefatı: 1885)
- 5.Şirvanzade Ahmet Hulusi Efendi (vefatı: 1889)
- 6.Kara Halil Efendi (vefatı: 1882)
- 7.İbn-i Abidinzade Alauddin Efendi (vefatı: 1889)
- 8.Ömer Hilmi Efendi (vefatı: 1889)
- 9.Bağdatlı Muhammed Emin Efendi (vefatı: 1891)
- 10.Ömer Hulusi Efendi (vefatı: 1875)
- 11.Yunus Vehbi Efendi (vefatı: 1904)
- 12.Kırımlı Abdussettar Efendi (vefatı: 1887)
- 13.Abdullatif Şükrü Efendi (vefatı: ?)
- 14.İsa Ruhi Efendi (vefatı:1880)

3 Madde halinde yazma, Maddeleştirme

Mecelle-i Ahkâm-ı Adliyye ile ilgili üzerinde durulması gereken önemli noktalardan biri de şudur: Bilindiği üzere Mecellede toplam 1851 madde vardır. Bunların ilk 100 maddesi fıkıh ilminin genel kuralları mesabesindedir. Günün ifadesi ile hukuk normları yahut evrensel hukuk anlayışının temel taşlarını oluşturmaktadır. Bunun içindir ki öteden beri medreselerimizde 100 maddenin ezberletilmesi bir gelenek haline gelmiştir. Bu 100 maddeye bakıldığı zaman İslam Hukukunun ulaştığı medeniyet seviyesini görmekteyiz. Batının ulaştığı bugünkü hukuk seviyesi veya BM İnsan Hakları Beyannamesi daha doğmamışken 1500 sene öncesinden İslam, insana vermesi gereken değeri vermiştir. Batı, bugün olduğu gibi insan haklarını sadece kendi insanı için kullanmakta, başkaca din mensupları onları hiç mi hiç ilgilendirmemektedir. Hatta onları insan kabul etmez ki onlara hak tanınsın. İşte Suriye, Filistin, Irak, Myanmar gibi yerlerde yaşayanlar! Hatta kendi ülkelerinde yaşayan Müslümanlara reva gördükleri muameleyi onların medeniyet seviyelerini göstermektedir.

İşte Mecellenin insana değer veren altın kaidelerinden birkaçı:

- 1.Mecellenin de birinci kaidesini oluşturan *الامور بمقاصدها* Mirat-ı Mecelledeki tercümesiyle 'Bir işten maksat ne ise hüküm ona göredir'.Yolda yürürken bir insan para dolusu bir çanta bulsa korumak maksadı ile o parayı bulduğu yerden kaldırabilir, ancak kendine diye niyet edecek olursa ona el süremez.
2. *الاصل براءة الذمة* "Beraatı zimmet asıldır." İnsanda aslolan doğduğu andan itibaren suçsuz ve günahsızdır. Daha sonra (büyüdüğünde) suç işlerse suçlu konuma düşer.
3. *الاصل في الاشياء اباحة* "Eşyada asıl olan mubahlıktır." Yani helal dairesi geniş haram dairesi dardır. Bir başka ifade ile İslam yasaktan yana değil helalden yana, serbestlikten yana tavır alır.
4. *لا ضرر ولا ضرار في الاسلام* "İslam'da zarara uğramak ve zarara uğratmak yoktur." gibi kurallar insan hayatına yön ve istikamet veren altın kurallardır.

Burada belirtmemiz gereken bir başka husus da şudur:

Ne yazık ki Mecelle-i Ahkâmı Adliye eserinde fıkıh ilminin bütün konuları maddeleştirilmesine engel olunmuştur. Miras hukuku, aile hukuku, şahıs hukuku gibi konular yukarıda belirttiğimiz iç ve dış sebeplerden dolayı -direniş, karşı çıkış itirazları nedeni ile -maddeleştirilememiştir. Özellikle Ali Paşa'nın: "Avrupa ülkelerinden birinin kanununu alıp tercüme edelim de hangisi olursa olsun." vb. itirazları engel sebeplerine örnek verilebilir.57 sene Osmanlıda uygulanan bir Mecelle zamanının adalet bakanı M. Esad Bozkurt'un yaptığı sert konuşmalarla 17 Şubat 1926 da lağvedildi.

Özetle Mecelle-i Ahkâm-ı Adliye yaklaşık 60 yıl gibi bir süre ile Osmanlıda uygulanan, tatbik edilen bu eser 1926 da lağvedilmesi, Batı dünyası ile İslam dünyası arasında ya da her iki medeniyet arasında var olan hak ve batıl veya küfür ve İslam mücadelesinin bir devamı olduğunu göstermektedir. Bu mücadele kıyamete kadar da devam edecektir. Bizim burada düşünmemiz gereken şey 60 yıldan beri Avrupa'dan hala medet umar oluşumuzdur. Bu bekleyişimizin beyhude bir bekleyiş olmasıdır. Günümüz dünyasında bugün artık bu bekleyişin manasız ve boş bir bekleyiş olduğu bir kez daha açık bir şekilde görülmüştür. Yoksa batı dünyasının Türkiye'ye olan düşmanlığı başka nasıl izah edilebilir. Son olarak Mecelle-i Ahkâmı Adliye'nin bir ders kitabı olarak gerek medreselerde gerekse bütün imam hatiplerde, ilahiyat fakültelerinde hatta hukuk fakültelerinde okutulmasını Yüce Rabbimden niyaz ederim.

SAFAHAT IŞIĞINDA GÜNÜMÜZ SORUNLARI

Her gün çeşitli sıkıntılarla yüzleştığımız ve sık sık bu problemleri tartıştığımız bir çağda yaşıyoruz. Ve maalesef ki bu tartışmalar genel olarak öznel veya hayali kavramların zikredildiği ve tartışma sonunda da herkesin bir şey kazanmadan kalktığı sohbetler olmaktan öteye gidemiyor. Bunun en güzel örneğini de şu şekilde görüyoruz ki: Yüz sene önce yazılmış herhangi bir kitabı okuyunca dert yanılan, sızlanılan tüm sıkıntıların maalesef ki günümüzde de devam ettiğini anlıyoruz. İşte bugün bu sıkıntıları zamanında en iyi şekilde irdeleyip, kelimelere dökken İstiklal Şairimiz Mehmet Akif Ersoy ışığında tekrar bir irdeleyelim ve anlayalım istedim. Mehmet Akif'i anlamadan önce yaşadığı zamana ve o zamanın olaylarına kısaca göz atmak gerekir:

20. yüzyıl başında meydana çıkan 1908 devrimi ile ortaya çıkan İslamcılar üç grupta incelenebilir:

- 1- Derviş Vahdeti'nin başında bulunduğu İttihad-ı Muhammedi Cemiyeti
- 2- Cemiyet-i İlmiye-i İslamiye adlı dernek etrafında toplanan ve liderliğini Mustafa Sabri Efendi gibi muhafazakârların yaptığı grup
- 3- Sırat-ı Müstakim/ Sebülürreşad dergisi etrafında toplanan yenilikçi Müslüman aydın ve ulema Akif bunlardan 3. fırkaya bağlı olsa da onun düşüncesi İslam'ı milliyetçilik etkisi altında bırakmadan kapsayıcı olmasını tekrardan sağlamaktı. Müslümanları yozlaştıran şey Osmanlı'yı yıkanlar aynıydı: taklit, cehalet, atalet, esaret.

Akif'e göre bunların arasından bizi

çöküşe götüren en büyük neden körü körüne taklittir. Çünkü batı taklit edilmeye çalışılırken bizi biz yapan değerlerden vazgeçilmiştir. Nitekim Mehmed Akif bir konuşmasında: "Dinî taklit, dünyası taklit, adatı taklit, kıyafeti taklit, kelamı taklit, hülasa her şeyi taklit bir milletin efradı da insan taklidi demektir ki kabil değil, hakiki bir heyet-i içtimaiye vücutla getiremez; binaenaleyh yaşayamaz."

Yine bizi sona sürükleyen diğer bir etken ise cehalettir. Ve bunun getirisi olarak da iktisatta gerilik, dışa bağılıktır. Bu konu hakkında da Akif:

"Kurtuzaklardan bakar, dalgın görürmüş merkebi, saldırmış ansızın yaydan boşanmış ok gibi, Lakin aşk olsun ki aldırılmaz da otlarmış eşek, Sanki tavşanmış gelen yahut kılıksız köstebek! Kar sayarmış bir tutam ot fazla yutmayı... Hasımı, derken çullanırmış yutmadan son lokmayı!.."

"Eyvah! Bu zilletlere sensin yine illet... Ey derd-i cehalet, sana düşmekle bu millet, Bir hale getirdin ki ne din kaldı, ne namus!"

Gerçekten bu kadar acı ve uzun bir olay ancak bu kadar güzel tasvir edilir.

Bir başka şiirinde Akif İslam Dünyası'nı o kadar güzel özetliyor ki bunun 100 yıl öncesine ait olduğuna inanmak zor.

"Bilirsiniz ki: Mısır, kainat-ı İslam'ın O sıksa gövdesin üstünde adeta kafası;

Diyar-ı Hind ise, göğsünde kalbi hassası; Sizinkiler de, kımıldanmak isteyen koludur. Ki boş bırakmaya gelmez, ne olursa korkuludur! Biz İngilizler olup hali önceden müdrik; O beyne pençeyi taktık, o göğse yerleştik. O halde bir kolu kalmış ki bizce çullanacak, yolundadır işimiz bağladık mi kısıvrak! Hem öyle zorla değil, çünkü 'fıkr-i kavmiyyet' Eder bu gayeyi teshile pek büyük hizmet. O tohmu la'neti baştan saçıp da orta yere, Arap'la Türk'ü ayırdık mi şöyle bir kere, Ne çarpınır kolu artık, ne de çarpınır kanadı; Halife'nin de kalır sade bir sevimli adı!"

Akif'in sertçe karşı çıktığı konulardan biri de aşırı milliyetçilik, diğer bir deyişle kavmiyetçiliktir. Bu sorunun da hala İslam Dünyası'na ne kadar zararlı olduğunu düşünerek Akif'in mısralarını okumaya devam edelim.

"Müslümanlık sizi gayet sıkı, gayet sağlam, Bağlamak lazım iken, anlamadım, anlayamam, Ayrılık hissi nasıl girdi sizin beyninize? Fıkr-i kavmiyyeti şeytan mı soktu zihninize? Birbirinden müteferrik bu kadar akvamı, Aynı milliyetin altında tutan İslam'ı, Temelinden yıkacak zelzele kavmiyettir. Bunu bir lahza unutmak ebedi haybettir. Arnavutlukla, Araplıkla bu millet yürümez. Son siyaset ise Türklük, o siyaset yürümez."

"Girmeden tefrika bir millete, düşman giremez; Toplu vurdukça yürekler onu top sindiremez."

Gerek kürsülerde, gerek kitaplarında sürekli bu eksiklerin üzerine parmak basan Akif, sürekli ümmetten silkinmesini, taklitçiliği

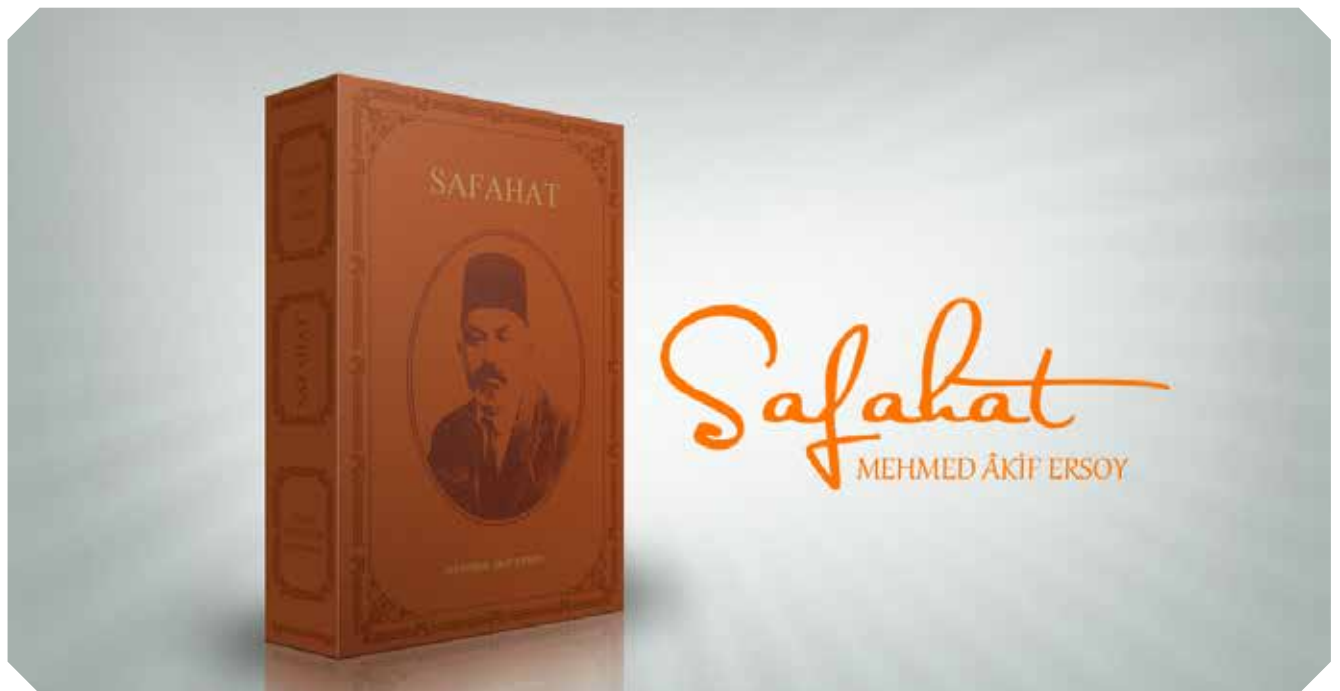
bırakmasını, Avrupa kültürünün tamamı yerine sadece fenni yönden gelişmiş özelliklerinin alınmasını istemiş ve bunu da şiirlerinde ihmal etmemiştir:

"Yıllarca, asırlarca süren uykudan artık, Silkin de muhitindeki zulmetleri yak, yık! Bir baksana: gökler uyanık, yer uyanıktır; Dünya uyanırken uyumak maskaralıktır!"

"Çünkü milletlerin ikbali için evladım, Ma'rifet bir de fazilet, iki kudret lazım."

"Olmaz ya... Tabi'i... Biri insan, biri hayvan! Öyleyse, "cehalet" denilen yüz karasından, Kurtulmaya azmetmeli baştanbaşa millet. Kâfi mi değil yoksa, bu son ders-i felaket? Son ders-i felaket neye mal oldu? Düşünsen: Beynin eriyip yaş gibi damları gözünden! "Son ders-i felaket" ne demektir: Gelmezse eğer kendine millet, gidecektir! Zira, yeni bi sadmeye artık dayanılmaz; Zira; bu sefer uyku ölümdür: Uyanılmaz!"

Mehmet Akif'ten seçmelerle günümüz sorunlarını bir parça incelemeye çalıştık. Ancak bunları okuduktan sonra bize düşen yüz yıldır süregelen yanlışları tekrar yapmak yerine, hayatımızı Mehmet Akif, Necip Fazıl gibi üstatların ışığında hayatımıza çeki düzen vermek ve başta "emr-i bi'l ma'rufus nehy-i an'ül münker" olmak üzere tüm hayatımızı İslami ahlak çerçevesine oturtmaktır. Yazdıklarımızın sadece bir tadımlık olduğunu, Safahat'ın bunlar gibi mükemmel daha pek çok şiiri barındırdığını hatırlatıyor; raflarda tozlanma süresinin bittiğine inanarak sizi Allah'a emanet ediyorum.

DÜNDEN BUGÜNE DİN İSTİSMARCILARI

Din istismarı Habil ile Kabil den beri süregelen insanların veya toplumların din algısını kendi amacı için kullanma eylemine denir bu konuda özellikle dini istismar eden kişilerin çoğunlukla hayatı yararçı (pragmatik) bir bakış açısıyla bir başka deyişle her türlü metadan yararlanmaya çalışma amacı içinde olduklarını görürüz .bu kişilerin dini duyguların istismar etme eğilimleri çevrelerinde en çok etkisi olan olgunun din olmasından dolayıdır .Nitekim bu kişiler hayatlarında en çok baskıyı dinden dolayı hissetmişler ancak en çok faydayı da dinden kazanmışlardır. Bu çerçevede bir din istismarcısının temel amacı en basit örneği ile hayatta gördüğü en güçlü olgu olan dini bir silah bazen de bir zehir gibi kullanarak insanları etkilemek yahut onların kuvvetleri ile baş etmek sureti ile onlara en sevdikleri ile yaklaşarak onları köleleştirmektir ki insanoğlu özellikle Kabil'in cinayetinden sonra şunun farkına vardı ki kendi amacını gerçekleştirmek için inanmasa bile o dini kullanabilir yine bu tür kişiler çoğunlukla dinin üstünlüğü altında ezilmiş ancak bunun altında kalmayı kendine yediremeyen kişilerdir. Nitekim bu kişiler

insanlar üzerinde etkilerini arttırabilmeleri için salih kimseler gibi veyahut din alimi gibi gözükerek Öncelikle kendilerini topluma kabul ettirirler ve biz bunun ilk örneklerinden birini Kur'an'da Samiri kıssası ile görüyoruz.

Ayrıca bu tür istismarcı kişiler çoğunlukla dini otorite boşluklarından yahut halkın safiyane duyguları ile oynayabilecekleri alanlarda ortaya çıkarlar. Samiri , Müseyleme ve bir imparatorluklar arası istismarcı olarak Hasan Sabah öne çıkan örneklerdendir. Şimdi İslami literatürde geçen Samiri modelini inceleyelim.

İlk istismarcı: Samiri

Kur'anı Kerim'de Taha suresinde bahsedilmektedir kendisinden. Kendisi Hz Musa'nın vahiy almak amacıyla Tur Dağı'na gittiği zaman ve yerine Hazreti Harun'un bıraktığı zaman ortaya çıkmıştır. Ziyet eşyalarından altın bir buzağı inşa ederek insanları putperestliğe çağırmıştır Burada dikkat çeken ayrıntı ise Kur'an'a göre buzağının ses çıkarması ve altından yapılmış

olmasıdır. Bu noktada Samiri'nin buzağıyı en değerli madenden yapması ve bu buzağının ses çıkarması özelliği ilgiyi üzerine çekme amacıyla yapıldığını göstermektedir. Nitekim tarihe bakıldığı zaman Yahudi toplumu birinci olarak altını(paraya düşkün bir toplum olmaları nedeniyle)Samiri içinde bulunduğu toplumun en değer verdiği nesne ile inşa ederek insanların ilgisini çekmeye bir başka deyişle onları daha rahat tavlama amacıyla buzağıyı altından inşa etmiştir

Ayrıca çoğu İslam alimine göre Samiri israil oğulları'nın ileri gelenlerindedir. Bu nedenle toplum üzerindeki otoritesini bu şekilde yeniden sağlamaya çalışmış olabilir. Nitekim Zemahşeri Samiri 'nin aslen ineğe tapan bir topluluktan geldiğini kaydetmektedir. Bu çerçeveden bakıldığında ise Samiri'nin eski inançlarını terkedemediğini ancak Hazreti Musa Aleyhisselam'ın otoritesi nedeniyle münafık olmayı tercih ettiği ve en küçük boşluğu değerlendirmeye çalışarak eski inancını topluma empoze etmeye çalışan bir "darbeci" profili karşımıza çıkmaktadır.

Bu noktada Samiri ve Samiri'nin diğer türevlerinin dine bakış açıları üzerinde durmak istiyorum. Samiri'nin bakış açısı bir dine nasıl yarıcı(pragmatik(açıdan yaklaşılabileceğini göstermektedir. Örneğin

Samiri 'nin buzağısını ziynet eşyalarından inşa etmesi onun dini olgulara pragmatik açıdan yaklaştığını ,insanlar indiğinde değerli olan olguların dini boyutta da değer ifade edebileceğini bir başka deyişle manevi olguları insanları yönetimi aracı olarak kabul ettiği için dini öğeleri sayılabilen ölçülebilen olgular saymakta olduğunu görmekteyiz.

Müseyleme el kezzap

Arabistan Yarımadası'nın nüfuzlu kabirlerinden birinin lideri olan Müseyleme İslam'ın ortaya çıkışı ile birlikte kabile içerisindeki otoritesini birçok kişinin Müslüman olması nedeniyle kaybetmiş ve bunun üzerine Kabilesi üzerindeki otoritesini yeniden sağlamak için Medine'ye giderek rasul ile dini "bölüşmek" için anlaşmaya çalışmıştır ancak başaramayınca köşesine çekilmiş , sonra Müseyleme ile Resul arasında mektuplaşmalar gerçekleşmiştir, rivayetlere göre Müseyleme bu mektuplardan birinde İslamı kabul etmiştir ancak sonrasında yine fesadı yaymaya çalışmıştır. Çünkü bir din istismarcısının en önemli özelliklerinden biri de her zaman ilgi odağı olmak istemesidir. Bu amacı uğruna kimi zaman kıtalararası "hicret" adı altında yolculuklar düzenler, kimi zaman züht ve takvasını göstermek için kürsülerde gözyaşlarına boğulur,bayılır,kimi zaman cennetten arsa satar , kimi zaman ise dine "yenilik" adı altında çeşitli putlaştırmalara, "mehdilik" adı altında yeni otoriteler ihdas etmeye çalışır ki toplum içerisindeki "popüleritesini" kaybetmesin, bu " süper egonun" altındaki zayıf karakteri ortaya çıkmasın. Zaten bir din istismarcısı çoğunlukla zayıf bir karaktere sahiptir. Bu nedendir ki hayatındaki en güçlü kavrama yani dine bir sülük gibi yapışır. Böylece hayatı boyunca hem ona engel olan hem de en çok kazancı barındırdığını gördüğü dinden bu şekilde intikam da almış olur.

Yukarıda zikredildiği gibi toplum üzerindeki otoritesini yeniden kazanmak için bu sefer de resule İslamı kendi kabilesi ile Kureyşkabilesi arasında bölmeyi teklif etmiştir. Ancak bunu reddetmesi üzerine kabilesine

geri dönmüş ve Resûl'ün vefatından sonra Hazreti Ebubekir'in hilafeti sırasında isyan etmiştir. Bu davranışı bize bir istismarcının "otorite boşluğundan yararlanma" özelliğini göstermektedir. Nitekim ilk istismarcılardan olan Samiri'de de görmekteyiz.

Yemame Savaşı'ndan önce iki kez İslam ordularını yenilgiye uğratmıştır. En son Halid Bin Velid kumandasındaki İslam ordusu Yemame denilen yerde Müseyleme 'yi yenmiştir. Bir rivayete göre Müseyleme yi Hazreti Vahşi öldürmüştür.

Bu noktada

Rasul zamanında ortaya çıkan Müseyleme profili kim Samiri 'den beri değişmeyen bir profildir. Nitekim Samiri özellikle Yahudi toplumunda çok önemli bir yer işgal eden altını ilgi çekmek için kullanırken Müseyleme dinin kureyş ile kendi Kabilesi arasında bölüştürülmesi hususunda aynı türde bir eylem tarzı ile hareket etmiştir şöyle ki Müseyleme O zamanki Arap toplumunda önemli bir yer teşkil eden kabileciliği kullanarak

kendi Kabilesi üzerinde hem dini hem de siyasi alanda bir otorite kurmaya çalışmıştır. Ayrıca bazı rivayetlere göre kendi peygamberliğini ilan eden bir kadın ile evlenmesi insanlar üzerindeki etkisini arttırmaya yöneliktir. Daha önce de bahsettiğimiz gibi din istismarcıları en önemli silahlarından biri de prestijdir. Seyyid, imam ,peygamber gibi sıfatları istismar ederek kendilerini toplum gözünde yüceltmeye çalışırlar .Bir din istismarcısı Samiri ve Müseyleme örneklerinde gördüğümüz gibi din istismarcıları halkın eğilimlerini geleneklerini örflerini ve inançlarını kullanarak halkın gözünde kendilerini kutsallaştırma noktasında birleşirler Müseyleme Rasul'ün otoritesini yıkamayacağını görünce ve halk gözündeki popülaritesini kaybedeceğini anlayınca popülaritesini yeniden kazanmak için Rasul'ü kabul etti ancak otoritenin elinden kaybolduğunu İslamı geçtiğini görünce de bu sefer de Rasul'e otoriteyi paylaşmayı teklif etti. Bu davranış şekli Müseyleme 'nin Resul karşısındaki acizliğini gösterir. Bu kendisini de Rasul gibi toplum karşısında saygıdeğer bir kişi haline getirme çabasıdır. Bu sayede toplum gözündeki eski statüsünü yeniden yakalayabilecektir Ancak bu çabası da boşa çıkmıştır. Peygamberin vefatından sonra kaybettiği statüsünü yeniden kazanmak için harekete geçer ve peygamberliğini ilan eder.

Bazı rivayetlere göre zinayı serbest kılmış sabah ve akşam namazlarını kaldırmıştır. bu eylemleri toplum üzerinde kaybolan otoritesini sağlamak için İslamı ılımlı hala getirmeye çalışmıştır. Yine bu noktada bu tür kişilerin tipik davranışlarından birini görüyoruz. İnsanları kendine bağlayabilmek için, insanların zaaflarından yararlanma taktiği. Bilindiği üzere insanlar çeşitli eğilimler üzerine yaratılmışlardır. Kimi insan mal konusunda zayıfken , kimisi de içki konusunda zayıftır. İnsanın dini eğilimleri de böyledir . Kimisi ibadetten , zühtten zevk alırken kimisi fıkihtan zevk alır. İşte bu nedenle dini ibadetlere önem verdiği müezzin tayin ettiği ve şarabı yasakladığına dair rivayetler de mevcuttur. Din istismarcısı aslında bir toplumu çok iyi okur. İşte bu nedenle bir istismarcının izinde onca insan cihat ettiğini ,

rabbine hizmet ettiğini sanır, hatta bu yolda ölenleri şehit dahi addeder.

Bir din istismarcısının en büyük problemi kendini nasıl tanrılaştıracağıdır. Eğer bunu başarabilirse insanlar hakka hizmet edersine ona hizmet edecektir. Nitekim insan, eğer kendini bir olguya inandırır ve bu olguya duygusal ve pragmatik bir bağ kurarsa ; aklını devreden çıkararak bu olguya tapmaya başlar.

Aynı zamanda bu rivayetlerden yola çıkarak Müseyleme'nin Resülü taklit ederek toplum üzerindeki etkisini yeniden elde etmeye çalıştığını tek amacının din değil insanları etkileyerek kendi otoritesini toplum üzerinde yeniden sağlamak olduğunu görmekteyiz .Hatta bir ara otoritesini (Yani insanlar üzerindeki etkisini)o kadar kuvvetlendirdi ki İslam ordularını iki kez yenme kuvvetine ulaşmıştır. Ancak tüm bunlara rağmen hak batılı yenmiş, Müseyleme Hz. Vahşi'nin mızrayla can vermiştir.

Hasan Sabah

Babası Şia bilginlerinden olan Hasan Sabbah'ın şianın merkezlerinden biri olan Kum şehrinde doğmuştur. 17 yaşına kadar

İmamiyeye bu yaştan sonra bir Fatımi misyoneri nedeniyle İsmailiye mezhebine geçerek Fatımi Devleti için çalışan bir misyoner olmuş, Maverünnehir bölgesinde İsmaili misyonerliği yapmıştır Fatımi Devleti'ndeki halife değişimi nedeniyle Alamut Kalesine çekilerek kendi devletini kurmuştur. Buradan kendi misyonerlerin eğiterek çeşitli suikastler sebep olmuştur. Bu suikastlerden önemlileri Nizamülmülk ve Melikşah'tır. Tüm çabalara rağmen öldürülemeyen Hasan Sabbah, 1124 yılında Alamut Kalesi'nde ölmüştür

İsmail'i mezhebine tabiiyetinden sonra kendini İsmail'i öğretisini yaymaya adanmıştır .zaten İsmail öğretisi isiyasi bir öğreti olduğu için , Hasan Sabbah'ın Fatımi Devleti ile arası bozulduktan sonra İsmailiği iyi kendi yararına kullanabileceğini anlamış ve İran'da ismaililiği kabul etmemek için direnen bir halkı 3 senelik bir uğraş neticesinde kendine bağlamıştır Burada bir din istismarcısının en önemli özelliklerinden biri olan Azim faktörünü görüyoruz Öyle ki bir din istismarcısı kendi egosunu tatmin etme aracı olan azim en sonunda kendini tatmin edebileceğine dair güveni neticesinde ortaya çıkar .Hasan Sabbah'ın en önemli özelliklerinden birisi de kendi yolunu kendine inandırmasıdır ki, Selçuklu ve Fatımi Devletleri gibi devrin İki süper gücünü karşısına almış ve bundan hiç çekinmemiştir çünkü kendisi de yoluna inanarak hem egosunu hem de kurduğu sistemle misyonerlerin egolarını tatmin etmiştir. Bu sayede çevresinde bir çok insan toplamayı başarmıştır .Özellikle misyonerlerin Haşhaş ile tatmin etmesi onların Hem ona olan inancını pekiştirmiş hem de her istismarcının yaptığı gibi Onların da onların tatmin olmasını sağlayarak hanet duygularını ortadan kaldırmıştır Hasan Sabbah'ın bir din istismarcısı kılan başka bir özellik ise misyonerlere eğitimi ve öğretimi yasaklamasıdır. Nitekim hiçbir istismarcı sorgulanmak istemez bu nedenle ya yöneticilerin yerin el ile uğraşacak bir konu verir yahut onları eğitimden uzak tutar veyahut da onları aşırı gereksiz bilgiler ve ritüeller ile meşgul ederek düşüncelerini engeller.

İSTANBUL GEZİ REHBERİ

İstanbul,

Aziz İstanbul ,

Cânım İstanbul ...

Bu yazıyı yazmadan önce şu güzel istanbul'un hangi güzelliğini yazsam diye çok düşündüm ve bunu düşünürken yazının konseptini de az çok kafamda oluşturdum. Şu sonuca vardım ; Kısa bilgiler vererek çok yerin tanıtımını yapacağım. Zira bu cennet şehrin güzellikleri arasında seçim yapamayacağım.

1-EMİNÖNÜ

Eğer İstanbul'a geldiyse ve Eminönü'ne gitmediyse tam olarak İstanbul havasını almış sayılmazsınız. Balık ekmek yemezseniz mideniz o güzellikten mahrum kalacak. Hem ucuz alışveriş yapmak içinde Eminönü biçilmiş kaftan.

2-GALATA KULESİ

Harika bir manzara istiyorsanız Galata Kulesi tamda size göre. Yerli ziyaretçiler için kuleye

çıkma ücreti 6.5 tl iken, yabancı ziyaretçiler için 13 tl olarak belirlenmiş. Eğer paranız var ve açsanız restoranından da yararlanabilirsiniz.

3-RUMELİ HİSARI

Osmanlı döneminde İstanbul fethi sırasında Anadolu Hisarı'ndan halat çekmek için yapılmış olan etrafı kalelerle kaplı Rumeli Hisarı bugün en çok ziyaret edilen yerlerden biridir. Ailenizi alıp bir Pazar kahvaltısına da götürebilirsiniz.

4-ÇIRAĞAN SARAYI

Eski ismi "Beşiktaş Sarayı" olan ve Sultan Abdülaziz tarafından yaptırılan Çırağan Sarayı büyük bir ihtişam eve görkeme sahip. Bugün düğün balo gibi etkinliklere kucak açan Çırağan Sarayı cebinizi de çok seviyor.

5-KAPALI ÇARŞI

Çok eski bir tarihe sahip olup aynı zamanda herşeyi arayıp bulabileceğiniz harika bir çarşı. Ama siz yinede cüzdanınıza sahip çıkın.

6- ANADOLU HİSARI

14 y.y. da Yıldırım Bayezid tarafından yaptırılmıştır. Eskiden balıkçı köyü olan Anadolu Hisarı şimdi renkli evleri ile dikkat çekiyor. Tam da Rumeli Hisarının karşısında bulunuyor.

7-SÜLEYMANİYE CAMİİ

İstanbul deyince akla zaten camileri geliyor. Hiç şüphesiz bu camiler arasında bir camii var ki

tam bir mühendislik ve mimarlık harikası. Evet Süleymaniye Camiinden bahsediyorum. Sakın görmeden dönmeyin.

8-AYASOFYA MÜZESİ

Bizans zamanında Hıristiyanların en önemli mekan özelliğine sahip olan Ayasofya Fatih'in camiye çevirmesinden sonra bizim için büyük önem taşır hale geldi. Sadece İstanbul'un değil dünyanın en önemli yapıtlarından Ayasofya Müzesi görmemiz gereken yerler arasında.

9-YEREBATAN SARNICI

Bizans döneminde büyük bir yer kaplayan, imparatorların ikamet ettiği büyük saray ve bölgedeki diğer yerler için su deposu olarak kullanılmıştır. Şu an çok kapsamlı bir tadilata başlanmıştır.

10-GÜLHANE PARKI

Tartışmasız İstanbul'un en güzel açık hava merkezi olan Gülhane Parkı Osmanlı döneminde Topkapı Sarayının has bahçelerinden biriydi. Güzel vakit geçirmek, yürüyüş yapmak için tam da size göre.

11-TOPKAPI SARAYI

1478 yılında İstanbul'un Fatih Sultan Mehmet tarafından yaptırılan Topkapı Sarayı konumu, ihtişamı ve mimarisiyle büyüleyici bir yapı. Birçok padişah evi olan Topkapı Sarayı , günümüzde kutsal emanetler gibi pek çok önemli değere de ev sahipliği yapıyor. Bu yüzden ki her yıl milyonlarca turist buraya uğruyor.

12-MİNİATÜRK

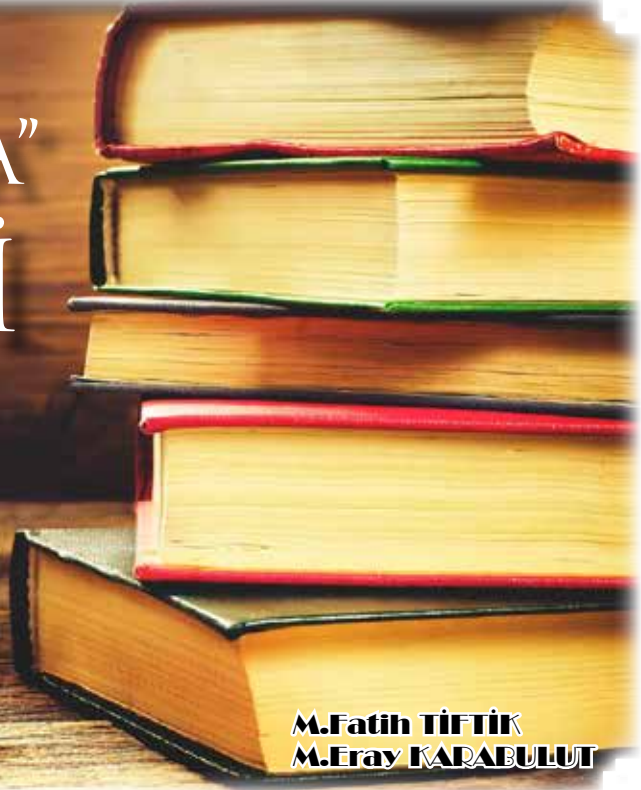
Birçok eserin maketinin sergilendiği yer olan miniatürk Türkiye'de ki bütün güzel eserlerin minüğünü size sunuyor. 2003 de açılan miniatürk turistlerin İstanbul'a geldiğinde ilk uğradıkları yer oluyor. Eğer miniatürke gelirsiniz hemen karşısında duran okulumuza uğrayıp bir çayımızı içmeyi unutmayın.

Aklıma gelen yaklaşık 50 güzel eserden bir hülusa niteliğindeki bu 12 eser sizlerin bana göre ilk gitmesi gereken yerler arasında.

Aziz İstanbul'un aziz misafirlerine kucak açan bu güzide eserler muhteşem bir tarihe ev sahipliği yapıyor. Büyük bir kültüre sahip olduğumuzu bir kez daha anlayacak ve gurur duyacaksınız.

M.AKİF SİNAN

“OKUDUKÇA” PROJESİ

M.Fatih TİFTİK
M.Eray KARABULUT

Okumak insanın kişisel gelişimini sağlayan önemli etkenlerden biridir; insanın düşünce yapısını, hayal dünyasını geliştirir, sözcük dağarcığını artırır, insana bilgi ve birikim kazandırır. Spor yapmak vücut için nasıl egzersiz imkânı sağlıyorsa; kitap okumak da beynin kapasitesini artırmada egzersiz işlevi görmektedir.

Okuma becerisinden okuma alışkanlığına geçiş, özel bir eğitim gerektirmektedir. Okuma alışkanlığı kazanmış bir kişi günün belli saatlerinde bir süre okumayı doğal bir ihtiyaç haline getirir. Proje ile okuma becerisine sahip öğrencilerin güçlü okuma alışkanlığına sahip olmalarına katkı sağlayacak faaliyetler planlanmıştır.

Her gün 20 dakika kitap okuyan bir öğrenci, yılda 7300 dakika kitap okumuş olmaktadır. Bu süre sonunda öğrenci yaklaşık 1.460.000 kelime okumuş olacaktır. Bu da 200 sayfalık 29

kitaba karşılık gelmektedir. Bu sayı kişiyi kuvvetli okuma alışkanlığına sahip bir okur yapmak için yeterlidir.

İnsanların iletişim sağlayabilmeleri ve kendilerini ifade edebilmeleri kelimelerle mümkün olmaktadır. Etkili bir iletişim için tarafların sahip olduğu kişisel kelime servetinin de yeterli seviyede olması gerekir. Kelime servetini artırmada en etkili yollardan biri okumaktır.

Okuma, öğrencilerin okuldaki derslerde okuduklarını daha iyi anlamalarına, daha iyi öğrenmelerine, birbirleriyle iyi seviyede iletişim kurabilmelerine ve öğretmenin anlatmak istediğini daha iyi anlamalarına katkıda bulunmaktadır.

Okuma alışkanlığı, öğrencinin okul başarısını etkilemektedir. Etkin okuyan ve okuduğunu anlayan bir öğrencinin başarı seviyesi yüksek olmaktadır. Okuma alışkanlığının

matematik, fizik gibi sayısal derslere yararı, sosyal derslere yararı kadar fazla olmaktadır. Araştırmalar okuma alışkanlığına sahip bir öğrencinin, okuma alışkanlığı olmayan aynı zeka düzeyinde bir öğrenciye göre matematik problemini %35 daha hızlı çözdüğünü otaya koymaktadır. Bu, bir saatlik bir sınavda öğrencinin 20-25 dakika gibi çok önemli bir zaman kazanması anlamına gelmektedir.

Okuma alışkanlığı, öğrencilerin not ortalamalarına da yansımaktadır. Araştırmalarda okuma alışkanlığı seviyesi yükseldikçe öğrencilerin not ortalamasının da yükseldiği görülmüştür. Elbette okuma alışkanlığı ile okul başarısı arasındaki ilişkide tek etken okuma alışkanlığı değildir. Ancak güçlü okuma alışkanlığının okul başarısını büyük oranda etkilediği net bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Amacımız Türkçenin doğru ve güzel kullanılmasını sağlama, okuduğunu anlama ve anlatım becerilerinin geliştirilmesini sağlamaktır.

Hedefler

- ✓ Okul genelinde okunan kitap/ sayfa sayısını artırmak
- ✓ Öğrencilere güçlü okuma alışkanlığı kazandırmak.
- ✓ Ayda 2 veya daha fazla kitap okumalarını sağlamak
- ✓ Okulumuz kütüphanesindeki kitap sayısını artırmak.
- ✓ Okuma hızını ve okuduğunu anlama becerisini artır

✓ Okul kütüphanesine yeni çıkmış kitaplar temin edilerek okul kütüphanesinin öğrencilerimiz için daha cazip hale gelmesi sağlanacaktır.

✓ Okuldaki bir pano, okuma faaliyetleri ödül panosu olarak düzenlenecektir.. Belirlenen sıklıklarda (haftalık, aylık veya yıllık), ödüle layık görülen öğrencilere ait resim ve bilgiler sergilenip. törenlerde duyurulacaktır. Her dönem sonunda ilk 5 öğrenciye **En Fazla Kitap Okuyan Öğrenci Belgesi** ile çeşitli hediyeler verilecektir.

Cevher Grubu Oluşturmak

Okulumuzun Cevher Grubu diye adlandırdığımız öğrenci grubuyla yazarların buluşturulduğu söyleşi programları organize edilecektir. Aylık olarak yapılacak olan bu etkinlikte öğrencilere yazarın kendisi ve eserleri hakkında bilgilendirme yapıp bu etkinliğe katılmaları sağlanacaktır.

Kitap Özeti Defteri

Kitap Özeti Defteri etkinliği çerçevesinde her öğrencinin bir kitap özet defteri edinerek, okuduğu kitapların özetlerini ve kitapların yazarları ile olan bilgileri bu deftere yazması sağlanacaktır. Bu defterlerin kontrolü Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenleri tarafından yapılacak olup dönem sonu itibarıyla öğrencilerin performans değerlendirmeleri yapılacaktır.

BİR “EKOL” BİR “OKUL”

A.Eyüp ARCAKLIÖĞLU

Güzel bir yüzme havuzu

Sauna

Halı saha ve basketbol sahası

Görkemli bir mimari

Tam teşekküllü sınıflar

Labaratuvarlar ve bilgisayar odaları

Haliç manzaralı iyi bir konum

Seçme hocalar

Yurt dışı programları

Üst düzey dil eğitimi

İlahiyat fakültesi düzeyinde dini eğitim

Yüzde yüze yakın üniversite başarısı

İdealist ve öğrencisi için emek harcayan bir müdür

Deneyimli idari kadro

Ve tabii bunaltın getirisi olarak Seçkin öğrenciler

Dışarıdan bakıldığında Beyoğlu Anadolu İmam Hatip Lisesi hakkında insanların bildiği bazı bilgileri böyle sıralayabiliriz. Bir de okuldaki öğrencilerin gözünden bakarsak;

Yüksek duvarlarla çevirili kaçması zor bir okul

Uzun zaman gurbette kalma (Anadolulular için geçerli)

Sabahın 6 buçuğunda uyandırma

Akşam okula erken girme

Akşama kadar ders görme

Her sene yeni belletmenler

Hafta sonu etütleri

Yazın sıcağında kurslar

Telefon toplama kutuları

Tüm arkadaşlarından ayrılma

Yaşıtlarından bir alt sınıfta okuma

Bir ortamda kaçınıcı sınıfa gidiyorsun denildiğinde kemküm etmek ve her seferine tek tek açıklama yapmak zorunda olmak ki bence en kötüsü bu

Bu zor gözükken özelliklerine rağmen okulun son sınıfları olan 11 sınıfta okuyan yüze yakın kişinin bu sınıfa kadar devam etmesi (ailesinin zoruyla okulda bulunanları saymıyorum ki onların çoğuda bu görüşte) ve bunların herhangi birine etrafından okulunuzu tavsiye eder misin çocuğumuzu gönderelim mi diye sorduğunda cevabın evet olması hatta kardeşlerini buraya getirenlerin olması bu özellikleri nötürleyen hatta bunları iyiye döndüren başka şeyler de döndüğünü gösterir bu tuhaf okulda. Tam olarak dışarıdakilerin gördüğü o fiziki şartlar ve imkanlar değil bence çünkü sabah 8 den akşam 5 e ve akşam 7 den uyuyana kadar bu imkanları kullanacak çok fazla vakit olmadığından haliyle geri kalan zamanda bırakın havuzu maçı aklımıza gelen ilk şey yatağa yatıp güzel bir uyku çekmek oluyor .

Ben size bu işin asıl nedenini söyleyeyim. Bize katmış olduğu ahlaki değerlerin yanında sorumluluk bilinci kazanmış dava şuuru barındıran birbirine derdini açabileceği ,birbirine baktığında okul arkadaşı değil de birer kardeş gören donanımlı insanlar yetiştirdiği için olabilir mi mesele veya günün en bereketli vaktinin Allah'ın kelamı ile iştilgal edilerek doldurulduğu için belki . kendi öğrencilerini imamete geçirip arkasında namaza duran muhterem hocalar sayesinde olabilir mi, ki öğretmenlere tecrübeli ve işini bilen kişiler olarak değil de bu şekilde bakarsak daha sağlıklı olacağını düşünüyorum.

Doğrudur zorluklar yaşadık, sabah uyanamadık annemizin yemeklerini özledik, sınav geceleri sabahladık, bunaldık hatalar yaptık kendi içimizde haklıda olsak sert bir dille uyarıldık içimizden gitmek geldi bırakmak geldi pes etmek geldi ama çoğumuz etmedik zira bu zorlukların

hattımızın geri kalan kısmında bize tecrübe olarak büyük bir katkısı olacağı aşikâr. Herşeyden evvel Yunus Emre nin “gezdim Halepi Şam'ı eyledim ilmi talep meğer ilim gerideymiş illa edep illa edep” lafına binaen edep ve adab-ı muaşeret kurallarını nakış işler gibi karakterimize işleyen bu okuldan kazandığımız en önemli şey ne olursak olalım edepli olmadığımız sürece bir hiç olacağımızdır.İlk başlarda anlaşılmasa da zaman içinde herşey açıklığa kavuşuyor.

Hani derler ya Türkiyede öğretim var ama eğitim yapmıyoruz sıkıntımız bu diye bu okulun bu sıkıntıyı aştığını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Şöyle geriye dönüp bir baktığımızda bu kadar emeğin uğraşın boşa gitmediğini mezun abilerimizle yapılan çalışmalardan anlayabiliriz.

Ki bizim onlarla buluşmamız yapılan güzel çalışmalardan biridir.

Onların bize tavsiyelerinden anlayabiliyoruz ki şu bitmesini istediğimiz! zamanları ileride çok arayacağız

' Bak bu ortamı bir daha bulamazsınız'

' Liseyi iyi değerlendirin bu arkadaşlıkları üniversitede bulamazsınız.

Binaenaleyh bu kadar cefanın sonucunda bu gençlik zamanlarına dönüp keşke diyenlerden değil de geçmişe gururla geleceğe umutla bakan bir nesil olacağımıza kalbimiz mutmeindir. Bilindiği üzere zahmetsiz rahmet olmaz. Bugünlerin meyvesini elbet gelecekte yiyeceğiz. Ve Hz Ali'nin bana bir harf öğretenin bin yıl kölesi olurum sözü kabilince üzerimizde emeği olan herkese dualarımızla destek oluruz. Esselamu Aleyküm